

שערי צדק

חברו החכם רבי יוסף בן קרניטול בן כבוד רבי אברהם בן
ר"ת המחבר ספר שערי אורה בצדק ובמשפט מעשיו
לבא אל היכל פנימה הקבלה האלקית :

וצדקה תהיה לנו כי נוציא לאור תעלומות חכמה. שערי צדק. אחרי כי
אור לנו בספר שערי אורה הנדפס כבר. ותחוש לנו לצדקה. ובצדק תחזה
את פנימו. כי תבין ותדע סוד הקבלה. כאשר הבא לטהר פותחין ליה.
ושערים לא ננעלו. כולם מוצב ארצה. וראשו מגיע השמימה. ומעשה
מרכבה. שאו שערים על ראשיכם. וצדק צדק תרדוף. הפוך בה והפוך בה
דכורא ביה. באו שערינו בתורה. או תנן לשון. פתחו לי שערי צדק אבא
בם אודה יה.

כבר נדפס ספר הק' הזה בק"ק ריוואדטרינטו ובק"ק קארעץ משנים קדמוניות
וכעת אינו בנמצא הדפסנוהו מחדש בק"ק

תרמ"א

קראקא

בסנת

בדפוס של הגנדיים מו"ה יוסף פישער ומ"ה שאול דייטשער נ"י

SCHAREI CEDEK

Druck und Verlag von Fischer & Deutscher in Krakau 1881.

שאלת יוני יד נפשי. להאיר באחד ההשגות הפנימיות לדעת אחת דרך יהלון אור. צענין עשר ספירות והנה נשאתי פניך להפיק משאלותיך. והאלהים ירליך. תחלת הדרך שנה יכנס האדם ליחוד הצורה יתצדק. הוא יריעת השער. והלא ידעת שחס רועה אדם לראות פני המלך וטורח כנה ימים. ואחר הטורח לא זכה לדעל נקום השער. מה תועלת. ככל הטורח שטרח וכל הדרך שהלך. כשאינו יודע השער שנו ליכנס לראות פני המלך וצדק. הזה רוב מערימים עלום ליכנס לפתח. ולא ידעו ולא יצאו ונחשבה יתהלכו. ואין תועלת צענום לפיכך ראיתי להאיר נתיב לפניך צדק שנו תלך והשער שנו תכנס. ואז תהיה רצוי ומקובל לפני יהוה יתצדק ותהיה מן הזוכים לחיות בנועם יד"ד ולצדק צהיכלו זה השער ליד"ד לדיקים יצואו צו דע כי יד"ד יתצ' צדק בישראל כשהצדיל כל לשונות צדור הפלגה איש ללשונו למשפחותיהם לגוייהם. ונתן לכל אומה ואומה שר ומושל עליהם. ונתן גם כן לכל אומה חלקה מן הארץ. וצדק זה כתיבתו הגוים והארלות כל אחד לשר ידוע. ועל זה נאמר תאלס נפרדו איי הגוים בארלותם איש ללשונו למשפחותם בגויהם. וחסו קוד ענין הפלגה. ונשאלו כל שבעים אומות ומקורות ציד שבעים שרים למועלה ואותם שבעים שרים קוצנים מוח לכסא הכבוד והם הנקראים קוד הקליפות. וזהם נאחזות קוד הערלה. וכשצא אברהם אבינו עליו השלום באותו הסוג שהיה צו נתן נקום אחיהם לכתרים שהיו מולד הימין על ידי ישמעאל מושל כדמיון החוט המהצר חתיכות הצדק. ועל זה נאמר ולישמעאל שמועתיך זהו קוד וידו. ככל ויך כל צו. ועל פני כל אחי יסבון. וכשצא ילחק באותו הסוג שהיה צו נתן נקום אחיהם לכתרים שהיו מולד שמואל ע"י עשו. מושל כדמיון החוט שאמרו לעיל. ועל זה נאמר וזון לנך הסיף שוכני צמחי הסלע מורס שצמו וגו' ננאל למד שישמעאל ועשו הם קוד אחיהם שבעים כתרים סביב המדבנה. וכולן נקראו קליפות חילונות וערלה. ונחקר נקראו חלות שנאמר עד לא עשה ארץ וחולות. והו קוד ויולא אותו החולה. ולא תהיה אשת הנות החולא. וכשצא יעקב אבינו ע"ה עמד צאנע. אברהם צלד ימין וילחק צלד שמואל. ויעקב צאנע. והקוד ויעקב איש חס יושב אוהלים ננאלו אברהם וילחק תקנו כל המדבנה חילונות ופנימיות. חקנו הפנימיות. שמתאחזי ציעקב צתצארת צקו האמלעי ותקנו חילונות. שהם ונחאחזים שבעים כתרים ציד"ד יתצ' ע"י ישמעאל ועשו ננאל כשצא יעקב היה נקי מכלי סיג. ולפיכך הוא צאנע. והו קוד שמואל שמואל ח"ו יש פקול צמתי. באברהם שילא מנחו ישמעאל. וכילחק שילא מנחו עשו. פתחו כולם ואמרו שמוע ישראל וגו'. ננאל יעקב וצניו נאחזים צקו האמלעי הנקרא נקודה פנימית. והיכל פנימית. וזה ההיכל הפנימית הוא הנקרא קו האמלעי. הוא הנקרא שם יד"ד יתצ'. והוא צאנע. ושבעים כתרים מקיפין אותו. זהו שמואל בספר יליה היכל הקדש מכוון צאנע. והו קוד ארץ וחולות שאמרו לעיל. והו נקום הנקרא קו האמלעי. וצריכין אנו לידע באיזה נקום ונאחז שער נכנסין לו :

ונאמר דע כי מאחר שנתחלקו שבעים אומות לשבעים כתרים כל אומה וארלה שלה לשר ידוע ולא מולד השם ית' חלק צבולם לפי שהוא סהור וכלם טמאים. וכתיב טהור עינים ומראות צדק. ועל זה נאמר ויהי צבאם נקדם וקדם צדאי נכסו ונחפרדו ונקדמונו של עולם. ולא היה לשם חלק צכל הגוים וצכל הארלות לפי שכולם היו טמאים עד שצא יעקב שהוא מכוון צין אברהם וילחק. הוא חלק ליד"ד יתצדק. כי יד"ד יתצדק שוכן צהיכל פנימית והשרים מקיפים כסאו. כדמיון הפרי והקליפות. וקוד הגדול הכולל את הכל. טוץ לחסות ציד"ד ונצטוח צאדם טוץ לחסות ציד"ד ונצטוח צנדיצים כל גוים סצצוני וגומיר. צסם יד"ד כי אומילם סצצוני גם סצצוני צסם יד"ד כי אומילם סצצוני כדצורים דועבו כאל קולים צסם יד"ד כי אומילם. אחר שלשה פעמים אומילם וארבעה פעמים סצצוני סצצוני. והו קוד ארלע ונחילות טראה יחזקאל. וטראה אליהו. והרצניי דקא והנני רוח הנרתיק הנקרא כסא החילון. נקרא אדם. והכסא הפנימית נקרא אדניי. וקוד אלו ואלו כי תצאו אל הארץ וגו' וערלתם ערלתו וגו'. (יס"ג קוד ג' פעמים ע' רד"ו.) שלש שנים יהי' וגו' והסנה ררציעית וגו'. יהי' לכם כל פריו כו'. וצסנה החמשיית תאכלו את פריו וכו'. וכשתצו' להצין מה שכתצנו חשיג קוד ארץ וחולות וחשיג טוץ לחסות ציד"ד ונצטוח צנדיצים. והקוד רמוז על דמות הכסא דמות נמראה אדם וקוד נגע לרעת כי תהיה צאדם והוצא אל הכהן חוי להם לצריות מעלנצן פסוק זה ועל זה נאמר ונפני הרעה נאסף הלדיך. והו שמואל המורה זאת המורה אדם כי ימות צאנעל וגו' :

ונחזור

אלף

שערי צדק

וּנְחִיזוֹר לכוונת פסוק. זה השער ליד"וד לדיקים יצאו זו כל' לריכ' אנו לנקש שער שצו כנכס' ליד"וד יתצדק. ונאחר שארצב מחילות ומקופות סניב להיכלו :

וּנְאָמַר ונאחר שצאו אברהם יצחק ויעקב תקנו כל המרכבות עליונות ומחנות החילונות החילונות צחור והפנימיות צפנים ונמלא אברהם ויצחק קשרו המרכבה החילונה צחור ע"י ישמעאל ועשו. ונקשר מרכבה הפנימית ע"י יעקב. וכשבא יעקב שלם צלי שמו ודופי מזרק שבעתים זקוקים על ידי שם וחנן ונח ושם אברהם יצחק ויעקב הוא השגשגתי. עליהם נאמר כסף לרוך מזרק שבעתים. ונמלא שמו שלמה לסיכך צחר זו השם שהוא קו האמלעי וכלל טהור את הטהור וינה טהור על הטהור ולא נמלא לו יד"וד חלק בצנצנות וס' כי יעקב צחר לו י"ה ישראל לסגולתו. והו חלקו שילא לו בכל העולם. והו סוד כי חלק יד"וד עמו יעקב חזל נחלתו. וגו' וסוד ויולא אותו החולה וגו'. ימלאהו צחק מדבר יד"וד צדד ימנו וגו'. ונאחר שצחר צעק שהוא אמלעי צקו האמלעי נעשה יעקב כסא שלם להשם יתצדק כי אברהם ויצחק לא נקראו אלא כסאות האצרים וסימן אלהי אברהם' אלהי יצחק ואלהי יעקב. ועל זה נאמר את יד"וד האמרת ויד"וד האמריך והסוד שנים עשר שנים. נגד שנים עשר שנות המלטרפים מן השם הנויחד יתצדק. והפסוק נכריז ואומר כל אלה שצטי ישראל שנים עשר. וזאת אשר דבר להם אברהם ויצחק וזה נעשה יעקב כסא שלם למרכבה כלומר כסא הגוף ולא כסא הארץ. כי לא שרתה שכינה לעתה עד שצא הרגל הרציני. כלומר צנוחה אלא לפי שעה אפילו ציני נעשה רציני ע"ה ועל זה נאמר צמסוך היצול המה יעלו צחר :

וְאַחֵר שידעת זה דע כי כמו שצחר י' צעקב ונאחר האוונות. כך צחר צליון מן האלות לשכון ירושלים מן המקומות וכמו שפסל לכל שר ושר חלק צדור הפלגה מן הגוים והאלוהות. כך עלה חלק י"י יתצדק מן הגוים יעקב ומן האלות ארץ ישראל ומן המקומות ירושלים על זה נאמר כי שמו נקרא על עירך ועל עמך. וכמו שיעקב צמלע האלות כך ירושלים צמלע היישוב. ועל זה נאמר זאת ירושלים צחור כל הגוים שומעים וסביבותיה אלות נמלא סוד ארץ וחילות נוצר ועל זה נאמר את יד"וד האמרת ויד"וד האמריך נמלא לנח סוד ויולא אותו החולה. שאין לאברהם שורש ומקום אחיה נראה אלא צחילונית וצקליפות הנקראות ערלה. לפיכך תחלת מילה לאברהם סוד מילה וכשנעקר אברהם. ומקום נטיעתו חזר הקדוש ברוך הוא ושחלו צמקום פנימית וסימן ואקח את אביכם מעבר הנהר וגו' ושומר העיקר הגדול הזה כי הוא סוד פנימי ומדרי תורה :

וְאַחֲרֵי שידעת זה דע כי יד"וד יצ' שמו יד"וד הגדול יתצדק נקרא צעקב ונאחר שירש יעקב ירשת יד"וד יתצדק הגדול הודיע יד"וד ליעקב צחיה שער יכנס' זו כשילטרך לכנס צחריו מה שאין כן בכל אונת ולשון. ועל זה נאמר מניד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל לא עשה כן וגו'. ומניין שהשם יתצדק הודיע ליעקב לצא לשער שצו יכנס להיכלותיו כחיו ויפגע צמקום וילן שם ויחלם והנה סולם מולא ארלה. היה יודע מלכות יד"וד יתצדק ולא היה יודע צחיה שער יכנס לה הראוהו השם יתצדק דרך הכניסה מניין דכחיו ויחלום והנה סולם מולא ארלה וגו' והנה יד"וד נלץ עליו ויחמר הנה ראה השער שייכנס צו לסולם שכתוב צו והנה יד"וד נלץ עליו ומה כחיו אחריו וייקן יעקב משנתו ויאמר אכן יש יד"וד צמקום הזה וגו' זה שער השומים. והנה זכה יעקב להשיג השער שצו יכנסו למלכות יד"וד ככתוב זה השער ליד"וד לדיקים יצאו צו. ונאחר שהשיג זה השער זכה ליכנס לשנים עשר גבולי אלכסון שהם סוד עולם עליון ומחתון והכל מתאחד צבור שלשה עשר מדות שהתורה נדרשת בהן וסוד שנים עשר שנים שהם שלשה עשר. וסוד שנים עשר חדשים שהם שלשה עשר צבור העיצור :

וְדַע כשבא יעקב והשיג מקום השער עלה עד רום הסולם מה שלא זכו ולא השיגו אברהם ויצחק כי אברהם ויצחק הגיעו עד מקום הכתפים והו סוד ומחת זרועות עולם. ולא עלו יותר ואלמלא זה לא היה לזרעו של יעקב קיימא צין האוונות צין ישמעאל ועשו. ואותם הכתפים נקראין צמתי ארץ. והסוד הגדול אלהי אברהם אלהי יצחק. אכל למעלה מהם ואלהי יעקב. קו האמלעי העולה עד אחיזה ה"ת. וזאת קומתך דומה לתמר. אכל למעלה ושדיך לאשכולות. ירכיזהו על צמותי ארץ ואתה על צמותיו תדרוך ונעונה אלהי קדם ומחת זרועות עולם. ויגרש מפניך

ונפיקד אויב ויאמר השמר. וישכון ישראל בטח צדד עין יעקב. ולא עין אברהם ויחזק לפי שאברהם ויחזק הם זרועות והם נחמח לפי שבהם נחמח לפי שמואל ועשו וצנענים כחריס. אבל יעקב שזכה להשיג השער ולעלות על דרך הסולם ונחמח בקו האנלעי עד רום מעלה עד אין סוף דרך הנואר. לפיכך באברהם ויחזק כתיב מנרים שא לא עיניך ימה ולפונה ותמנה ומנרה. וכן צילח. אבל ציעקב ופרלח ימה וקדונה ולפונה ומנרה. והוא נחלה צלי מנרים. ולפי שאין שר וכל שרי האומות עולה לאחור מוקום. ועל זה נאמר כי יעקב צחר לו ים צודאי ישראל לבגולתו. וכתיב אז חתעננ על יד"וד צודאי והרכבתין על צמותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אציק נחלה אברהם ויחזק :

ואחר שהודענוך חלו הכללים דע כי קוד השער הזה שזכה יעקב והשיגו. הוא הקוד הספירה העשירי הנקראת :

שכינה וסימן וישכון ישראל בטח צדד עין יעקב. וכשהשיג יעקב זה השער שהוא יסוד השכינה הנקראת לד"ק. אז הכתוב מנרים ואומר פתחו לי שערי צדק אצא צם אודה ים וגומר. כי יעקב צחר לו ים ועד איה מוקום אצא עד המוקום שנקרא נוואר אצא צם אודה ים. כי יעקב צחר לו ים וזהו קוד ואין צדק אצא פניך כלומר מאחר שזכיתי לנאל השער אזי אכנס לראות פני המלך :

ואחר שידעת זה דע כי זה השער שבו נכנסים להשיג ולראות פני המלך יתצדק. הוא קוד ייחוד צודאינו יתצדק. והוא קוד הצרכה שמוסר השם יתצדק לאברהם. לפי שכל מיני השפע והאלימות הנמשכות ונעדר העליון שנקרא כח"ר דרך התפארת הנקרא ה"ר כולן נכנסין בצריכה העשירי שהיא קוד מלכות. ועל זה כתיב בארות אברהם ויחזק. וי"י יתצדק ומוסר לאברהם הצריכה הזאת שיתצדקו צו כל האומות חס שאמר ואעשך לגוי גדול וגומר והיה צרכה. מאי והיה צרכה כלומר כך אני משרה השכינה שהיא הצריכה. והיא הספירה העשירית שהיא מקבלת שפע ממשע' אספקלריא' הנואירות. ואף על פי שמוסר לאברהם הצריכה לא מוסר לו השער. וכן ליחזק לפי שהיה צם פקולת ישמעאל ועשו. אבל יעקב שלא היה צו פקולת מוסר לו השער כמו שציארו. ומ"ש י"י יתצדק לאברהם ונצרכו כך כל משפחות האדמה הכל מנואר כי שצעים משפחות נאחזות באברהם ויחזק מלשון הצריך והרכבה ואלמלא אברהם ויחזק אין לשצעים אומות אחיה צמרכה וזהו קוד שצעים פרי חס :

ואחר שידעת זה דע כי השער הנקרא לד"ק אף על פי שיש אברהם הספירה לא ירש את השער עד שזא יעקב. ועל השער הזה נאמר באברהם מי העיר ומנחה לדק יקראוהו לרגליו. וזהו קוד שערי צדק :

ודע כי מומן שידע יעקב השער ונטל הנפתח אין לשום צריאה צעולם לכנס לשם יתצדק. אלא על ידי יעקב וצניו כלומר עד שיתגייירו ויהיו מוהלים ויכנסו תחת כנפי השכינה ובאיה שער יכנסו שצערי צדק ועל זה נקראים הגרים האומות גירי הדרך. כלומר הגרים נכנסים להיכל יד"וד יתצדק על ידי שער צדק ושומר עיקר זה. לפי שירש אברהם ספירת צדק נקראים כל הגרים על שמו גירי הדרך והסוד ונצרכו כך נצרכו מוש :

ואחר שידעת זה לריכים אנו להאיר נתיב לפניך צספירה הזאת הנקראת שער ליד"וד ונאמר שאין כל אדם ראוי ליכנס דרך קציעות שער זה זולתי ציאת ערמי לכנס וללאת אבל לא ישאר תמיד דירת קצב צפנים אפילו אברהם יחזק ויעקב וכל הנציאים לא זכו להשאר תמיד צפנים אלא נכנסים ויואלים ולא נשאר דירת קצב לפניך מן השער הזה אלא משה רבינו עליו השלום לצדו ועל זה נאמר כך אמר להם שובו לכם לאהלכם ואתם פה עמוד עמודי. וזהו שאמרו כל הנציאים נסתכלו באספקלריא שאינה מנוחלמת ומשה נסתכל באספקלריא המנוחלמת והטעם לפי שנכנס לפני השער הזה. ונכנס צרשות וקצב שם דירתו. והסוד לא יכול משה לצא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יד"וד מלא את המושב וקראו יד"וד יתצדק ונכנס צרשות. ועל זה נאמר ויקרא אל משה וידצד יד"וד אליו משהל מועד וכתיב ואתם פה עמוד עמודי ומאחר שקצב דירתו שם לא פסק ועל זה נאמר ישקני מנשיקות פיהו. ולפי שנכנס משה לפניך מן השער וקצב שם דירתו היה רואה תמיד באספקלריא המנוחלמת. אבל שאר הנציאים שלא היו דירתם קצב לפניך מן השער אלא לפי שעה היו מסתכלין מן לבית

שערי צדק

לצית שער והיו רואין אחורי ונחילה העשירית והיא אספקלריא שאינה מנחלחת וחור קוד שמונו
כל דברי אם יהיה נביאכם וגומר לא כן עבדי משה בכל ציתי נאמן הוא בכל ציתי מונס שוכנס
וקצע דירתו לפניו מן השער ונמלא נאמן בכל נכסי המלך שהם המדרים שנקראים ציתו של
מלך בכל ציתי נאמן הוא :

ואחר שידעת זה דע כי המדה הזאת הנקראת שערי צדק שירש אותם יעקב ומסר כל
הנפתחות שלה ציד צניו והשער הזה יש לו שלשה עשר נפתחות שנים עשר לשנים
עשר חדרים ונפתח הפנימית שרוא תשלוש שלשה עשר ומסר אותו ללוי וחור קוד צרכת הכנים
שמוסס הנצרות ונפתחות ויולאים לשנים עשר חדרים של שנים עשר נפתחות שכל שצט ושצט
וחור קוד כל אלה שצטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אציהם ויצרך אותם איש אשר
כצרכו צירך אותם וכשצט ונשה רצונו עליו השלוש וצירך את ישראל הודיע כי נפתח שהוא
כולל כל הנפתחות הוא ומסר ציד שצט לוי כנו שאמר וללוי אמר חמיר ואורין לאיש חסידך
קוד אורים ותוניהם הוא קוד כל השערים והנני רומז קוד אורה ויעקב איש חס לפיכך אמר
בחורה דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תצרכו את בני ישראל ושמו שמי על בני ישראל ואני
אצרכם ולפיכך אמר הכתוב על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יד"ו הוא נחלתו ושומר
העיקר הגדול הזה כי השם יתצרך צודאי נחלתו :

ואחר שהדענוך זה דע כי אהל מועד שהוא קוד השכינה שירש יעקב והוא חלקו ונחלתו
ידעוה לבניו לנחלה ועל זה נאמר ונחתי משכני בחוככם והייתי לכם לאלהים וכתבי
השוכן אתם בחור טוונתם מונס אשרי העם שוכה לו אשרי העם שיד"ו אלהיו :

והנה המדה הזאת יש לה מנח פירות ולכל פינה ופינה שיהיה קבול ונכל פינה ופינה נוצעת
ומעיינות צרכה לעולם ונשם ינק ילחק אצונו עליו השלום מנח צרכות מיני שנתעשר
ועל זה נאמר ויצרע ילחק בחרן ההיא ויולא צמנה ההיא ונחש שערים מנח שערים מונס
ולפיכך ויצרכה יד"ו ולפיכך ויגדל האיש וגו' ולפיכך נחקקו צו הפלגחים ונכלים לפי רוב
צרכותיו ואלו ק' שערים מנח ילחק צמנה שנתצרך הם ק' שערים ומעיינות סביב שערי צדק
שמוסס יולא צרכה ושפע ואצילות לכל הנצרכים על ידי ישראל ולפיכך מנח צמנה מועד מנח
אדנים למנח הכבר ככר לארץ ואין לך ארץ ככולן שלא היה צו צית קבול לעמוד יסוד העמודים
ידוע בחור הווים וסימן ווי העמודים והסוד קו האמנעי ואלהים יעקב ולפי שהוא דרך שבו
יתצרך כל אחד ואחד מישראל צמנה מיני צרכות ומיני שפע ואצילות לריך כל אחד מישראל
לצרך בכל יום מנח צרכות כלומר כל צרכה וצרכה יש לה מעיין ומקור מנח שהיא נשפעת
ונאללת ואם ח"ו יחסר לאדם מנח מנח צרכות בכל יום הוא פוגם את כל החורה כולה
ונמלא מתקלקל כל הלמודות וסימן נפ"ש רוח ונשמה ישראל לוי כה"ן והסוד לבני לוי נחתי
את כל מעשר בני ישראל לנחלה חלק עבודתם וגומר וכתבי אל הלויים תדבר ואמרת להם כי
תקחו את המעשר וגומר והרמותם מונס תרומת יד"ו ומעשר מן המעשר נמלא ישראל כותן
ללוי עשרה וכל מנח והלוי כותן לכהן אחד וכל עשר אם אין מנח לישראל אין עשרה ללוי
אם אין עשרה ללוי אין אחד לכהן ונפתרה החצילה ואין עוד כלי להריק צרכה וצריך זה אם
אין הנפש מצרכת ק' צרכות בכל יום לא יגיעו מן המעשר עשרה לר"ח וכשאין הרוח מקבל
עשרה לא יגיע אחד לנשמה והנה אמתו חייבים בכל יום לקשור הנפש צרות והרוח צמנה
והנשמה דצקה ציד"ו יתצרך והסוד והיתה נפש אדוני לרורה בלרור החיים את יד"ו אלהיך
וחור קוד צרכי נפשי את יד"ו וכתבי כל הנשמה תהלה ים ועל דרך זה אנו מוניהם כי כל אחד
שאין משלים בכל יום מנח צרכות פוגם לורתו ומקץ צנטיעות נפשו ואוי לו על חסרונם ואינו
נכנס בשערי צדק לפי שהאדנים לעמודים אינם מקודרים ואין האהל פרוסה כסדר לפיכך אין
השכינה שורה על דבר פגום חור קוד אהל צל יענן צנעניים וכל יסע ויחידותיו נלגש וכל
סבלי צל יתקן נמלא על הבורר מנח צרכות כאליו פורס אהל ותקנו על מנח אדנים ואז
מתצרך צמנה צרכות ולפי שמה צרכות כנגד מנח אדנים למנח ככר וכולן נקוצים נקצ מפולש
נמלא מנח חלונות של אורה פתוחים לנגד מנח צרכות והידוע זה יודע קוד תרומה וקוד תר"ו

מנחם שאם אין מנח אין תרי מונעשות :

ואחר שציארו זה דע כי השער הזה נקרא בכל מקום בחורה :

אדני והוא היכלו של יד"ו יתצרך ולפיכך נקרא צו תמיד כי גר יד"ו צביתו חמיד והבן זה מאלד. ולפי שזו הספירה כנגד ארץ סודה דבר האיש אדוני הארץ כ"ו. ולפי שאדם הראשון גרם ונסתלקה מנונו למטה עד שגא נח והחזירה שעה אחת ולא עוד. אז נאמר נח איש לדיק תמים היה בדורותיו את האלהים התהלך וגומר והוא סוד שעליו נקרא נח מלשון נחם רוח אליהו על אלישע ויקרא שמו נח לאמר זה יחמינו וגומר ונח מלא חן צעיר יד"ו. ויבן נח מזבח וירח יד"ו את ריח הניחוח ויאמר יד"ו אל לבו לא אסוף. וגומר כל זה נעשה אף על פי כן לא תצרכה עד שגא אצרהם וסיים להם סימן מקומות של צרכות ויבן שם מזבח ליד"ו ויקרא צסם יד"ו ואצרהם אציו עליו השלום תיקן עלמו ועשה ימיו כסא למרכבה וסרתה עליו המדה הזאת לפיכך נאמר והיה צרכה וכשנכנס לארץ וסיים מקומות לשכינה והתחיל לקרא צסם יד"ו על שם הארץ שהיא חלקה ועל זה אמר ז"ל והאר פניך על מוקדשך השמש למען ארצי למען מי שקראך אדון וזהו אצרהם אציו עליו השלום וכשתבין עניינים הללו יפתחו לפניך כמה שערי אורה ותדע ותשכיל מן מולא דבר ותראה צו בכל מקום שתמלא צמורה שם יד"ו כתוב אדני כי הוא סוד הספירה העשרית והיא אספקלריא שאינה נאירה והיא לריכה מאלד ממה שעליה לפיכך תמלא שאצרהם תיקן לה מקום כמי שנתחזק בדבר אמנם לא נקבע דירת קבע נקרקע עד רגל הרביעי ועל אותה שעה אמרה זאת מנוחה עדי עד פה אשכב כי אריתם שהוא סוד כי שמך נקרא על עיך ועל עמך והבן זה מאלד : **ואחר** שגאברו לך זה הדבר דע שהמדה הזאת נקרא צסיר השייכים **כלה** והסוד כחמן יכהן פחד וככלה תערה כלים אתי מלצון כלם והוא כחמן ילא מחופתו :

ידע והבן כי המדה הזאת נקראת בכל מקום **תורה** שצביל פה לפי שהיא צת זוג לחורה שצכתה ונעטם זה נק' אלל היודעים סוד הלכנה ועטם שני עניינים הללו שיה לפי שאין ללכנה מאור צלמה אלא מן החמה ואין לחורה שצביל פה עיקר אלא מחורה שצכתה לפיכך לא נחנה חורה שצביל פה צסיני לכתוב שלא לקצוע לה מקום אלא על החורה שצכתה מפני סוד הנסיקה והוא סוד עטם ישקני מנשיקות פיהו והיא נכתבה אחר כך גזירה שגאחשתתנה חורה מישראל מפני השמות :

והדני רומז ראש וסוף שצכל מקום סוד חורה שצכתה אצירה סוד חורה שצביל פה זו היא הנאמר בכל החורה כולה וידבר יד"ו אל משה לאמר זו היא נאחות צו וזו לריכה שערי לך צו ואין זו מתפרדת מזה וזו שקורא נקרא צלא משה ותלמוד דומה כמי שאין לו אלה ונרגן מפריד אלוך וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יד"ו וזה הנקרא בכל מקום :

עמרה וסימן צמורה והיית עטר"ת תפארת ציד יד"ו צעמרה שצמרה לו אמו ציום חתונתו והנצין לא תקח האם על הנשים יצין סוד צעמרה שצמרה לו אמו והוא הייחוד ציום חתונתו צודאי ולפעמים נקרא :

צדק והסוד לך תחתון ולדך עליון לך לך מדרוך למען תחיה וירשת את הארץ ולפי שהוא צ"ד של מטה והיא המלדקת המקום כתיב לך ילין זה ועמה מלכים או האי או הלי אני צלדק אחזה פניך כי הלקק התחתון הוא נקרא מאורים וצודאי יש לך עליון שנקרא פנים ולא הגיע משה להשגת פניו לפי שהוא סוד השגת הפנים העליונים והמדה הזאת נקראת ירושלים שליון וירושלים הם סוד יסוד ומלכות עיר דוד היא ליון ואין ישינה צמורה אלא למלכות צית דוד צלצד והכתוב מנציז ואומר צרוך יד"ו מליון שוכן ירושלים לפי שהוא שער השמים והמדה הזאת נקרא :

נשר לפי שצחיותה מיוחדת לישראל והם לדיקים וישרים ארצי עליון אז המדה הזאת שהיא חלקם מתחדש צחדות הלכנה ועליה כתיב תתחדש כנשר בעורייכי. ואם ח"ו ישראל עצמו חורה חלפו חק הפרו צרית עולם אז המדה הזאת נמרעת וננערת ועליה נוסף ונקרא נשר צודאי וצכל מקום נקרא המדה הזאת צת שצ"ע והיא צת זוגו של דוד והטעם לפי שמספירת הצ"ה היא מושכת ויונקת ועל ידי ששה הספי האמלעיות. וסימן כי ששת ימים עשה יד"ו את השמים ואת הארץ וציום השציעי שצת וינשם ואמרו צצראשית דנה לפי שאין לה צת זוג אלא

שערי צדק

אנחנו לה כנסת ישראל תחא צת זונך וזהו סוד דוד וצח טצע לפי' זכה דוד למלוכה ואנחנו ראויה היתה צת טצע לדוד ונששת ימי צדאשית אלל טאכלה פנה. נששת צדאי וזהו המדה הזאת נקראת :

ארץ המדה והטעם בהיות הייחוד שלם האומתי ונמלא בשצת צדאור ושדור צדוד איש אצוי ואנו תיראו ואת שצחתי תשדורו וכן הוא אומר ויכל אלהים ציום השציעי ותרגום יונתן ומוניד חמדת ימים אותו קראת ונחמד העץ להשכיל שכל טוד וכן ולפעמים נק' :

הארץ הטובה כלומר בהיות המדה נקראת טובה שכן צחוכה נקראת על שמו טובה וכן הוא אומר את האור כי טוב ויצלל אלהים וגומר כשהאור צחוכה שהוא טוב ונקראת טוב גם יד'וד יתן הטוב וארלינו חתן יצולה וכן לשאול ונחנו לריעך הטוב מונך ונקראת אורה וכשאין האור שהוא טוב צחוכה נקראת חושך ונקראת לילה וכה"ל צכה חצכה צלילה ולפעמים נקראת המדה הזאת ארץ רחבה והטעם כשהיא יונקת צמילוי שלם ומחוצות הנה"ר שהיא מדה שמינית עליה אז היא ומחצות והולכה וסימן ורחבה וכסבה למעלה וזהו סוד עומדים לפופים ומשחורים רוחים עוד ישנו זקנים וחקנות צחוצות ירושלים הרחיבי מקום אהליך והצנון עיקר גדול שהספירה הזאת נקראת צכמה ונקומות על שם המדה שהיא יונקת מונה צחוחה טעה והצן זה מחד כי לורך גדול הוא לך צכמה ונקומות ולפעמים נקראת :

ארץ יצשה כלומר כשישראל מתרפין ידיה' וכן המלות ומדות הטוב ומסתלקת מונה אז נמלאת גם היא חסירה שהרי צעצור העצירה וציטול המלות ישחצרו הלגור' ויפקקו ההמשכות כי העצירות משצרות הליטורות וכן הוא אומר לך רד כי שחת עונך חצר הוא לאיש נשחית ושחת ארלה וציטול המלות יפקקו ההמשכות וכן הוא אומר על מה אצדה הארץ נלמה כמדבר על עוצם את תורתי וגומר וכן הוא אומר למאה עפשי לאל חי כמה לך צצרי ונעטעם זה אומר צחורה אם צחקתי תלכו ונחתי גשויים צעתם ונחנה הארץ יצולה כלומר צעשחכם המלות תחנקו הלגורות וימשכו הצריכו' מלין סוף ונמלאו עליונים ותחתונים מתצרכים שנאמר אשר הונחצך צאריך יצדך צללהי' אמין ואם חם ושלום עצרו תורה מה כתב אם צחקתי תמאסו כולי אף אני אעשה זאת לכם ונחתי שמיים כצורל וארלכם כחמשה ונעטעם הזאת נקראת המדה הזאת לפעמים יצשה כלומר כשנשחצרו הלוחות והלגורות נפקקו הצריכות וההמשכות והכני רומז ויקרא אלהים ליצשה ארץ וכתב ירא אלהים את צני ישראל וידע אלהים הראייה היא סוד הפקידה ולפעמים נקראת המדה הזאת :

ים והוא בהיותם כל הליטורות וההמשכות הולכת אליה צמירלה מעומק ארץ וזהו סוד כל הנחלים הולכים אל הים אזל מכל מקום והים אינו מלא לפי שהיא אספקלריא שאינה מאירה ולריך מאור מלד היסוד כמה שרמזנו צפסקו צדוך יד'וד מלין שוכן ירושלים וזהו סוד ויקרא אלהים ליצשה ארץ ולמקום המים קרא ימים וזהו סוד מילוי הלצנה ותוספת המים צחום' הלצנה ומסרונה צחקרון הלצנה לפי שבהיות כנסת ישראל נשפעת ונמלאת ומתחלחלת אזי צצרכתה יתצרכו כל הנצרכים עליונים ותחתונים והמדה הזאת נקראת צחורה :

חדש וסימן זאת עולת חודש צחדשן זאת עולת צדאי והטעם שעירי ראשי חדשים ואמר צו לשמאל ליד'וד וזהו סוד פנימית הלצנה ונלואה וסוד קצרוג הלצנה על החמה והטעם אין שני מלכים משמשין צכח אחד והכני רומז אלמלא ישמשו שניהם צכח אחד אין תולדות צעולם הזה וזהו טעם לכי ונעטי את עמנך והידוע טעם זה ידוע מה טעם נחלו המלואות צרביעי וצחחלה שני המלואות הגדולים ולצבוק את המאור הגדול למעטלת היום ואת המאור הקטן וגומר ולפיכך פעולת החמה והלצנה צמאמר השם צחחחחח וזהו טעם ויתן אותם אלהים צרקיע שמים להאיר על הארץ ולמשול ציום וצלילה וסוד מונג צחוצות טעם ומונגד לכש ירחים ונעטעם זה שצת לחמה ומעידים ללצנה והסוד הגדול הודו ליד'וד כי טוב הודו לאלהי האלהים הודו לאדוני האדונים וזהו סוד מיד'י חדש צחד"ש מיד'י שצת צצצחו יצא כל צצר הידוע טעם זה ידוע סוד קידוש החדש על פי צית דין הגדול ועל פי צית דין הקטן וסימן פר"ץ וזר"ח והעיקר והיה אור הלצנה כאור החמה ואור החמה יהיה שצעמים וסוד שצעמים שהוא ארצעים ותשעה שצעים וארצעים ותשעה ימים למתן תורה וארצעים ותשעה שנים ליוצל

ליצול ואז גאולה תתנו לארץ גאולה תהיה לו וציונל ילא והוצין טעמים גדולים שדמזנו צבאן יצין סוד בין לזון העליון ללזון התחתון יפה כלצנה צרה כחמה וסוד עשה ירח למועדים וסוד אגן הספר אל יספר המזג והמדה הזאת לפעמים נקראת :

אחרית והטעם לפי שהיא אחרית של הספירות וסיומן ורואית את אחריו והוצין טעם זה יצין והיה באחרית הימים ככון יהיה הר צינן דוד צראש ההרים והצין הצנה גדולה לבסוף כתיב כי מניין תלא תורה והו עיקר הגאולה והתחלת לישראל ולפי שהשכינה תמיד עם ישראל בארץ ובגולה לארץ כתיב השוכן אתם צחון טוונאתם והו שאמר רבי שמעון בן יוחי חציצין ישראל שכל מוקם שגלו גלה שכינה עמהם גלו למזרים שכינה עמהם גלו לבצל שכינה עמהם והוצין סוד גלות מזרים יצין סוד ועצמתי בארץ מזרים ולא אמר וירדתי ונלך אסור צרהטי' וצמר סיני אמר למשה וירד יד' וד צענן ויתליצ עמו שם ויקרא ואחר כך ויעבור יד' על פניו ויקרא ולפי שהשכינה עם ישראל ואם הם לדיקים הרי הוא אם השנים שומה וכתיב ישמח אציק ותגל וילדתך ואם חם ושלום ישראל חוטאים כעם לאציו וכן כסיל תוגת ואמו וכתיב בן חכם ישמח אבן וכן כסיל וכו' וכבר רמזו משל למיניק שכלכלך הצגרים אמר הנלך צבא מיניקתו ותקנה הלואה והסוד ובפעמים שולחה אומכם ולפי שכלכלת ישראל סודלת הליכלך שמוצין ישראל מה כתיב צמורה צנר לך ונאלוף כל הדגרים האלה באחרית הימים ולפיכך ושנת עד יד' אלהיך :

והנני פותח לך שערי אורה דע לפי שנקרא המדה הזאת אחרית אלו עמדין לחזור לליין דרך תשובה והנני רומז המדה הנקראת אחרית דבוקה צקו האמצעי על ידי תקות חוט השני והכתוב מכריז ואומר ויש תקוה לאחריתך כאשר יד' ושבו צנים לגבולם על פי התקוה הקטורה באחרית קטורה בישראל ולפיכך ושבו צנים לגבולם וכל תקוה לשון קו וכן רומז על יד יסוד הפנימי צניינה של יחזקאל וקו שלשים צאמה וקוה כתיב וכתיב צנורות האחרונות וקו גמטה על ירושלים והוצין עיקרים גדולים יצין סוד תק' וה צכל מוקם ועל ידי התקוה נחזור עד קו האמצעי וקו ינטה על ירושלים והמדה הזאת נקרא לפעמים :

ארון הברית היודע סוד זה יודע סוד הלוות שמונה צארון והו סוד הנה ארון הצרית ארון כל הארץ זאת נקראת ארני ויסוד נקרא ארון כל הארץ צודאי וצהיות הלוות צארון אזי שכינה שריה בישראל נחלת עולם וצכל מוקם שהולכים הם נחלתו של מוקם ואינם יכולין להפדר ממנו לעולם ואין שם גט כריתות והו סוד איזה ספר כריתות אומכם אשר שלחתיה וא"ת והרי כתיב אחר כך ואראה כי על כל אודות אשר נאפה משונה ישראל שלחתיה ואמן ספר כריתות אליה חם ושלום זה היא מלכות ייצעם שאין לה חזרה וכן מלכות שומרון אצל יהודה שהיא סוד כנסת ישראל והשכינה שורה צירושלים וציהודה על ידי דוד לפיכך אמר הפסוק זה ולא יראה צגדה אחותה יהודה ותלך ותמן גס היא והו סוד איזה ספר כריתות אומכם וגומר וסמור העיקר הגדול מאוד וע"י יהודה תחזור שומרון אצל לא תחזור למלכות לפי שספר כריתות נתן לה השם על המלכות והו סוד ועשית אותם לגוי אחד בארץ צהרי ישראל ונלך אחד יהיה להם ולא יהיו לשני גוים ולא יחלו לשני ממלכות עוד עבדי דוד ונלך עליהם ורועה אחד יהיה לכולם והצין זה מאוד והטעם לפי שהכתוב שכתב ה' לכנסת ישראל ותמן אותם מלכי יהודה שומרים אותה צקדש הקדשים וע"י ישראל שצכלו התורה והלוות והכניסום צארון נתקשרו ט' ספירות צעשירית צסוד הלוות הנחונות צארון ושעשו ישראל ולפיכך ע"י ישראל נתאחדו כל הספירות ואלמלא לא קצלו תורה מלמטה אין לספי' יסוד מלמעלה לפי שמוקמה של שכינה היה בארץ ההי' והו שאמר צצ"ר עיקר שכינה צתחתונים היתה ואם אין עוד קו האמצעי ונחפשו למטה לצא עד מוקם השכינה אין שם עוד ייחוד כלל כי צהיות השכינה שלא צמוקמה למטה אין שם ייחוד אמתי והנה כשנצרה העולם היה קו התפארת למעלה מושך שפע למטה למקום השכינה ואז היו השמים והארץ כאחים והו סוד ויכלו השמים והארץ וכל צאם מלשון חסן וכלה ותרבור ואשתכללו כלומר התחתונים נעשו מרכזה לעליונים וכנכסים אלו עם אלו ונחמזרים יחד אז אלו עם אלו ואז ה' יתצרך אחד צעולם צשלים וכשצא אדם הראשון וקבלל הללויות נסתלקה השכינה ונתפדרה הצנילה ונמלא חורבות העולם עד שצאו ישראל וקצלו התורה שכתב ו"ס קו האמצעי והמשכיות למטה

שערי צדק

לנטה ותקנו ארון דוגמא ל'שכינה' ונמלא ע"י ישראל יד"ו אחד ושמו אחד וזהו סוד יד"ו א' וכתבני מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ וזהו סוד ונה תעשה לשמך הגדול כביכול ע"י ישראל נעשה יד"ו אחד והסוד שתי הלוואות הנחמדות בארון והמניין סוד זה יצין כמה היה כח קיבול תורה והסוד מן המונים השמעת דין ארץ יראה וסקטת וכתבני המונים כסא' והארץ היום רגלי וכתבני מוקום רגלי אכבד והמניין הדברים העיקרים הגדולים שרומזו יצין טעם שמוך נקרא על עיך ועל עונך וסוד תקרא לי איטי ולא תקראי לי עוד צעלי וגומר והסוד וארשתוך לי בלדק וגומר וסוד כי יד"ו אלהיך בקרבך והסוד לא אבא בקרבך בקרבך ממש וסוד בקרבך קדוש לא אבא צעיר ומה שאמר לא אבא צירושלים של מעלה עד שאבא צירושלים שלמטה והמניין זה יצין סוד גניז' הארון והסוד והשימותי את מוקדשיכם ומה שאמר"ל אעפ"י שהן שומעין בקדושתן הן עומדים לפני פי' שהארון והצרות ארון כל הארץ והלוואות הם גוונים וזהו סוד ארון כל הצרות ארון כל הארץ הכל רומז ומצאנו למי שמכן צו השם יתב' דעת והמדה הזאת נקראת לפעמים :

אלהים והנני רומז המדה המדינית נכתב' יד"ו ונקראת אלהים סהיא סוד גבורת יד"ו והיא המושכת הדינין למטה ומונחת נאללת מדת הגבורה הנקראת בכל מקום אלהים והמניין סוד אלהים יצין סוד בראשית ברא אלהים א' זה ראשית אומר כעניין כאמר אלהים לבאות ומן הגבורה נאללת מדת הדין להור וע"ז אלהים לבאות וכשישתכללו כל הספירות העליונות מלך המס"ד ויריקו על העשירית נקרא יד"ו וכשישתכללו מדת הדין והגבורה ויריקו זה נקראת גם הוא אלהים ומלכות כי שני בקרבנו ועניינים הללו עמוקים עוד ומה תכנס לסוד שאמרה תורה בראשית ברא אלהים כי מלת בראשית כולל כל מיני ראשית כל אחד לפי עניינו ומלת אלהים גם היא כוללת שפסוק בראשית כל שם אלהים שמוכר בתורה כל א' לפי עניינו וכשאמרה תורה בראשית ברא אלהים רומזת להשפטות צינה ומחמם כי ממש מתחיל שם אלהים בעולם הדין והנה צינה ראשית לו' ספירות ורומז' לצריחת עולם המלאכים ושאר כל העולמות וממלכות הנקרא ראשית ונקראת אלהים וכשתצין זה תזכה להצין כל מה שדר"ז בליל בראשית שאמרנו אין ראשית אלא חכמה אין ראשית אלא תורה אין ראשית אלא ישראל ושאר כל הדברים שנקראו ראשית ותצין מה שאמר כי בזכות נשמה נברא העולם שני וירא ראשית לו כי שם חלקת ומחוקק ספון והכל גנוז בגמי התורה והכל מוצא' למי שיש לו עינים לראות כי מן הנגלות יכנסו צעלי עינים לבסתרות וס' תפוחי זהב צמשיכות כסף וגו' וא"כ התצונן כי צומן שמדת מלכות נקרא אלהים היא נשמה שמדת מלכות מתמלאת מן הגבורה סוף דבר בכל מקום היא נקרא ע"ש הדב' שהיא מתמלאת מנונו וסיומן עץ הדעת טוב ורע. וזאת שמוך העיקר' זה הגדול לכל מקום התורה שהמדה הזאת נקראת ע"ש הדב' שנקבלת מנונו ע"ש כי שני בקרבנו לפי' כשישראל טהורים ולדיקים מתמלאת תורה אספקלרי' שעליה שכולם הם לומדי תרי"ג מלות ואם ח"ו ישראל נטיים מן הדרך הישר ומוטאים ומטמאין עולם אזי היא מתמלאת מלות דברים החלונים שהם לודות העצירות ואז נקראת חרצ מלאה דם וכתבני מלאתי נשפט לך ילן זה ועשה מלחים סוף דבר אינה ריקני' לעולם או מלאתי נשפט או מלחים חו שאמרנו ז"ל מיום שחרצ צית המוקדש אעפ"י שר' ניותו צטלו דיניהם לא צטלו ומה טעם או לך או מלחים ושמוך עיקר זה מנונו הוכל להשיג כמה כח המוקיים מלות ומטהר עולם חוכה ומחכה את הדברים ומדריכם בדרך ישרה או אומן העובדים עבירה ומטמא עולם ומחטא ומחטיא עד היכן יגיע כח רעמו שחטא ופגם בנכסות ישראל וזהו כעם לאציו בן כסיל וממר לילודתו בן חכם ישנה אב יבן כסיל חוגת אמו ובפשעכם שולחה אומכם וסוד בני חכם לבך ישנה לבי גם אני וסוד ויש' כסא לאם העלך ושמוך עיקר זה מה שכתב אס הדנים שמוך וסוד ישנה אצין ואמן ומגל יולדתוך ואחר שציארנו לך העיקר' האלו הגדולים דע כי המדה הזאת נקרא ג"כ שדי והטעם לפי שממנה יבא השפע לכל העולמות שבעולם והיא המפדכסת לכל הנבראות וממנה מתקבלת כל צריה כח וקיו' והעמדה ומייס ופדכסת לפי שהוא שער לכל הספירות ואין לו צענין בעולם לקבל משהאר כל הספירות כלום אלא על ידה והסוד והנה יולא נועדן להשקות את הדין עד הדין הוא מוקם השפע והאלימות והיניקה ומשם ולמטה הוא עולם הפירוד כך וממלכות ולמטה יתפרדו כל הנבראים למיניהם ויקבלו השפע והכח כל אחד

אחד ואחד לפי מיני מקבלים ומדת המלכות כל אחד וקבל שמונה וקיום וחיים ומנוחה איש לפי אכלו ולפי מינו לפיכך נקרא מדה זו שדי שיש זה די פרנסה וחיים וקיום ועמידה לכל הנמלאים שבעולם ולא חסר כל זה והכל יונקים ומנהג זהו שאמר צחגי' בשם שדי מי שאמר לעולם די כלומר צמדה הזאת יש די ותיקון ועמידה וקיום לכל הנמלאים לכל אחד לפי ענייניו וזאת המדה שהנביאים מתנבאים ע"י חיקון וישראל עושים רלונו של מקום אז יצאו כל הניגודי' ומלמעלה אליה צמילוי שלם והצריכות נשפעתו בישראל תחלה ומשם ואילך הצריכות נמשכות לשאר כל הנבראים הנמלאות שבעולם איש לפי מינו והדמיון ענין השדי' שהתינוק יונק מהם ואם ח"ו חוטאים ומכעיסים אזי הליגורות נפסקו' ומלמעלה ואין צרכה נמלאת בנבראים והסוד אחות לנו קטני' ושדים אין לה מה נעשה לאחותינו ציוס שידובר זה אם חומה היא נצנה עליה טירת כסף מלונן העליון ואם דלת היא דלת נלוג עליה לוח ארז ולא עץ ארז אפי' חומה ושדי כמגדלות אני עשה צמילוי' ושדי כמגדלות כמגדלות אז הייתי צעניו כמולא' שלוי הכל רומז בפסוק הזה ואח"כ מנאו ישראל את המקדש וההיכל ומכניסין זה את כחות הטומאה אז צמדה הנקראת שדי ומכניסין בזהו מקום כחות הטומאה הנקראת שדים ומקטב יסוד להרים שליון אהלים לשודדים אי' לאות' שעה אזי היא טומא' המקדש לא האמינו מלכי ארץ וכל יושבי תבל כי יבא לר ואינו צערי ירושלים כי לא יוסף יבא כך ערל וטמא וגם הגילולים ורוח הטומאה אעביר מן הארץ התזנון רוח הטומאה והשדים נקראים רוחות כמו שאמר צחגינה ובכמה מקומות והסוד הלא כי קרוב יום יד"ר כבוד משידי יבא סוף דבר כשנפסקה יניקה יד"ר משידי אזי היא שדורה ולפיכך נקראת אספקלריא שאינה מאירה פי' מעלמה אלא מן השפע הבא אליה מן הליגורות והנה נשעה שנתמלאת נקרא שדי ויש זה לכל העולם די ואח"כ יפסקו הליגורות אזי עוד נמלא ולפיכך נקראת אספקלרי' שאינה מאירה מעלמה אלא ע"י אות יוד כשנקרא שדי והנה כל הנביאים לא נכנסו בחוכה אלא הגיעו עד בית השער והיא הית' הפרוכ' שעדי' הגיעו הנביאים ואח"כ רואין מה שרואין והיו שומעין קול ידוד לבאות ית' צמרהה הנבואה ולפיכך אין הדברים מתצדיקין להן לפי שהוא מוחילה עומדת לפנייהם ח"ם ומלאות הנובאות אשר לבאו פתח אהרן מועד וע"כ שמועו נא דברי אם יהיה נביאכ' ידוד צמרה' אליו אחרודע בחלום אדער זו אכל משה רע"ה נכנס בחוכ' והשיג תוך אספקלריא ומלחמה שהרי נכנס לפניו מאספקלריא שאינה מלחמה מה כתב צמרהה וירא אליו ידוד צמלוגי' ומראה והוא יושב פתח אהרן כחם היום ובמשה כתב ויקרא אל משה וידבר ידוד אליו מראה מועד לאחר ולפיכך נבוא' משה נבדלת מכל הנביאים כי כל הנביאים רואים מפתח אהרן ומשה ראה מתוך אהרן זהו שאמר שמועו נא דברי אם יהיה נביאכם ידוד צמרהה אליו אחרודע בחלום אדער זו לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא וכבר ידעת כי ביתו של תפארת"ל שדי והוא אהל מועד לפיכך אמר הכתוב למשה וארר אל אצרכם אל יאמן ואל יעקב בל שדי' ושמי יד"ר לא נודעתי להם כלום ראו שמי יד"ר מתוך אל שדי ומתוך אספקלריא שאינה מלחמה לפיכך לא נודעתי להם בתכלית הצמור שלא השיגו אמתתי אלא אחר הפרוכת והסוד העומדים עם האדמים והמזין סוד זה מה שציארכו צמדה שדי יצין סוד המקרא אלה תמלא אם עד תכלית שדי תמלא ז"ס וארר אל אצרכם ושמי י"י כר' פקח עיניך ומראה נפלאות אם חזכה תראה והמדה הזאת נקראת **מטה** והטעם הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מוגדרי ישראל לפי שסביבותיה כל מיני מקטרגי' ומשחיתים שבעולם וכמה מיני משחיתים ופורענות סביבותיה ופי' כששונה צין החומים זאת ירושלים בתוך הגוים שנתיה ארץ וחולות ואח"כ נוטה קלת האמלע כל' מנעץ החיים בתוך הן הרי העלין שלה נאחזי' בחומים ומתקרעין אצל נשעה שישראל הגוים ושלמים ועושים צמי' שלמים כהונן אזי מתקיים הפסוק ונתתי שלום בארץ ואז היה מטתו שלשלמה שלימה ודאי :

ידע כי המטה הזאת היא ירושת יעקב אצינו ע"ה לגמרי מכל לפי שהיה זכור שלם שני בני זכורי ישראל לפיכך ירש יעקב את המטה הזאת ולא ירשה אצרכם שהיתה זו פנימה ישמאל ולא ירשה ילחק לפי שהיתה זו פנימה עשו שהחזיקו והצדקנים סביבות המטה זה עס שאר כחות החילוניות ושדי האומות אצל יעקב שהוא שלם והוא צמלע ירש מטה זו שני' בני זכורי ישראל לפיכך חזרה לו מטה זו בתחלת צדיקתו של עולם ולפיכך וישתחו ישראל על ראש המטה

שערי צדק

המטה והעטעס כתיב ויהי צלם סבו וכתיב ועקב איש חס יושב אוהלים ונחננו ונזר שלם לפיכך הנה נמטו שלשלתם ואלם תאמר באצרהם כתיב והיה תמים ונחננו והיה שלם ההלך לפני כתיב ביה על ידי הליכה ולא על ידי ישיבה שלא יבז על כסא יד"ד אבל יעקב כתיב איש חס יושב אוהלים ע"י ישיבה שישב יעקב על כסא ידוד וסימן ישראל אשר נז אחפאר כתפארת אדם לשבת בית ולפיכך כתיב ב"י איש חס יבז אהלים אהלים בודאי זאת המורה אדם כי ימות באוהל ולפיכך אומר באצרהם לא היה נמטו שלימה וכן צילח זכרנו לצרכה אבל יעקב תאמר ח"ו יש פסול בממתי כמו באצרהם שילא נמטו ישמעאל וכגון ילחם שילא נמטו עשו ענו כולם ואמרו שמה ישראל יד"ד אלהינו יד"ד אחד נמלא נמטו שלימה לפיכך בשעת פטירתו נדבק צו לגמרי וזהו ויאסוף רגליו אל הנשמה ויגוע ויאסף אל עמיו וכל מקום צדיקים אפי' הוא מקום הנשמה הוא מקום הטורה ולפיכך אומר אל נשמה האסף אל עמיו וכתיב צני יעקב האסף ואגידה לכם ויאספו כל ישראל אל העיר כאשר אחד חזרים זהו משהת כל ישראל צרגל ולפיכך כל מקום שתמלא בחורה אפי' צדיקים הוא ענין אפי'הם למטה שהוא מקום הטורה כי חוץ למטה זו הכל מקומות של עומאה ללדנין לפיכך כי יהיה נז איש אשר לא יהיה טהור נקרה לילה וילא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה וכתיב וישלחו מן המחנה כל לרוע וכל זכר ונמרים כתיב תסגר שבעה ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף פקח עיניך וראה נפלאות ונענון כתיב ואספתו מלרעמו והסוד הגדול כי מפני הרעה תאסף הדין אספו לי חסידי ואנשי המסד תאספו והננין סוד זה יודע סוד ויאסוף רגליו אל הנשמה וגומר לפיכך לדין כל אדם להזהר בשעת מותו שלא ישאר כלום מאצרו חוץ למטה זו כי כל הנשאר נמטו חוץ למטה זו עליו תאמר לא יאסף ולא יקבר לחיית השדה ולעוף השמים נחתי לאכלה לפי שפניות הנשמה הזאת הם כל מיני נשמות ופירעניות והנשאר מאצרו של אדם לחוץ נמטה זו ונת צלע גדול וזהו סוד שאמרו הנה נמטו שלשלתם שנים גבורים קצו לה מאצרי נמטה זו ונת צלע גדול וזהו נמטוה ונמטוה איש חסו על ירכו נמטו צלילות כלומר נמטו גיהנם שדומה לילה לפיכך כתיב ציעקב ויאסף רגליו אל הנשמה לכך לדין כל אדם לתקן עליו אפי'הם שאלמלא זה היה צלע גדול והתבונן עיקרים גדולים שפחתו לך נמקום הזה ונמט חרפה כמה סודות נפלאות כמו שאמרו אין צין גן עדן לגיהנם אלא כמות השערה וסימן וקציו נשערה מאל לפיכך לדין אדם שלא ישאר בחוץ אלא יאסף אל עמיו ונמט זה תבין כל מיני אפי'הם שנאמר צענין זה צדיקים :

והמדה הזאת נקרא **ים סוף** ולפיכך נקרא לקבל את צניו ולשילם מיד אויביו הלא אמרתי לך כי קצו הנשמה נחמים וקצים וסלוי והנה ארץ נמרים היא ארץ שנייה לא"י ולפי' נקרא נמרים כלומר לשון נמרים הסמוכה לנחלה כי המיל הוא מפסיק בחומות והנה הכתוב ונכריו וחזרון שבע שנים נכחה וגומר שחזר ימיו שבע שנים נכחה בית שבע היא ועוין נמרים סמוכה לה וזהו שאמרו ארץ נמרים שנייה לארץ ישראל כי שר של נמרים שני הוא צמרכ' וירכז אותו צמרכ' הנשמה אשר לו ולפיכך הולך השם יתברך לעשות האותות והמופתיים בארץ נמרים לפי שהוא שר עליון על כל השמים שנייה נמרים לארץ ישראל כן יד"ד כארץ נמרים לפיכך נתן יד"ד ית' האותות והמופתיים באותו שר הגדול שר נמרים כדי שלא יאמרו יש שר גדול צמרכ' שאין השם ית' יכול לו לפיכך הך הכתוב וייעשו הסיפי' לפיכך אמרה התורה למען תזכור את יום לאתך מארץ נמרים כל ימי חיך כדי שנהיה צמרכ' שאין שר ומושל בכל האומות שאין הקדוש צדק הוא יכול לו וכתיב בכל אלהי נמרים אשם שפטים לפיכך השם ית' צלעו עשה שפטים בכל אלהי נמרים שאין שום שר ומושל שיכול לו אלא השם צלעו ולפיכך ועצתי בארץ נמרים אני ולא מלאך ובכל אלהי נמרים אשם שפטים אי ואל שליח לפיכך נמרכ' צמרכ' ונמרכ' ונמרכ' ראש י"ב חזרים ונמרכ' שור את חודש האצו פי' אז י"ב והנה נמרים הנמיר הסמוך לארץ ישראל דפו אחרי ישראל עד שהגיעו לים סוף וכשהגיעו לאותה מקום קבלה אותה מדה הנקרא' ים סוף שהוא סוד ים הנק' סוף המדרגות צמרכ' ספירות והסוד וסתי את גבולך מים סוף עד ים פלשתיים פקח עיניך וראה לפיכך נקרא המדה הזאת סוף"ה כתיב ה' צמ"ה ופה ונשערה דרכו סוד גדול רמז סופה הוא סוף עשר ספירות וסימן סוף וסימן לה סערה מקום הבדיל

שערי צדק

הכדיל התחומין וסימן וכצדיו נשערה ונאור ועין יי' את איוז מן השערה אשר נשערה יסופני והלך נשערה תימן ולפיכך צמ"ה ונשערה דרכו ח"ט חז"ל הקצ"ה מדקדק עם הלדיקים כחוט השערה לפי סגנון הלדיקים הוא סוד השערה וסימן ידו אוחז' בעקב עשו והוא שער והוא נקום פירוד התחומין ולא יזכו עוד את זנחיהם לשעירים לפי כשמות סו"פה עוצרת צודקת בכל נקום שהיא מוליא שער קדקד שער ונחלך נאשמי וכשהיא מולאת רשעים נוצרת אותם מן העולם והסוד בעצור סופה ואין רשע לדיק יסוד עולם כי הנה יי' נאש יצא ונכוסה ונכבותיו להשיג צחינה אפר וגערותו כנחלי אש ולפיכך תמלא ציליאת מלרים דרפו מלרים את ישראל עד הים סוף וצים סוף נעשה להם הכס שהוא נקום הכסים ושם נפרע מן הנוגרים ונעשה הכס לישראל ייניך יי' נאדרי כזה ייניך יי' תרעץ איוז יינינו משקעתם ומללת אחכם והטעם מפני שנקרא סו"פה מפני שיש לה פנים ואחור צורה אחת ומצפנים רחמים ונחון פורענות וכן עתיד להיות באלדוס נשערה הגולה שחצא לצבר השער סביבותיה שזה אלדוס שהוא שער נשם ואילך יגלה קדקד שער למעלה כו' ולא יאחר להם כלום מנחם למטה יפקוד יי' על נצח הנקום צמרום ועל מלכי האדמה באלדוס כו' מי זה באל מאלדוס וגו' ואז כתיב הרחיבי מקום אהלך ויגלה יי' בזהר השכינה וכתיב אך אלהים ינחם ארציו קדקד שער ונחלך באלדוס וכשלא יאחר שער בשער אז ועלו מושיעים בזה לין לשפוט את הר עשו והיתה ליי' המלוכה ואז והיה יי' למלך על כל הארץ ח"ט מלחמי ליי' בעמלק מי זה באל מאלדוס וכוונן שהיתה מלחמת מלרי' שהיא מלכית לארץ ישראל כך עתידה להיות מלחמת שער מלרי' לארץ ישראל כתיב והיה לכם פאת נגב מוגדר לין ע"י אלדוס ח"ט ידו אוחזת בעקב עשו ולפיכך כתיב לאחך מלרים ארצו נפלאות ואז יגלה קדקד שער ויפשו עמלו באלדוס ועל קדקדו חנוכו ירד לפי' אומי' בגאולה אחרונה כי הנה יי' נאש יצא ונכוסה ונכבותיו להשיג צחינה אפר וגערותו כלהצי אש וסמך ליה כי נאש יי' נשפט ובחרנו את כל נשר וזהו כי רותה צמנים חרצי הנה על אלדוס חרד חרד ליי' מללה דם מי זה באל מאלדוס חמוץ בגדים מדוע אלדוס לנכושך הרי לך מבורא' סודות מופלאים צענין תחומי ארץ ישראל וכולן עתידים להשבער ואז כי ירחיב יי' אלהיך את בגולך וגו' הרחיבי מקום אהלך ואז והיה יי' למלך על כל הארץ ומקום זה תצין סוד שני שעירים ציום הכיפורים ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה וגו' ושלח את השעיר צמד' והיה לכם פאת נגב מוגדר לין ע"י אלדוס ואחז את יעקב ואת עשו שכחתי ואשים את הריו שמונה ואת נחלתו לחמו' מדרר הנה לך הסוד ויה שחז"ל השם יתצרך מדקדק עם הלדיקים כחוט השערה לפי ששעיר חולק בגול עם הנדה הנקרא לך ולפי' יעקב ועשו נולדו באחד ולפיכך כתיב אתם עוברים בגול אחיכם צני עשו היוצאים בשעיר ויראו מכם ונשמרתם ונאור אל תתגור צם כי ירושה נתתי לעשו את הר שער והטעם השם יתצרך הכינם לרדו' צהם את ישראל ולקדקד עמכם כחוט השערה וכצדיו נשערה ונאור ואלה הגוים אשר הכינ' יי' לכנף צהם את ישראל אצל צקוף הכל ועלו מושיעים בזה לין לשפוט את הר עשו והיתה ליי' המלוכה אש תגזיה כנצר ואם צין כוכבים שים קניך נשם אורידך כלום יי' הרי ציאלנו לך עיקרים גדולים צענין ים סוף וצענין סופה שומר אותם כי צכונה מוקמות הם בגוים בחרה וסימן על כן יאמר בצפון מלחמות יי' ובנחלי ארצו והצ צכו"פה ואת הנחלים ארצו ופי' הפסוק זה כי צים סוף היה מלחמות יי' ובנחלי ארצו סוד השתתפות עיפת ארצונא צהנות ארצונא היודע סוד זה יודע סוד מנצרי' ארצו והסכים הגדולים שבעשו צהם וארצו. ואל סוד נקום מלכית שצין מואז וצין ישראל כתיב כי ארצו בגול מואז צין מואז וצין האמורי וישראל ירשו את האמורי כחז וישצ ישראל בצרך האמורי לפי' ואת הנחלי' ארצו כלומר המלחמה שכלם מלכות צים סוף כק' צסם זה ומנצרות ארצו כק' ארצו אלל האמורי' ונלחמו צעצ' ישראל בכל המקו' הראוי לפי' השם טלה הראוי לה ים סוף אלל הנחלי' ארצו אלל אמורים ומכאן חכנם לסוד כשזכנה צין החומים וסוד זאת ירושלים בתוך הגוים שנותיה וכצדיותיה ארצות וסוד ששים בגורים סביב לה כולם אחרי חרצ ובדרך זה תצין כמה נסתרות מן התורה והמדה הזאת נקרא **עין** הדעת כלומר העץ שהוא כסא לדעת ושוואת צה חיים ושפע ומנעלה מן הדעת שהוא תפארת כמו שאור הלכנה שואז' אור מן החמה ואחרי' יפסקו הליטורות לצא לה מן הדעת אף אותם החומי' ומיני הסומא

וערלה

שערי צדק

וערלה קניניות וחות' קרננים וסלנים ומתחזי' זה ואז הללם עומד צהיכל והזהנא מוטלת וזהו כי יצא לר ואויב צערי ירושלים כי ראתה גוי' צאו מתקדשה אשר לויית לא יצאו צקהל לך וגו' לפי' עץ הדעת טוב ורע צעוד שהוא מושכ' מן הדעת מושכת ע"י לך שנקרא טוב אמרו ללדיק כי טוב אז הלכנה צמילואה והעקדש צטורה ועץ הדעת טוב ומלכתו טוב ולא רע כל ימי חייה כלומר צעוד הספירות מושכות מעול' החיים ע"י העשייה המתדבקה צמלכות ומלכתו טוב ולא רע כל ימי חי' ואח"ו יפסקו ליטות הדעת מלכא למלכות אז נקמלק' ונדת הטוב ויצא הרע וזהו הסוד גם צלא דע"ת נפש לא טוב לפי שזה נלחם בזה כשיפיעו הכחות הטובות והעולות והזהנא אזי הלדיק' ומתחבב' כי נופני הרע' נלחם הלדיק' כי ירד רע ומת השם לשערי ירושלים צוודאי מת' יי' נאורתו ומחילות הנאחזות ומצחן צמרכנה אשר לויית לא יצאו צקהל לך ולפיכך נקרא הנדה הזאת ע"ץ הדעת טוב ורע ושעור עיקר זה לפי ששניהם ומתחזי' זה כתיב הנה נחתי לפניך את החיים ואת הטוב את המות ואת הרע צרכה וקללה והכל ע"י ישראל איזה דבר שירצו היו מושיבים הנדה הזאת אם טוב אם רע הכל על ידיה' כתיב ישמח אביך ואמך וכתיב צן כסיל תוגת' אמר' וצפסע' שלמה אונסם ולפיכך תמלא צצית מילה טוב ורע נלחזי' והערלה נקפת את הטוב הסורה הערלה הופיע ויתגלה הטוב ועץ הדעת טוב ורע שמור עיך' זה מאור והנה אדם הראשון נלחזי' שישמח לצד צמלכות ע"י הטוב ונשתמש ע"י הרע והכנים ללם צהיכל את נקדש יי' עומא נקמלק' שכינה ומתפרדה חצילה ונקמלק' האדמה וסימן ומתחבב' ונכנו הטוב ונכנו הטוב צוודאי ומלאה הרע רצה צארץ ומלאה קללה ומשתלחת צאדמה ולפיכך אפילו מתחשבה נעמולה כשהנהג נכנס ציו' הכפורי' לקדש הקדש' ולפיכך אל יצא צכל עת אל הקדש כי יש עמים לטוב ויש עמי' לרעה וכתיב צזאת יצא אהרן אל הקדש זאת ירושל' זאת התורה וזאת הצרכה זאת נחלת עבדי יי' ולדקת' ולפיכך נענשו הזקני' ויחזו את האלהי' ויאכלו וישתו וכתיב צצני אהרן ויקריצו לפני יי' אם זרה ללמדך ולשמוע' מלפניו זרה סוף דבר צעוד שהערלה דבוק צטוב הטוב ומתחבר ונעלם ולפיכך כי תצא ונטעתם כל עץ מאלל וערלתם ערלתו את פרי' שלם שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל את פרי' שלם קליפות של ערלה הם ונקרא רעה חולה והרציע' מוולעת ולפיכך וצננה החמשי' היא סוד המלכות היא סוד הא' אחרונה הכל טעור ומותר לאכול את פרי' להוסיף לכם תבואתם שכל טוב ואין צו רע הרי לך מוצא קלל צענין עץ הדעת טוב ורע' ומוננו חכמם צכמה חדרים והמדה הזאת נקראת צשיר השירים :

כלה וסוד כלה כשנתרחק' מוננה הרעה והוסרו כל הקליפות והיא שלימה צמלכה חין זה פגם ולא יתם' כל זה שהרי היא מן המדה שהיא יסוד הכל ופוקד את הכל ויצאו לה מיני שפע ואלימות וצרכות ונראש הכתר הנקראת כלה מלשון כל שיש זה שפע ואלימות וצרכה ומיין ח"ס גן נעול אחותי כלה כלומר שלא יכנסו זה כחות הטובות ואז היא מתקדשת ומתקשטת כל מיני חכמיים הצאין אליה חשע אספקלריאות כחמן יכהן פאר וככלה תעדה כלים כשהחמן יכהן פאר מונש אזי היא ככלה תעדה כלים לפיכך שום אשית צה' לא יאמר לך עוד עזונה ולאחרך לא יאמר עוד שמונה התצונן סוד צאחי לגבי אחותי כלה לגבי מונש ולפיכך ומשום חמן על כלה ישע עליך אלהיך ואם ח"ו טמאה צעציות אזי מתגרשת ומתקומה וחרב ליי' מלאה דם השם יתצרך ילינו מעונש זה והכני רומז כשהקליפה ילואות לחן והכלה מתייחדת צמוסה ואין זר אחם צצית אז כל מיני הערלות והקליפות ומצחן וכתיב ופרשת כנפיך על אחתיך כי גואל אחם וסימן גאולה תהיה לו וציונל ילא יונל היא שנת החמישים שנתפרד כל מיני השפע והמנושכות הצאים ליסוד עולם הנקרא כ"ל וכשמתחבר עם המלכות שהוא סוד ה"א אחרונה אזי נקרא כלל יד' אחד יי' שמו חכרו שמונה ואתה דע לך והמדה הזאת נקרא **זאת** וזאת הצרכה אשר ציך מנש' איש האלהים וזאת אשר דבר ללם אציהם ויצרך אותם וסימן להניח צרכה אל חוך ציך' והכני רומז לזאת יקרא אשם כי מליש לוקמה זאת וזה סוד גדול ומסוד' האמונה יסוד זה נקרא מלכות נקרא זאת לפי שכל גמי המלך צדיה מלא' ועד ח"ו זאת נחלת עבדי יי' ולדקתם מלתי נלם יי' את יי' אלהיך תירא זאת עולת חודש צמדשו ויהודא ירש אותה וזה למלכות ח"א ליהודה ויאמר ודוד מכריז זאת היתה לי כי פקודיך נלרתי לפי' הלדיקים הם נדנכו צמדה זאת לכך נקרא זאת התורה אשר שם משה וכל

וכל כהן גדול שזכנכם לפני ולפנים ציוס הכפורי אינו נכנס אלא על מדה זאת והסוד נזאת
 ינא אחרן אל הקדש שאם אינה נכנסת עונו לא יפיק כלום מכל לרכיו ולא יראה פני המלך
 ית' אלא ע"י מדה זאת ח"ש כי אם בז"א את יתהלל המהלל והסוד הגדול אנה הלך דורך היפה
 נכנסים אנה פנה דורך ונבקשו עומך כלומר אם אלו רולים לבקש פני השם יתצדק לא נוכל
 להשיגו אלא עומך והיה כל נבקש י"י ילא אל אהל מועד ומועדתי לך שם ועשו לי ונקדש
 ושכנתי בתוכם וי' זאת הנשקפה כמו שחר על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מלא. לעת מלא
 מונש והנה המדה הזאת קראו חכמים המוקנלים בכל מקום חכמה אחרונה והטעם לפי שהמחשבה
 הדקה בכתר עליון הוא סוד אית ו"ד של שם ה' נקרא חכמה ובאותה חכמה"ה אין כל צריה
 בעולם יכולה לדעת איזה מקוונה כ"ש שישגיגה על זה נאמר החכמה מאין תמלא מאין מונש
 מן המקור' שנקרא אין ואותה חכמה נקראת עלם המחשבה והיא תחילת האלילות ועליה אמר
 עמוק עמוק מי ימלאנו ולפיכך אמר תהו' אמר לא צי היא ויס אמר אין עומדי אצדון ועות
 אמרו באזינו שמועו אלהים הצין דרכה והוא ידע את מקומו אלהים צודאי הצין דרכה
 והוא ידע את מקומו ועליה נאמר מאוד עמוק ומחשבותיך וכחיד ועמוק עמוק מי ימלאנו ועל
 אותה המדה אין כל צריה יכולה לעמוד ועליה נאמר נוצלת חכמה של מעלת המורה אמנם
 הלימוד והמחשבות השפעות מונש בהגשם דרך הלימוד עד המלכות אז היא מתמלאת
 מונש בסוד כי מלאה הארץ דעת יי' כמים לים מכסים ואז אותה השפע הבא אליה מן החכמה
 העליונה ומתמלאת היינו נקרא גם היא על שמו חכמה וקורא לה חכמה"ה אחרונה זה חכמה
 טהור' זו וכלל כל חכם לב נחתי חכמה וחו החכמה שנתנה לשלמה אצל חכמה"ה ראשונה אין
 כל אדם שבעולם שיכול לעמוד עליה ועליה אמר שלמה כל זה נסיתי בחכמה אחרתי אחכמי
 והיא רחוקה מוני אלא כך אמר שלמה אעפ"י שנמסרה לי חכמה אחרונה נמתנה השתדלתי
 להכנס חולי' אשיג אל חכמה עליונה וראיתי כל השבילי' וכל הלימודים שתמוות לפני ואין להכנס
 לחכמה עליונה לפי שאינה נמסרת לשום צריה ועליה נאמר אלהים הצין דרכה והוא ידע את
 מקומו נעלאת למד שלא השיג שלמה אלא נחכמה"ה אחרונה חס סוד וישב על כסא יי' מלך
 ועז"כ ותרצ חכמת שלמה וכל חכמת בני קדם וכל חכמת מלכים וכל חכמת דבור הפלגה כענין ויהי
 שומרים שיהי לארץ ישראל ובני קדם גדולה היתה חכמתם שנקבלים דבור הפלגה כענין ויהי
 נבקשם ונקדם והם אמרו נעשה לנו שם ורחם עד היכן הגיע חכמתם שנקבלים דבור הפלגה כענין ויהי
 בית המקדש והענין זה יצין הלל נעשה נבוכדנאצר וזה לכל האומות להשתחות לפניו ועליו
 נאמר ופקדתי על כל צבאל וכי' והסוד הוא ונעשה לנו שם ועל זה קרא שמו צבאל חו היא
 חכמת בני קדם וכלעם הרשע היה בקי בחכמה זו מן אדם ינחמי בלך מלך מואב מהררי קדם
 ודע כי יש הפרש בין הררי קדם ובין מראש הררי קדם כיתרון האור מן החושך ועוד תשיג
 בזה בגזרת הש"י והמדה הזאת נקראת **ספר החיים** המדה המקבלת החיים מן הצינה שהיא
 מדה שמינית לה ונקראת הצינה חיים וכשהמדה מתמלאת מאותה חיים ונקראת ספר ונקרא עץ
 החיים כלומר הארץ המקבלת שפע החיים מן הצינה ע"י אל חי שהוא יסוד ועל זה נאמר תולא
 הארץ נפש חיה למינה ואמר ר"ל זה נפשו של משיח וכשצני אדם מטהרין עלמון ומקיימין
 המצו' המושכין מן הצינה שהיא עלם החיים אזי זוכי' למלאות המדה הזאת חיים ומתדבקים
 בה ועל זה נאמר ואחם הדבקים ציי' אלהי' חיים כולכי' היום זה סוד הגה נחתי לפניך את
 החיים ואת המוצ כלומר החיים צאין למדה זאת ע"י לדיק הנקרא טוב לפי נקרא ספר החיים
 כלומר ע"י הדיקים הסופרי' את המורה ומאגילים אליה טוב מן צינה וטעם זה כטעם כל
 הכתוב לחיים צירושלים והנה הלדיקי' מחברים עץ החיים בעץ הדעת ומתאחד' ואז הם נכתבי'
 בספר חיים ושמוד עיקר זה מאוד ח"ם גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה צעוד שהחיים נשפעים
 לה ע"י הטוב ח"ם ונביייהו בן איש חי רב פעלים מקבלאל עניין נפלאות גדולות רמז בזה
 הפסוק וחו ספר החיים הפתוח צריה שהלדיקי' גמורי' נכתבים ומתאמים מונש זו ש"י כל
 הכתוב לחיים צירושלי' והמדה הזאת נקראת **שמיני** עלתה והכני פותח לפניך שערי' גדולי'
 פתח עיניך וסו אחרן ומראש מושכלות מושגות צמורגשו' כתוב צפסח ששת ימים תאכל מלות
 ובני' השביעי עלתה ליי' אלהיך יאמרו כי שביעי של פסח הוא עלתה אצל הוא ליי' ולא לישראל
 ובמה הסכות אומר ציי' השמיני עלתה תהיה לכם אומר כי ציוס שמיני עלתה והיא שלבו מונש
 ועמה

שערי צדק

ועתה התבונן כי השניעי עלתה וציוס שלו הוא כי הוא הלדיק יסוד עולם והוא שניעי והוא מכלל חשע אספקלריאות העליונות המאירות ובהם הסכות אומר כי השניעי עלתה שלנו וזו היא מלכות שהיא שכינה השרויה, צישראל והיא צ"ת שבע שהיא שמינית ומושג הרי עלתה של פסח שלו ועלתה של סכות שלנו ודע כי עלתה שלו שניעי שלנו ציוס קוד' שנתנה תורה נתאחזה לנעלה ולנוטה אחר ונתן תורה שמיני חג. עלתה שלנו ושעור עיקר זה מאד ותמלא כי לשון עלתה הוא לשון מלכות של' זה יעלה צעוני ודע כי עלתה של פסח ושל סכות שניה' מתאחד' ע"י השנת. זכור ושעור זכור ליום ושעור ללילה לפיכך שנת אין לה צן זוג וכנסת ישראל היא נת זוגו וכוד חג שבעות שנתאחד' בנתן תורה עליונה עם התחתון' כלומר יסוד עם מלכות' חק עיניך וראה קוד הטעמים שנתיות שנתורה כי כל תיבה שיש לה שג טעמים על ידי הפסוק הוא קוד חיצון שני דברי' כאשר וכתיב וציו' הציבורים בהקריבם מנחה חדש' ליי' בשבעות' בכלן הכל מפור' שלו ושלנו מתאחדים כאשר שגלי ציוס חתונתו וציוס שנתה לבו זה בניין בית המקדש ציוס חתונתו זה ונתן תורה ובדרך זה ותאמרה כי אחך נשוב לענוך והאחת עיקר והשנייה טפלה וכן ונתן רחל ולא ותאמרה לו ובדרך זה כ"ע שנתמלא תיבה ותתלקט לשני טעמים על דרך זה והבן זה כי בהם השבעות נתנה התורה ותאחדו תפארת עם מלכות ציוס חתונתו וקודם ונתן תורה שהוא הפסח וציוס השניעי עלתה ליי' אלהיך בסכות שהוא אחר ונתן תורה עלתה תהיה לכם הרי שלו ושלנו הכל שלנו ושעור לי מקדש ושכנתי בתוכם ובכר אומר ושל לנוך שהיתה לו צת יחיד' והשניה וחדר ונתן לזרוע עתה כך ושעור לי מקדש ושכנתי בתוכם ונאמר שנתן להם השם ית' שמיני חג עלתה שהיא שבע צא לזרוע עמנו והרי שניעי של פסח ג"כ שלנו כשהוא מתאחד עם ומלכות שהיא עדה הנחונה לנו ושעור זה העיקר הגדול ותמלא כח הנועדים והחג' כמה הוא גדול אמנ' יש לנו לעוררך ענין גדול על מה שאמר כי שמיני חג עלתה הוא רגל בפני עצמו צאנת הפסח הוא רגל אברהם שבעות רגל יחק סכות רגל יעקב שמיני חג עלת' רגל בפני עצמו והוא רגל ד' והוא של דוד ח"ם ונגן דוד ושעור זה עיקר הגדול והמדה הזאת נקרא :

תפלה והיא נזמרת לפני ה' תדיר כדי להצטיר כל יומי חושים וקמטונים ולסקל האנשים ולתקן המסילה לישראל וזה סוד אלהים אל דוני כך אל תחשש ואל תחשש כי הנה אומיך ימיון זה סוד תחת אהבה יסעוני ואני תפלה אוי להם לצריות ונעלזות של תורה והכני רוחו כך למה נקרא תפלה כלומר שאין לה כח ולא מאור ולא קיום ושנוחה ונעלמה אלא ע"י שפע התפארת וסיונוך היאכל תפל עזלי ונלח ונלחלו אינו דבר בפני עצמה אלא היא תפל אלל היסוד שהוא הנעלה הכרת צרית ולפיכך ומלכות צית דוד היא צרית ונלח וכמו שהמלח טעם לכל המאכלות כך יסוד טעם לכל כחות הנולדות וכל מעדניה ומעלותיה וכל ענייניה זה סוד לזרך התפלה ומעלתה כי הוא סוד יחוד אונות' (יט"ג רשונה) בשונה עלם אונותה תפל אלל התפלה"ח כדמיון תורה שנתנה ותורה שבע"פ כדמיון מאור הלכנה מן החונה ולפיכך נקראת תפלה עבודה עובד אונותה יסעו להם שנתנה ומלכות ליסוד וכן כל אדם המתפלל הוא מעיד על עצמו שיש לו אדון שהוא מפרנסו ונוכלכלו ואין לו דל קיום אלא ע"י האדון והוא סוד התפלה היאכל תפל עזלי ונלח וכל ווי שאינו מתפלל הרי כופר צדיק' כמי שאין לו אדון ואין לו לזרך לשאול כלום ותלבוהו וחס"ה ואותי השלכתי אחרי גיור חסד קבלת עול ומלכות שמים כלומר שנושה עצמו תפל והשם ית' הוא עיקר וע"ז הרואל לקבל עליו עול ומלכות שמיני יסוד ידיו ויניח תפילין ויקר' ק"ס ויתפלל וזו הוא עול ומלכות שמיני שמינה נמלא למד כמה הוא גדול כח תפלה או כמה הוא כח עובש הנוצלה ומדרך התפלה שאד' עושה למטה ונעורר המרכבות העליונות ופוחה כמה ליגרות מן הכתר ונאות על ומלכות ומתצדק' ע"י הויתלל ח"ם אשר המתצדק בארץ מתצדק באלהי אמן כלומר קוד' לכן מתצדקת מדת המלכות וכשהיא מתצדקת ומשפעת כח הצרכה על המתפלל זה סוד והציאותים אל הר קדשי' ומנחת' צצית תפלתו וקורות עמוקים גמתי' נמק' הזה באמנם מניין שהקדוש ברוך הוא מתפלל והכל רמח לזוכים להשיג ואחר שעמדנו באלו הענינים המופלא' דע כי המדה הזאת נקרא **בית אל** והטעם לפי שהוא ציוס של אל והכני אומר כך דע כשנצטא העולם ונשתכללו כל המערכות העליונות והתחתונות והזדווגו בשניעי כל המערכות ע"ד מקבל ומשפיע אז נעשה כל העולם אחד לאדון אחד ותפארת למעלה

למעלה נמשך עד למטה עד מעין הס"כ כינה שהיא צחחותוים שנאמר השמים כסאי והארץ הדוס רגלי והים השס אחד והעולם אחד וכל הדברים על קור הנוערכת האמיתית עד שזא אדם הראשון וקלקל כל הליטורות ונתפסרה החצילה על ידו עד שזא אברהם אע"ה וראה קלקול הקדרי והיזין וידע היאך נכתלקת השכ"נה ע"י החטא שחטא אדם הראשון התחיל אברהם לסדר הליטורות מלד הימין ותיקן חסד מלד ימין של צורא עולם ית' להאליל ולהשפיע צרכינה מן כתר עליון עד המלכות וז"ס ויעחק משם ההרה מוקדם לבית אל מוקד' שהוא סוד כתר עליון עד בית אל שהוא סוד מלכו"ת והוא סוד ביתו של אל וכל מוסעיו של אברהם אע"ה הוא לתקן השכ"נה מלד הימין לפי שאדם הראשון קלקל מלד השמאל ולפיכך ויסע אברהם הלך ונסוע הכנה וכתב מלפון תפתח הרעה לפיכך התחיל אברהם לתקן הליטורות המוקולקלי להציא השפע מלד הימין כדאומר שמואלו תחת לראשי יומיו ותחזקי וכשראה השם ית' מעשיו של אברהם אצינו ע"ה אומר שז לימיו ועשה ימיו של אברהם כסא למרכבה העליונה ונמלאה מלכות נשפעת ע"ה אברהם מלד תיקון הימין צאמרו ויעחק משם ההרה מוקד' לבית אל זא ילחק וגדר צלפון הפד"ות לרוח לפון שהוא מוקם הפחד כדי שלא יהא לכחות הטומאה מוקם ליכנס שהרי אדם הראשון פרטו וחרו פחד ילחק כלומר כמו שמופחד מן האויז והאורר עד שצמוד יעקב אע"ה וגדר כל הפרלות שזלד לפון מפני כחות הטומאה צענין הנה מוטו שלטמה ששים גבורים סביב לה מנצורי ישראל וכבר ידעת כי ילחק הוא סוד הגבורה והפחד קודם שנוולדו יעקב ועשו הכין ילחק ששים גבורים ללד לפון וילחק בן ששים שנה בלדת אותם וכשזא ילחק ותקן גבורים אזי כתיב כול' אחרי חרצ מלומדי מלחמה איס חרצו על ירכו מפחד צלילות מפחד ילחק ממש ופחד ילחק אברהם המשיך להתחיל הליטורות מן הימין ילחק גדר כל הפרלות שזלד שמואל נפגי פחד הטומאה זא יעקב וזנה צנייני לפי' מן הטומאה שעשה ילחק נמלא אברהם וילחק שומרי' הן הלידין ויעקב צאמלע אז קבע יעקב לשכ"נה מוקם כאמרו וילא יעקב מנצח שזע ויפגע צוקר' והנה סולם מולד אלה וסנה יי' כלז עליו ויאמר איי' אלהי אברהם אביך ואלהי ילחק וייקן יעקב משכמו ויאמר ונה כורא העוקר' הזה איין זה כי איס בית אלהים ממש וישכם יעקב צוקר' ויקח את האבן אשר שם מראשיתו ויקרא את שם העוקר' יהוא בית אל והאבן הזאת אשר שמוה מלנה יהיה בית אלהי וכל אשר תחן לי עשר אעשרנו לך הרי יעקב שמוטו שלמה תיקן לשכ"נה מוקם וקבע לה מניחה ואמר שיומשך כל עשר ספירות ויתקן הליטורות על הסדר צימוד שלם וונה שהתחיל אברהם זקימו מוקדם לבית אל אומר שהוא יסדר כל עשר ספירות ויעשה סדר לתקן כל הקלקולים עד שמוחלחו מלכות שהוא העשירית והוא בית אל בכתר עליון שהוא קד"ס והאבן אשר שמוה מלנה יהיה בית אלהים וכל אשר תחן לי עשר אעשרנו לך עשר ספירות המסודרות הרי תיקן יעקב השכ"נה וסדרה עד הכתר צימוד עשר ספירות ומסודרות ונה שלא יכלו אברהם וילחק אצינו עליו השלום לעשות כי אברהם וילחק עלו עד הכתרים ולא עוד ויעקב עלה עד הכתר צוקר קו האומלע צוקר הסולם מוטוה למעלה עלה מן המלכות עד הכתר ונמלאו אברהם וילחק נקראו זרועות עולם אלז יעקב שהוא קו האומלע עלה ונמלאו צראש ונמלאו כל ע"ס ונתאחותו צו ע"ה אברהם וילחק שסם צ' זרועות ונמלא יעקב עולה עד הכתר ח"ס אז תמעג על יי' והרכבתך על צמותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך וחרו עולם הצא מן הצנינה נחלת יעקב ולא נחלת אברהם וילחק ח"ס ג' ספירות והם כתר כח"ה צנינה זהו והאכלתיך נחלת יעקב אביך שזהו חיי עולם הצא מן הצני' ולמעלה ואין לא"ה דרך צנוקם הזה וחרו סוד זק"א ונק"א סגו"ל והסוד כי יעקב צמר לו יה יה ממש הוא סוד הסגולה לפי' ישראל לסגולתו פתח עיניך וראה נפלאות ח"ס יי' דבר ינחנו ואין עמו אל נכר כלומר כי השרי העליוני' הנקראים אל נכר איין להם עלייה לנקי' יעקב שהוא מן הזרועות ולמעלה וחרו שסמך לו ירכיבוהו על צמותי ארץ חצין נפלאות נמלא יעקב מייחד כל הספירות מלמט' למעלה ומשפיע מלמעלה למטה מוטוה למעלה ויחלו' והנה סול' מולד אלה וראשו מוגיע השמימיה והנה מלאכי אלהי עולי' ויורדי' צו והנה יי' כלז עליו ויאמר איי' וגו' מלמעלה למטה וישכ' יעקב צוקר ויקח את האבן אשר שם מראשיתו וישם אותה מלנה וילוק שמן על ראש' ח"ס כשמן הטוב יורד על הזקן וזק"ן אהיין סיורר ע"פ מותו' כטל חמומן סיורר על הדרי ליון כי שם ליה יי' את הצרכה חיי' עד העולם וכבר ידע' הסוד שאמר

שערי צדק

יורד על הררי ליון וארץ יעקב אחר כי השפיע צהרם השמן והטובה צמקו' הזה הוא ע"י ע"ם
 נוקדם עד בית אל ח"ש עשר אעשרנו לך ונהה שקרא יעקב למקום הזה בית אל צפרש' הוא'
 פעמי' ולפעמים בית אלהים הוא על סדר ז' תיקונין שעשו אצרהם וילחק למלכות וכשהוא
 מזכיר בית אל הוא סוד התיקון שעשה אצרהם לשכינה שנגד היינון שנקרא אל ולפי' קראה
 על שמו בית אל אל מלך יושב על כסא רחמים ויקרא שם צדק יי' אל עולם וכשקרא אותה
 בית אלהי' הוא קורא אותה על שם התיקון שעשה יחחק שהוא מדת אלהי'ם צדק הגבורה
 והפחד ושמור ז' שמות שקרא יעקב למקום הזה בית אל בית אלהים אל תשכח כי לורך גדול
 הוא לך כבר כתבתי לך למעלה מן המדה שנקרא על שם הדבר שמתגלות מומנה על שם כי
 שמי נקראו והרי זה מנואר והמדה הזאת בהתחברה ע"י הליטורות המערכות צינה נקראו שתיסן
 ד"ר וסומר' מלכות נקרא ד"ר שהיא בית דירה לה' והיא דרה צינינו כענין הסוכן אחס בתוך
 טומא' ונחתי משכני בתוך' הן זה מנאר חס' שהיא ציני' היא מייחד הכתר הנקרא כל הספירות
 ואח כל המערכות ונקרא סו' חס' מלשון סחור סחור רח' שלקח אצרהם אע"ה מערה המכפלה
 לעלות משם למעלה מן הזרועות עד מקום הכתר והו סוד ד' מנאר שכל כסף עובר לסומר
 הנה המקום הזה להכניס משם לע"ה כי הוא הפתח העמוד לזרועות עולם ומשם נכנסין לחיי
 הע"ה ח"ס עובר לבו' חס' וסוד ד' וסומר' פקח עיניך וראה כונה היא מנעלת שדה המכפלה
 שהיא בית שער לעדן העליון להכנס למקום הצנינה שומר ואחז דע לך וכו' ז' האצנים האלה
 הם סוד ולקחת את ז' אצני המהם ופתחת עליהם שמות צני ישראל וסוד כי הזוכה להכנס
 למלכות זוכה לחיי הע"ה והזוכה לדר זוכה לסומרת חסו שאומר כל ישראל יש להם חלק לע"ה
 חסו לך דרך תרדוף לענן תחיה וגו' ח"ס ז' אצני' וסוד ד"ר וסומר' וסומר' והמדה הזאת
 נק' **מזבח** העולה והכני רוחו על דרך מנחם העולה זוכין ישראל לעלות לעלייה והוא סוד
 עליית שער בית קדש הקדשים וחסו סוד חיי עולם הצא ודע כי מנחם העולה היא המלך ועל
 ידו מתכפרים ישראל והסם יתנצח לזה ואמר מנחם אדמה תעשה לי חצבת עלי את עולמתי
 ואת שלמתי שלמתי ממש לפי שהיא המלכות צין ישראל לאציהם שצמשים ועוד נאמר אצנים
 שלימות חבנה את מנחם ידוד אלהיך והעלית עלי עולות וחסו סוד גדול שלא חבנה אחרת גזית
 והטעם כי המדה הזאת רולה צמחתן של ישראל ואינה מדקדקת עומה' על רוב חטא' ופשעם
 לפיכך אמר אצנים שלימות חבנה ואע"פ שאין האצן מליידי צורה מכוונת אלא מלך זה חבנה
 ומלך זה קלרה ומלך זה גבה ומלך זה דקה כך ישראל מה שמצויים היא רלויה למנחם העולה
 כלומר שאין מדה זו מדקדקת עומהם צוואם להקריב קרבן אפילו אם יהיה רשע ופריץ ובלעיל
 הכל מתקבל צלון אצל אצני גזית הן עשוין דקדוק גדול וצמחה ידועה ואם יש צדק מקומות
 שאין שוין וכה צפטיע עד שיסור כך אצני גזית אמר שאינם ראויין למנחם העולה ולפיכך
 אמר מנחם אדמה תעשה לי לא חבנה אחרת גזית והטעם גזית כי גזית נקרא' כל הכחות
 המקטרגי' על ישראל והמדקקים עליה' לכל עון ולכל חטאת ולפיכך אינם ראויים למנחם
 כפרה לפי שמתקטרגים על ישראל הרבה וחסו שאמר הכתוב גדר דרכי צננית כענין כי אם
 עונותיכם היו מנדילי' וגו' אצל יאמר צנין הצית היה צאצני גזית לפי שהמדה הזאת נקראת
 צי"ת אלהים הוא בית דין שלמותה ולפיכך וינו המלך ויסיעו אצני' גדולות אצני גזית והטעם
 לפי שהם לפעמים מדה הדין הקשה כשלא יצאו לה הליטורות מעולם הרחמים הרי היא מחרבה
 והורגת ועוקרת וחסו סוד ויסרתי אתכם גם אני טבע על חטאתיכם וחסו סוד הנקרא חרצ
 נוקמת נקם צרית ולפיכך יסודה גזית וכן המקום שהיו יושבין סנהדרין גדולה לרין היה בלשכת
 הגזית שאין מרחמיין צדין ודניין הדין כדמיין הגזית כל שהיו יכולין לחקור ולדקדק אחר הדין
 ושמור העיקרים הללו כי צמקום הדין הפך מנחם העולה לפי שהדין אין שם רחמים ומנחם
 כולה כפרה ורחמים ועיני מנחם הקורות היא סוד הצנינה שהוא סוד קשר כל המרכזה
 ועדיין נצאר צנו' הש"י והמדה הזאת נקרא :

באר טבע כלומר הצנינה נחמלה וזו' ספירות מעלי' צדק צד צד' ע וכבר כתבתי זה לעיל
 ונקרא ג"כ עדן והכני מנאר כי ה' נטע גן צעדן ומאין נטע נקד' כלומר כל הספירות
 הנאללות והנכתה הנקרא קדם כלם נטיעות צמלות והנה המפארת שהוא עץ החיים צמקו' שהוא
 נטוע בו כי הוא סוד מלכות וסיומן נעשה ידי להפארת וחסו סוד גדול ומקומה הייחוד וצמקו'

זהו הוא עניין עמוק והוא קוד קליטה נטיעות כי כל המפריד נטיעה ונוקוס חיצונה נקרא ונקץ נטיעות והטעם לפי שהמלכות היא קודה ונקוס שהספירות כולן נטועות זו לעשות ענף ולעשות פרי והנני רומז ועץ המיים צהוד הג"ן צאמה כי המיים צהוד הגן ממש וזהו נלד ממש ה' להתפאר וזהו קוד המצור והייחוד אבל עץ הדעת טוב ורע לא אמר שהוא גנן והגן זה מאוד לפי שצץ הדעת והגן ענין אחר אבל עץ המיי' נטוע צהוד הגן וס' ווי העמודי' והנה המקלץ צאח' וכל הנטיעות גנן עליו נאמר חצר הוא לאיש משה' חצר הוא לירצעם בן נכס שהשחי' לישראל בין אביהם שנשנוים לך רד כי שחת עמך כי השחית כל צער דרכו על האר' לפי' וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה וכן והיה אם בא אל אשת אחיו ושח' אלה והסוד הכולל לא תשחית את עלה לנדות עליו גרזן שחת לו לא בניו מונס זרע מרעים בני' משה' והנני עניין זה יצין קוד תולא הארץ נפש חיה למינה והמדה הזאת נקראת גם כן :

כוס של צר"ה והטעם לפי שהמדה המתעללת מוננה השפע והאלימות מלמעלה צאתאחד עשר ספירות וזהו קוד שאמרו צבוס של צרכה עמון עשרה דברים והנני זה יצין קוד עשרה דברים ודע והאמון כי יש חוץ למחלות היחוד כוס אחד שהוא כוס של פורענות וזהו שאמר הכתוב כי כוס ציר ידו"ר ויין חמר מלא וסך ויגר מזה והנה כוס של צרכה מנפלים והוא של דוד וזהו שאמר הכתוב דשנת צמון ראשי' כוסי רויח כוס ישועות אשא ונשם ידו"ר אקרא אבל כוס של פורענות שהוא קורי הגפן נכריה שהוא נטוע מנחור וכששראל חוטאים שותים מאלו הכוס שאל' את קוצעת כוס התרעלה שחית מליה ולזהו היין הוא הנעשה ומגן של סודם ומחלית חנות סורי המות השוכנים צהוד וזהו קוד חנות חנינים יינס וגו' ודע והאמון כי אותם שאינם זוכים צבוס של צרכ' חומסים נפש ונפסידים כח' מיני צרכות ואילולי האריכות היינו ומצארים כמה עניינים גדולי' בענין זה והמדה הזאת נקראת :

תפילין של יד והסוד והיה לאות על ידכה ולמוטפות בין עיניך והנה תפילין של ראש קוד קשר תפארת צכ"ח על ידי צינה ותפילין של יד קוד קשר של מלכות צתפארת על ידי יסוד ונעזרת השם יתעלה צוולת תפארת נודיעך עקרים גדולים בענין התפילין ומעשיהם וענייניהם והמדה הזאת ג"כ נקרא :

פתח עיני"ם ונקרא **פתח** האהל לעיקרים גדולי' שעדיין חשיג צעזרת הש"י ונקרא פתח עינים להשגת הפתח והאהל לתורה וארץ כעין חשול שצעה אלה עיני יד"ד זאת התורה ארם כי ימות צאהל ונקרא גם כן :

מערב והטעם שהוא קוד ונקוס הנטיעות ולמיחות הזרע' והנני רומז מנזרח אציה זרעך וממערב אקנך והנני מוסף רמז חמה ולבנה וכבר אמרו רבותי' זכרונם לברכה שכ"ה צמ"ד ודע כי מיום שחרצ צית המקדש ניטל טעם פירות ואין ענני' בגפן ואין תלינה צתאנה והעלה נל ונמנעה צראשית רומז הכל ויהי ערצ ויהי צוקר יום אחד יום אחד ממש ונמנעם זה אין בן דוד צא עד שיכלו כל הנשמות שנגוף וילן שם כי צא השמש ונקרא גם כן :

עת ולריכין אנו לצאר דע כי כבר צארו הטעם שנקרא עץ הדעת טוב ורע וכשתצין אותו הדרך תוכל להצין קוד ואני תפלי' לך ידו"ד עת רלון כי צתחצר דעת עם רלון אז כל העולמות מתוקנות והספירות צאדות וכספת ישראל צבלימות והלבנה צבולוא וזהו קוד ואני תפלי' לך ידו"ד עת רלון ודע והאמן שצאותה שעה אין מדת הדין מושלת כי כל עולמות כולי' צרחמים ואין שטן ואין פגע רע לפי דרך זה אמרה תורה דבר אל אהרן אחיך ואל יצא צכל עת אל הקדש ודע שיש עימות שאינם מכלל הטויות צתאחז הטויות צביכל הקדש ועל זה נאמר לכן המשכיל צעת ההיא ידום כי עת רעה הוא ולפיכך היו החסידים הראשונים' מתקנים הליטורות צצואם לנפש מואת ידו"ד עד הגיע' לעת רלון ודע כי צתאחז מדת הטויעם המלכות אז כל המלכות למיניה' מקצלים פרנסה וקיר' ומזון וס' מן המלכות והסוד עיני כל אליך יצברו ואתה נותן להם את הכלל צע"ח וזהו צעמו ממש ולא צכל עת מיה כתיב אחריו פותח את ידיו ומשציע לכל מי רלון עת רלון וזהו שאמר הכתוב יפתח ידו"ד לך את אולור הטויעם את השמים לתת מנח ארנך צעמו ולבדך את כל מנעה יידן וגו' וכתיב ויהי כעץ שחול על פלגי מים אשר פריו ימן צעמו וזהו קוד זכור ושומר אמרו חכמינו ז"ל עונה של תלמודי' חכמים מלילי

שערי צדק

מלילי שבת ללילי שבת ולפיכך הגשמים צלילי שבת סימן זכרה לעול' וכתיב איש אמו ואביו חיראו ואת שבתותי תשמרו וכסידר שלמה עליו השלום לעונק הידיעה זו פירש כמה דברי' ואמר עת ללדת ועת למות עת למעט ועת לעקור ושאר כל העתי' ספירש באתון פסוקי' וזא ופירש פסוק אחד לתקן כל מיני עתי' ואמר בכל עת יהיו גבדיך לבני' כלומר למשך הלבון העליון ע"י הרגון ואז יהיו כל העתים צנוצות ובשפע וכידן הוא המריק השמן מלמעלה דרך הליבורות העליונות ואמר בסוף הפסוק ושמן על ראשך אל יחסר ואמר כשמן הטו' הוירד על הזקן זקן אהרן בודאי שמוסף עולם האחד והרמזי' ולפיכך היה נכנס לקדש הקדשים ציום הכפורה' צבגדי לבן ולפי שהם מרלים ומתקני' כל העתים כתיב אל יצא צבל ע"ת אל הקדש וכתיב צבל עת יהיו צבדי' לבנים וכתיב זאת יצא אהרן אל הקדש כחנת צד קדש יבצט ומככסי צד יהיו על צצרו צבדי קדש הם ורחץ צמים את צצרו ולבצט צבאן הודיע סוד צבל עת יהיו צבדיך לבני' ואלו הם העיקרים הגדולים הנקראים ע"ת רל"ן :

ואחר שדורענוך אלו העקרים הגדולים צמלת מלכות דע שיש לבן גם שמות הרבה מיוחדים לה לפי רוב מעלותיה לפי שהם תכטיבים ותקויהם ואם צבאו לפירש כל אחד ואחד צפרט לריך זה עורח גדול אונס ומיה שכתבתי לך צזה השער תכנס לכמה חדר' פנימים פתח עיניך וראה כמה סודות שהם כתומי' לפיכך וצערות הע"י גם צצכרנו צצצור זה שאר מעלות המרכבה והמערכה צפרט הספירות כזכיר גם שמות הסמוכים למדת מלכו"ת וכבר ידעת כי יחוד כל הספירות על דרך האמת צבתאחדם כול' צמדת המלכות והסוד והיה יד"וד למלך על כל הארץ וזהו שאמר צפרט יצירה עשר ולא תשע וכבר ידעת כי תשעה אספקלריאות מאירות ואח' אינה מאירות ואין תקון כולם אלא זאת מאירה והסוד שלהצבת קאורה צבתלת והיא כסא לכול' צסוד גדול ועמוק וחמס :

ודע כי הספירות הזאת היא אות אחרות' שצטס המיוחד והיא צסוד ייחוד השם לגמרי וזה יתאחדו כל הספירות ואליה ינשכו כל הליבורות וזהו סוד ה' אחרונה של שם המיוחד : **ודע** והאמן כי כל תרי"ג מלות צצבורות בארנות צצער ספירות כדמיון הצורה טעמטית צצמשה חוטט וצצמשה רוקס כ"א לפי מיו ויש מלות שהם באחרות צצמדת המלכות כגון תכלת צצליית שיש צה חוט אחד תכלת וצצמשה לבן והסוד צ"ת צצט צצז והסוד הזאת של יום הכפורים אחת ואחת אחת ושמים אחת ושלב אחת וארצות אחת וחמס אחת ושט אחת וצצט שזו היא הצינ"ה וזו הספיר' מתאחדות צצצמשה טעלית שזו הייחוד השם השלם וכשמתאחדות צצצמשה מתאחדות צצמשה שהוא צצצמשי מתאחדות הטלש צסוד יה וצסוד סגולה וסימן כי יעקב צמר לו יה ישראל לטגולתו והנני רומז לך ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה להלה ולשם ולתפארת צבאן כלל שלשה מקומות הייחוד והנני מפרש עליון אינו אלא העולה להלה כי עד הגדולה והצבורה עולין כל שרי האומות צסוד אצרהם וילתק ונקראין זרועות ונקראין צמות ואחת על צמותיו מדרוך והאכלתך נחלת יעקב אצין ולא נחלת אצרהם וילתק ונתחלה הולכי' הנחלים עד שם אשר הוא סוד המלכות והנני רומז אמר צצצמשים להעלות ממש ארון האלה' אשר נקרא שם שם אלהים יד"וד צצמדת יושט הכרזים עליו וצצצרי הימים כתיב אשר נקרא שם ולא עוד ציצר הכל ציצור גדול דודר הפלגה ידעו עיקרים הללו ורלו להפריד אלוך אמרו ונעשה לנו שם שם רלו להפריד מלכות ומיוחד לפיכך דור הפלגה ועליהם כתיב ואנשי דמים ומרמה לא יחלו ימיהם וציבור כולו רמז שם האחד פלג כי צימיו נפלגה הארץ צימיו ממש אגשי דמים ומרמה לא יחלו ימיהם וכשאר פלג אלהים מלא מים והם לא יראו צפלגות נהרי נחלי דגש וממשה אע"פ כן שם נגמזו הכלים על ידי גולה ומיה שחתכילו לא יצטר מים ושם הם עד שיצא משיח וישיבו הדגרים לתקן וזהו שאמר חממינו ז"ל כל העולם מצבל לארץ ישראל עוצר צמשה שנה' צבל יצאו ושמה יהיו עד יום פוקדי אותם והצן זה מלא אמר אחר כך לתפאר' כי התפארת הוא קו האמנעי הקושר הכל צין תלה לשם כדמיון יד"וד אלהים והסוד תלהת יד"וד יצטר פי ויצרך כל צצר שם קדשו לעולם ועד וצדרך זה דע כי יש מלות מיוחדות למדת מלכו"ת ויש מלות מיוחדות ליסוד כגון עריות וברית מילה וכמה מסודרות וכן לגלגל והוד וכן לתפארת וכן לגדולה וכן לבניה וכן לחכמה וכן לכתר העליון וצריך זה באחרות מלות התורה אשרי הוידע ומתקיימם והיוצד סוד זה הכחצו שאמר עת לעשות ליד"וד עת לעשות ממש כציכול כל העושה מלות למטה

כאלו ונקיים המורה שהיא לנועלה וזהו סוד שאמר או יחזק צמנתי יעשה שלום לי שלום יעשה לי סוד גדול מופלא ומנסה וזהו סוד אין כאל יסורין רוכב שמים צעזך צעזך ממש ומכאן ואילך ובגאווה שחקים והיודע סודות הללו יבין סוד עקב אשר שמע אברהם צקלי וישמור ושמרתי מלתי חקתי וחורתי :

רדע והאמין כי יש לך לחקור על המורה שנקראת כסא לכסא ויש כסא חילון לכסא פנימי וכסא החילון נקרא אדם וחזן לכסא החילון יש קליפות וימי כיסואין שאין ראוי לבינם לפני ועמידתן צחן ואם ח"ו נכנסו לפנים נתקלקלה המורה ונעמא הסיכל אשר ליתה לא יצאו צקהל לך ויש מלות הרבה שהן מורות על כסא חילון ועל קליפות החילונות כענין גיד הכסה שמורה על כסא חילון וכענין חוט חלב הדם והשאר כמה דברים ויש מלות הרבה שהן מורות על הקליפות כענין ערלות הפירות וערלות הצמר וכענין צהמות ועופות ורגים טמאי שאלו עניינים כולם נלמנו על סדר הקליפות החילונות שהם נקראים כסאות הטומאה צשעה שכמות הטומאה מצחון והטהרה מצפנים אזי כל הדברים עומדי על הסדר ואם ח"ו נתהפך הסדר וכנסו טמאים צעזרה אז כל המורים יולאים לחזן לפי שאין שניה נכנסים צחד אחד והסוד כי קלר המלע ושהשחרע והמסכה לרה כהמכנס וכמה הפליגו חכמינו זכרונם לצרכה להודיענו הספקוק זה והדומה לו :

וראוי אחה לפקוח עיניך צדברים שאמרנו לך צענין המלות לפי שהם כצאנו של עולם ומהם חזין כח המקיים המלות או כמה הוא מקולקל העוצר צעירה והכל רמז צענין הנדה והזה כי הנדה יש לה קלת טומאה ולפיכך אין לה צענת ימים והזה שופעת חזן למקום לפיכך וספרה לה צשעה ימים ולפיכך וישלחו מן המזהה כל לרוע וכל זכ וכל טמא לנפש שלם מדרגות של טומאה שבו כאן כנגד שלם מחנות אוי להם לצריות מעלצונה של מורה ואלו ידעו ויבין צני אדם צמקום שהם מקלקלים ושיעור שהם מקלקלים ידע כמה הוא כח העציר ויהיו כשומרים צנפשותם ושומרי עיקר הגדול הזה לכל המורה כולם ואחר שהודענו דברים הללו תוכל לדעת מהו כח הקדושה שהוא סוד הטהרה השפע והתוספת קדוש ומהו כח הטומאה שהוא סוד התוספת והריחוק הטומאה הפך הטהרה זו ריחוק וזו קירוב והענין זה יוכל להבין סוד טומאה צשוליה וסוד את מקדש יד"ו טמא ודי לך צמה שרמזנו לך צענין מלכ"ו ויד"ו למען רמזינו ומסדי הרבים יפתח לבנו צמורתו ויורנו כפלאות ואמר גל עיני ואציעה כפלאות ומורתיך :

הספירה השנייה נקראת אל ח"י ועליה אמר דוד ע"ה נכספה וגם כלתה נפשי לאל ח"י וחצי למאה נפשי לאלהי לאל ח"י וגר' והענין כי צשעה שהעולם צלון אז הכתר מתגלה צסוד אל ואז כל העול' צרממים וזהו סוד אל וכל יושב על כסא רממים וא"ת והכתיב אל זועם בכל יום צמנת זהו אל שהוא זועם בכל מיני אנשיות ופורהניות צשעה שהוא מתגלה לא אמר אל נזעם אלא זועם ועל דרך זה הוא סוד אל עליון ממש וסוד צרוך אצרים לאל עליון וזהו המושך רממים ומייס מלמעלה וכשמושך הרממים והחיים אז נקרא אל ח"י ולכך תקנו צתפלה אל ח"י ומגן מוגן מיימי אנשיות ופורהניות ולפיכך כ"ו שמתמלא שם אל הוא ללד מדת הרממים וזהו שם אל שהוא מתגלה צשעה שמתעוררת שלם מלות וי' כימות של דין על העולם ונקרא יש צסוד גדול ועולם וכשמתעורר עליה אל כולם כהפכות לרממי' וכלם כצשות לפניו וזהו סוד יכצשו רמזיך את כעסך מעלניו שאין שום דבר צכל חיקון התפלות שאין צו כמה ספרים וזהו יגולו רמזיך על מידותיך והנני רומז נקראו מידות כנגד מה שמודדין מלמטה כפי המדה כך היא מלאה אם מדת טהרה ומלאים אותה מהררי קדש מעלינים ואם מדת טומאה ומלאים אותה מן החילונים ומן הזוהמא וזה הוא שאמר צמידה ששם מורד צה מודדין לו לפיכך כשיופיע שם אל עליון כל אלו המדות צורחות ומתפחדות ומתפחדות ומתגלגלות ויולאות ואז הדין נהפך לרממים וזו סוד אל וכל יושב על כסא רממים ומה שאמר צשעה שיופיע עולם הרממי' אז יכצשו רמזיך את כעסך ויגולו רמזיך על מדותיך :

רדע והאמין כי כ"ו שיופיע מדת אל החיים צאים עמו והנני פותח אצרהם ירש צמדת חסד ומדתו אל והוא סמון לעולם החיים שהוא עולם הצינה וסימן אל ח"י וכשמד' אל יופיע ומתחבר למלכות אז נקראת המלכות אלהים חיים ואז כל העולם צרממים וצקיום וצחיים וזהו סוד

שערי צדק

קוד מזה שתקנו בתפלה ונחיה ונחיה ברחמי' רבים שאלימלא שקדם אצרהם ליחזק אין שם תחיית הנחיתם ולפיכך והאלהים נסה את אצרהם וכתב ויקח צידו את האש ואת המאכלת כאן רמז עשרה ספירות בפסוק זה ואם תאמר והא' כתיב ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אפי' עד שר שלום באמת פלא הוא קוד שלשה ספירות' עליונות שהוא נקום הנפלאות וזה שאני הכתוב אורך על כי נוראות נפלאותי נפלאים ונעשך ונאמר לעושה נפלאות גדולות לצדו לצדו ונעשך ונעשך יד"ד לצדו :

והנני ונפרש המזמור הנקרא הלל הגדול חזר ונפרש חזר יד"ד כי עוז הודו לאלהי האלהים הודו לאדוני האדונים צאלו שלש' פסוקים קוד הכת"ר והתפארת והעל"כות וכל המזמור נעולה לצד חזר המזמור על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון ופירש לעושה נפלאות גדולות לצדו קוד הודו לאלהי האלהים שזהו קוד לצדו באמת פירש סמוך לו לעושה השמים בתנוה קוד הודו לאלהי האלהים שזהו קוד הכסים ושיטי העצב ולפיכך אמר נקום הזה ויקרא שמו פלא חזר קוד יועץ את מי נועץ ויצינו באמת ואחר כך סמוך לו אל שהוא מדה הגדולה ואחר כך סמוך לו גבור שהוא מדה גבורה ואחר כך אמר אפי' עד עולה לנעלה ולמטה שהוא התפארת עד עדי עד לכל ד' יתצדק שר שלום שהוא יד"ד וזהו שהצין המצין הנלכות לפיכך אמר סמוך לפסוק זה למדע המעשה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל מולכתו להצין אותה ולבעדה בנשפט ונלדקה אם כן פקח עיניך וראה נפלאות צמה שציארו צענין אל חי ותראה בכל נקום שנוכיר בתורה אחת ומשמות הקדש לאיזה נקום הוא רומז ונאמר מדה הוא ונתנהג וזהו הנקרא בתורה אל שדי :

והנני פותח לך שערי עליונים דע כי כל נקום שתמלא בתורה שם שדי הוא קוד מלכות לצד ובכל נקום שתמלא אל שדי הוא התחברות יסוד ונלכ"ות ואז נלכ"ות מתמלאת חיים וזכרה :

דע כי אצרהם ילחך ויעקב שלשתם חזרו יסוד למלכות לפי שהוא עיקר חיקון המרכזה ושריות שכי"ה למטה לפיכך אמרה תורה וראה אל אצרהם אל ילחך ואל יעקב צאל שדי לפי שאין נכבסין לראות מעלות הנבואה אלא בהתחבר אל שדי ולפיכך אמרו האבות הם הם המרכזה והם תקנו צית הענווה ליסוד נחיצות המלכות ונקרא שם אצרהם צית אל ויעתק נשם ההרה נקדם לצית אל ונאמר וילך למסעיו ונגב ועד צית אל לפי שאצרהם הסייע את הרחמים מן הכת"ר שהוא קדונו של עולם צענין אל שחזרו עם כתר ונאמר ד' מנגב שהוא חסד אצרהם ולפיכך וילך למסעיו ונגב ועד צית אל כי נקומו של אצרהם היה נגב שנה' ויסע אצרהם הלוך ונסוע הנגבה וזהו שנה' יעין יד"ד ונשך האלימות לשכון במלכות וילחך גדר כל הפרק' שצד שנה' מפני הפחד ונקרא על שם ילחך צית אלהים והסוד ויירא ויאמר מזה נורא הנקום הזה אין זה כי אם צית אלהים חסד שער השמים ויירא הוא קוד פחד ילחך וילחך ירש מדה אלהים יעקב עמוד צמנע והסין לו נקום צית מלון ויקח את האבן אשר שם מראשיתיו וישם אותה מלצה וילך שמן על ראשו והשפיע לה עשר ספירות ותקין הלוניות ונתייחדו כולן על ידו כמו שאמר כל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך וקרא אותם צית אל וצית אלהים על שם אצרהם וילחך צאל הנביאים וקראו צית יד"ד על שם יעקב כי יעקב הוא קו האנלגי והוא ירש שם יד"ד מכל ד' ועל זה אמר הנביא והיה באחרית הימים נכון יהיה הר צית יד"ד צראש הסרים וכתב לכו ונלכה אל יד"ד ואל צית אלהי יעקב צינה שמעה זאת ולפיכך תמלא שנקרא המלכות צית אל וצית אלהים וצית יד"ד כנגד אצרהם ילחך ויעקב כל אחד לפי מדתו אצרהם מדה אל ילחך מדה אלהים יעקב מדה יד"ד וזהו קוד אלהי אצרהם אלהי ילחך ואלהי יעקב והסוד הגדול הנחצר כל הספירות צמלכ"ות ע"י אצרהם ילחך ויעקב וזהו שאמר הכתוב ונאמר לאסף אל אלהים יד"ד דבר ויקרא ארץ מנוחה שמש עד מנוחו וגו' כאן רמז בפסוק זה קוד מנלה האבות היאך חזרו כל הספירות ותקנו כל הלוניות שקילקל אדם הראשון והסימן מנומר לאסף לאסף וסימן ואסף איש טהור האספו ואגידה לכם כמו שציארו כבר אל אלהים יד"ד דבר ויקרא ארץ ואז נתחברו שלשה מדות עליונות כנגד אצרהם ילחך ויעקב הם היו כנה לקריאת הארץ מקרא קודש ישראל הארץ שהיהם גרושה האדמה

אשר נעמא ע"י אדם הראשון ואמר אל אלהים יד"ו דבר וגו' וזו נחמזר והאיר הארץ נכבדו והסוד שאמר בסוף הפסוק נמזרח שמש וגו' וכבר הודענוך והו נמזרח שמש עד נמזרו ודבר זה הוא סוד חיצור הספירות וייחוד השלם וע"י אצרה ילחק ויעקב ולפיכך אנו אומרים זכור לאצרה לילחק ול"שאל ענדיך וגו' אשר כרת את אצרה ונצבעו לילחק ויעמידה ליעקב חק ל"שאל צרית עולם וגו' ולפיכך נקרא צית אל צית אלהים צי"ת יד"ו על ידי הנביאים שצנו שלשתם ומלא יד"ו יתצרך נתייחד ע"י אצרה וילחק ויעקב אשר כך חזר ואמר הנמזור הזה מליין מכלל יופי אלהים הופיע כלומר אחר שתקנו הלגורות אצרה וילחק ויעקב צליזה מקום הוא חיצור הספירות נמלכ"ות ונתייחד הוא הספירה הנקראת לין ולפיכך מליין מכלל יופי אלהים הופיע ולפיכך אציר יעקב שהוא שלישי לאצות והמזין סוד עיקרים הללו יצין סוד רק צאנתיך חשק יד"ו לאצנה אותם חשק ממש וסוד ויצר זרעם אחריהם וזו סוד אל חי ומגן וזו סוד מוגן דוד שג' כמגדל דוד נוארך צנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו ואם כן שומר צכ"ו שמואל אל שדי הוא סוד חיצור הספירות יסוד נמלכות ועניין הייחוד זה הייחוד שתקנו האצות ולפיכך אחר הכתוב וארץ אל אצרה אל ילחק ואל יעקב צאל שדי ושמי יד"ו לא נודעתי וגו' :

ודע כי צמון שנמלאת יסוד עם מלכות צייחור אל שדי צסם יד"ו שהוא התפארת מליי עמו לפי שהיסוד הוא קולו של וי"ו התחתון וסיונו אציר יעקב ולפיכך נראה צאל שדי ושמי יד"ו עמו וסיונו ווי העמודים והאדנים לעמודים ואם תאמר הרי אחר לא נודעתי להם דע כי שם יד"ו היה נראה להם צאנמעות מלכות אל שדי ושדי הוא אספקלריא שאינה מאירה ולפיכך ראו המלך צמלכותו ולא נראה להם אלא צאנמעות מלכות ואינם יכולין להצין אמתת עלמו ממש לפי שהמלכות מפסיק ולפיכך לא נודעתי להם לא נודעתי אלא צעומי ונממשיית להם נמממיות המלכות מפסקת וזו נמממית אליו אמודע אצל משה דע"ה סילק המלכות כאמרו פשטתי את כתנתי וראה אחרים אצל לא ראה הפנים וא"כ שומר צכ"ו שמואל שדי צמורה או אל שדי ותוכל ל"סד את כל דבר על נמממיותו ותצין נפלאות גדולות כי מחד השם המזכר צכל ענין מעניני המורה תוכל להצין עניין הפרשה או הפסוק לאיזה מקום הוא דומה ויפתחו לפיכך כמה פתחים ותוכל להכנס בהיכל המלך ומראה נפלאות נגזרות ונמממיות נמממיות לענין וסגן עד מאוד כל מה שפיישנו ואז תלליה את דרכיך ואז תשכיל המדה הזאת נקראת :

מקור חיים והטעם לפי שכל הנחלים הנמשכים ממנוצות הנהר היוצאין מע"דן כולן מתקבלין צמקום זה והוא המקור הנמשך דרך ע"צ גשרים ע"י הסוד והוא הממלא מדה המלכות וע"י נקרא מקור מים חיים והוא מענין גי"ס מפני שנקור מים חיים מריק צמורה כל מייני צרכה ושפע ומים חיים חסה"כ אותי עזבו מקור מים חיים למנוצ להן צורות נשצרות אשר לא יכילו המים ואותן המורות הן מלימות אין להם חלק צצאל שצע שהוא צצר מים חיים אצל אותן צורות הן צורות חלוטות הם צצרת נשצרים אשר לא יכילו המים ועליהם נאמר כי שומה עמוקה זונה וצצר לרה נכרים ואלו הן הצצרות חוץ לעול' המים וכולן יורדין לצצר שחת ולמקום שאון ועליהם נאמר ויעלבי מצצר שאון מעים הין ואתה אלהים תורידם לצצר שחת וכל אלו מקליפות הערלה שהן חוץ למממית ההיכל והסיונו זאת ירושלים צמור הגוים שמתים ובציבותיה ארלות :

ודע כי צעמה שמוטאים ישראל ונמממא' ההיכל הרי מרפסין צטיט הין ומקורות המים פוסקים ונאספ' וזו סוד מענין נרפס ומקור נמממית לדיק מ"ע לפני רשע וכמצי כי מפני הרעה נאספ' הלדיק ודע כי נשנממא ההיכל ומרצ הצית פסקו הליגורות צצמת ונמממו המעיינות עד שזו המלכות להחציר נלדיק כי נממממית מלכות הרשעה צעול' נאספ' לדיק כאמרו כי מפני הרעה נאספ' הלדיק וכשהרשעה כלה צעשן תכלה ויעציר ממשלות מוטאין מן הארץ אז ציום ההוא ילאו מים חיים מירושלי' ומענין מצית ידור ילא ואז והיה יד"ו למלך על כל הארץ ציום ההוא יהיה יד"ו אחד ושמו אחד ע"י המענין היוצא מירושלי' שהיא נממממית צה מקור מים חיים וזה נקרא פלג אלהים וזהו שאמר הכתוב פלג אלהים מלא מים ופי' הפסוק כך פקדת המים והארץ והשוקקים רבות מעשרנה פלג אלהים מלא מים ופקדת נוך ולא תמטיא

שערי צדק

חתימה ויד"ו פקד את טרה כאשר אומר צמקום הזה רלו להפריד דור הפלגה ואמרו ונעש' לנו
 שם רלו להפריד צין יס"ד לנלכ"ות ורלו להשחמט צמלכ"ות צמחות הטומאה ועל ידי הזהמה
 שהמיל הנחם הידוע צמלכ"ת ע"י אדם הראשון צמור עץ הדעת טור ורע לפי שהמקדש הוא
 נחמתי לטהרה ואח"י יכנסו בו טומאים וטומא"י את המקדש וזהו סוד ונצחו וטומאו את ארצי
 ונחלתי שמתם לתועבה כי את קדש יד"ו טמא ולפיכך רחם אדם הראשון להשחמט צמקדש ע"י
 טומאה דהיינו רעה וכן רלו אנשי דור הפלגה ולפיכך גלו וצ"ר אשר צנו בני האדם אשר צנו
 צנו דאדם קדמא וטמא"י דומה לתטא אציהם ורלו להפריד צין פלג אלהים מלא מים לצד
 מים חיים הטומאות מן הפלג הזה ורלו לנללות הצד מן המים הזידוני' ויי המר' המאכררים
 ורלו להשחמט צו וזהו שאמר הפסוק לעשות כוונים לנללכת השמ"י ומן אז חדלנו לקטר
 לנללכת השמ"י חסרנו כל וזהו עיקר ע"י צמון מלכי ישראל גם צמון ונעשה היו מפרידין את
 השפע מן הפלג והיו רולים להשחמט ע"י טומאה וזהו שאמר הכתוב אל ירא צפלות נהרי
 נחלי דגש וטומאה מי שחא רוחה צפלות אינו רוחה נחלי דגש וטומאה אצרהם אצנו ע"ה היו
 צידיו כל כחות הטומאה והטהרה הטהרה מנפנים והטומאה מנחץ ומסר כחות הטהרה לנחק
 ט"י ויי צדק את אצרה' בכל ויתן אצרהם את כל אשר לו לנחק וכחות הטומאה החילויות
 מסר אות' לצני הפלגשים ח"ה ולצני הפילגש' אשר לאצרה' נתן אצרה' מתנת וישלחם מעל
 יחק צנו בעדונו מי קדמה אל ארץ קדש הנה הצין אצרהם אצנו ע"ה המרכבות טהורי'
 מנפני' לנחק צן טרה והטומאות מנחץ לצני הפלגשים וזהו טמא' בשלמה המלך ע"ה ותרצ
 חכמת שלמה מכל חכמת צני קדש שצני קדש היו צני הפלגש' שמסר להם אצרה' מתנת טהור
 שם הטומאה וכו' שאמרו חז"ל וצדק זה היו עוצדין ע"י צמון שהיה צית המקדש קיים עושי'
 ונשחמטים בשמות של טומאה ודור הפלגה רלו להכין להיו' המלכות כסא לכחות הטומאה
 כענין עץ הדעת טור ורע ואמר ונעשה לנו שם שם ונעש כחטא אדם הראשון ולפי' אומר
 הש"י נפלגה הארץ ועמה לא יצלז מהם וגו' ולפיכך קרא עצר צנו פלג כי צימיו נפלגה הארץ
 הם רלו להפריד מקור מים חיים הנקרא פלג אלהים מלא מים ולפיכך נחפלו מהם אנשי דמי'
 ומרמה לא יתלו ימיהם הרי לך מבורא ענין הפלגה והמדה הזאת נקרא צמורה **צו"ב** לפי שהוא
 חשע לספיר' הנאצירות והיא סוד קבלו של וי' התחתון והצית שהוא סוד מלכות סמוכה לה וסי'
 צראשית צרה אלהי' צית צתח צית אל צית אלהים צית ידוד :

ודע כי כל אור הנצח צמנעם צראשית צמ' הזאת חתומה וזהו האור הנשפע מן התפארת
 כענין ויחמר אלהים ימי אור וכתיו וירא אלהים את האור כי טוב ויצדל אלהים גבו
 ללדיקים גבו צמנת צמלכות אור זרוע ללדיק לדיק ולדק מתחצרים צמור זרוע וכתיו וימנע
 מנשעים אורם טהרי האור הזה אינו מליך אלא צמלכות צלצד וכל החילויות שהם חוץ לנללות
 אינ' רואי' ואינם נהנים צה האור לפי שהם גמחה צמלכות והמלכות נחמה לישראל צלצד ואין
 לאומות העול' חלק צה לפיכך וירא אלהים את האור כי טוב ויצדל אלהים צין האור וצין
 החשך האור לישראל והחשך לאומות העולם וכן הוא אומר כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל
 לאמים ועליך ירח יד"ו וכצדו עליך יראה וזהו סוד הצדלה המצדיל צין קדש לחול צין אור
 לחושך צין ישראל לעמים צין יום השציעי לששת ימי המעשה וכשתצין סוד כל סדר הצדלה
 או תראה כי קודם אור ישראל ויום השציעי ענין אחד ואז תצין וירא אלהי' את האור כי
 טוב וגו' והנה ציום השני שהוא סוד הצדלה לא נאמר כי טוב לפי שצו צרה גהינם כלומר
 צו נחלו כל כחות הטומאה למיניהם ונחמה רשות למשחית לחבל ולפיכך לא נאמר צו כי טוב
 וזהו הצדלה שצנני שצמון שהעליוני' והתחתוני' מתאחדים הרי הכל טוב והמצין הסוד הזה
 יצין לא טוב היות האדם לצדו וכתיו מליך מלא אשה מלא טוב :

ודע כי כל מעשה צראשית צמנת חתומים צמדת טור שהיא קיומו וכו' וקבולתו ונעשו יבא
 הטוב והשפע והקיום והפרכין' למלכות שמשם מתפרכים הילורי' למיניה' ואם ח"י יחטאו
 צני אדם ויחמלק הטוב כלומר נאסף הדיק אזי כתיו ומשחיתים ונעשו הטוב ונכס לפי שהיתה
 מדתו של דוד צמקום זה נאמר צו והוא אדמוני עם יפה עיניים וטוב ראי' ועניין אדמוני כי
 מדתו כלולה צדין וצרחים ומלך הדין טור של אדום חקע צו יד וחקע כף יד יעקב ולפיכך
 אלה תולדות פרץ צמור כי יד על כס יא ועשו הוא אדום ונאמר צדור והוא אדמוני ועל עשו
 נאמר

כאמר וילא הראשון אדמוני עד שצא הזמן שילא זרח וכבוד יד"ר עליך יזרח וזהו המקור והיסוד הנקרא חי עולמיים לפי שהוא מושך החיים מן הצינה בבור השביעית וממשיך אותו במלכות צבור צה שצב ונקרא חי עולמיים מן העולם ועד העולם וכבר ביארו לנו למעלה שנקרא אל חי ולפי שהוא קוד השביעית והוא ח"י עולמיים והנה קוד השבועה תלויה זו וזהו קוד חי יד"ר וחי כפסך ואומנם יש לנו לעוררך בשני סימנים נאחזים בפקוק זה האחד חי יד"ר והשני חי כפסך :

והנני מנצר חי יד"ר שאין לו חיים מחולחו כלו' מלבד עלם הספירות שכולם אחדות שום וחי כפסך הוא ח"י הנפשו' שהרי הנפשות תלויות זו עם שאר כל הנפלאים והוא הקוד וישצב צחי העולם הוא חי הוא ח"י העולם נאמנת כי כשהוא ממשיך החיים מן הצינה במלכות אז כל הנפלאות כולם מתחפכים חיים וצרכה וספפ מן המלכות' כדמיון הצרכה המתחלפות מים שוממה ומתחפכים להשקות כל ערבות שגבן וכל מיני זרעים ונטעים למיניהם וזהו קוד וישצב צחי העולם אבל לא יקרא צחי העולמיים אלא צחי העולם והבן זה מאד :

ודע והאמן כי הכופר בשבועה כופר במדה זו וכוטל חייו מן העולם ומכאן תבין קוד העובר על השבועה שאין לו שורש וקיום ועמידה ביד העולם כי כל שבועה ימי צראשית נסתלקו ממנו וכופרו בשבועה לא נשתייר לו קיום במקום העולם וכופר בשבועה נעקר בשביעיות ואין לו מקום בעולם לעמוד ולהשען ואין לו חיים ומזון וקיום בלד שום עניין לכך וישצב צחי העולם והבן זה מאד וממקום הזה אנו שואצים החיים תמיד כאומרו כי עמד מקור חיים כי עזבו מקור מים חיים את יד"ר ובמקום הזה אנו שואלין צראש השנה זכרינו לחיים שהוא מקור הזכרון ואומר כתצטו בפקר החיים כלומר בפקר שלו שזו היא מלכות צאמרו כל הכתוב לחי' צירושלי' וזו היא הספירה הנקראת יולר צראשית שזו היא המדה המלייית כל הלירות כולן במדת המלכות וזהו קוד ואין לור כאלהינו והנני רוצה לך ושמתיך בנקרת הלור צמורצ ונקרת הלור הוא קוד ומלכות ולפיכך ורשית את אחורי אומנם לא השינו בלור עלינו וזהו קוד הנני עומד לפניך שם על הלור צמורצ והכית בלור צברצ הנקרא לור ובכח לור העלין הוליא מים מלור החלמיש לאדם מים כתב ההופכי הלור אדם מים בכח לור עלין ודע כי כל תולדותם של ישראל מן הלור ילאו וכן הוא אומר לור ילדך תשי וגו' ואומר ואין לור כאלהינו :

והנני מנצר הלור תמים פעלו תמים מונח בהתאחד עם העלכות והאיה תמים לו תמים תהיה עם יד"ר אלהיך התהלך לפני והיה תמים לפיכך אומר דוד המלך ע"ה והאיה תמים לו והשתמרה נעוני ולפיכך הלור תמים פעלו ועתה פקח עיניך וראה כתיב דרך הנמש עלי לור לפי שהוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי' לפי' אלה תולדות פתך ופורץ גדר ישכנו נחש עקלתון ומשפט לור צענין הנחש שהוא עקלתון ח"ל כי כל דרכיו משפט ודע כי המדה הזאת נקראת :

צור ואל הגבורה ומושכת מן הגדולה בבור הציטו אל לור חולצת' ואל' ומקצת צור נקרתם הציטו אל הצרה' אציכם ואל שרה תחולל' ואמר לור ילדך תשי ותשכח אל מחולליך והיודע סודות הללו יוכל להבין כה יהיה זרעך שאין לו לאצרהם זרע ומשרה מלד מערכת הכוכבים והמזלות אלא על פי ניסים ונפלאות וזהו קוד ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם כשראה דוד דמות לורות הכסאות החלונות והקליפות נקראות אדם והפנימית אדני אומר יד"ר לי לא אירא מה יעשה לי אדם והמדה הזאת היא נקראת **אביר** יעקב אציר ישראל לפי שמדת היסוד תלו' ציעקב שהי' קו האמצעי ויש לו ששה שמות שלם למעלה ושלשה למטה של מעלה גדול' גבורה תפארת של מטה נלח הו' יסוד וזהו יסוד נקרא אציר יעקב ולא אציר' אצרהם ולא אציר יחזק לפיכך התבונן עיקר גדול אומר נאום הארון יד"ר נצאות אציר' ישראל הוי אומנם מלרי אלקמה ומאויבי שהרי דוד שהוא צעל המלחמות והוא הכסא ליד"ר נצאות שזהו קוד אדני והרי יעקב עלה עד הצינה לפי שהוא רוכב על צמותי אצרהם ויחזק כמו שביארו כבר וכשאציר יעקב שואב מן הצינה אז גפן שלו כפורחת עלתה ניחא ותתחלל הכשר גולה וכן הוא אומר המצינתך יאצר קץ יפרוש כנפיו הבן נפלאות עליונות יפרוש כנפיו לחימן שהרי מקדי דוד שואצים ע"י יעקב אצרהם שהוא צתימן זהו שאומר הכתוב מנן אצרהם מנן דוד חסד לאצרהם חסדי

שערי צדק

חסדי דוד לפיכך יפרש כנפיו לחינן לזר ימין חסו צבאו לחצק הנוכח"ות שואלו תחת לראשי וימינו תחזיקי אלוה ותינן יצא ותהלתו מלאה הארץ תהלתו בודאי ומלדק לזר"קה יד"ור אלהים ועתה פקה עיניך והבן נפלאות כילד התורה בארצות צחכמת השם יתצדק והמדה הזאת נקראת :

צדיק כלומר שהוא שלם ומאזני משפט וזה יתקיימו כל הנאות והעולמות ביחוד שלם והיא מפרנסת את הכל ע"י מדת העלכות והיא עומדת באמצע למעלה ולמטה וללדקין והנה המדה הזאת נקראת לז"ק ומדת העלכות נקראת לז"ק ובהסתעף כשפע לדיק בלדק אז אותה השפע נקרא לזקה וזה כדמיון הנותן פרוטה לעני שאותה הממנה נקראת לזקה ונמלא הנותן לזקה ונעורר לדיק להתאחד צומת לזק ונציא שלום צנייהם ומחצר הספירות באחד ונציא שלום צעולם וחסו סוד והיה מעשה הלזקה שלום :

הבן סוד גדול הנני רומז וזרעו לכם ללדקה וקלרו לפי חסד הזרע מנשם והחסד מנשם והנני רומז ולדקה תליל ממות כשצני אדם חוטאים ומפריד אלוף ובסארה הארץ יבשה כי אין מים צמחים אזי רגל העלכות יורדות מות שאול לעדים יתמוכו וכל מי שפוגע צדינה ונת בלי רחמים ותמלה אוי לאותה שעה אצל כל הגורם להתחצר לז"ק ללדק ויררו גשמי צרכה לארץ אזי החיים נמלאים וזה נעשה צומת לזקה לעני גורם למעלה להעשות לזקה חסו הסוד ולדקה תליל ממות מנשם שאלמלא לזקה המיצור הנעשית עם העלכות כל הפוגע צדינה ימות פקה עיניך וראה נפלאות לפיכך נאמר כי בל"דק יכון כסאו וצנייה בלדקה בלדק' תכונני שמונו ומשפטו ועשו לזקה כי קרובה יסועתי לזא והמציין ענייני' הללו יצין כי מלות הלדקה הוא סוד חיצור הספירות וייחודם והצמח שלום צין לדיק ללדק חסו דבר הנראה לעין מנשם נמלאת למד שלשה שמות דוונים זה לזה לדיק לזק לזקה ומחצרות את האהל להיות אחד לזקה תרומם גוי וא"כ התצוק מעלות הלדקה צענין היתה ומתחצרת צין לדיק ללדק והרי היא מציאה שלום צין העליונים וצין התחתונים ומציאה צרכה ושפע ואלימות לעולם וגורמות לייחוד השלם ועל זה יש לו לאדם להתצוק בכל מלוא ומלוא מכל מלות שבתורה כונה עולמות מקיים צענייתן וכונה עולמות הוא מחרצ צציוולו וכל שכן צעוצרי עזירה חסו סוד על מה אצדה הארץ נלחם כמדבר ויאמר יד"ור על עוצם את תורתו והמציין סוד זה יוכל להצין וסוד הציאו את המעשר אל בית האולר ויהי טרף צציתי ובחונני נא צמח אס לא אפתח לכם ארצות השמים והריקותי לכם צרכה עד צלי די וכן מה שאמר צעון ציטול חלה צעון ציטול ונעשרות ושמירת הארץ ושאר מלות ולא יעלה צדמתך כי הם צענין עונשים שנועשין את הפצטלים או את העוצרים אצל זה חסו כך אלא כל המצטל מלוא וכן המלות אחרו הטוב שהיה כשפע צצית עשייתו כגון לזקה כמנע כדמיון מי שאינו זורע שדור חסו קולר או כדמיון מי שאינו לוצע שמתקדר גופו כי עונש המלות הם דבר טעני מנשם וכמו שטענ האש למחם וטענ המים לקדר להרטיב וטענ הלחם להשניע הרעבים וטענ המים להשקות למאים כך צטענ כל מלוא ומלוא להעשות אותם הטובות שחא' זה או אותם העונשים שחא' זה צציוולן צענין שאמר בלדקה וכמו כן צעצירות :

ודע כי יש עצירות טובים צהיכל פנימי כגון גלוי עריות וחילול שבת ושאר כיוול צהן ויש עצירות רעות צהיכל חוץ להיכל כגון אכילת שקלים ורמשים ובהמה וחיה ועוף ודגים ומאים שהעוצר כאלו מקלקל את השורות ומשצר את הליטורות ומציא ללם צהיכל וסימן ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו :

ודע כי לכך נקראים הלדיקים לדיקים על היותם מעמידים כל הדברים הפנימיים צוקותי' ומצפנים וחילונים מצחון ואין דבר יולא ומגבול שלו ועל דרך זה נקראים לדיקי' והמציין מה שצארנו למעלה צין מה שחא' ולדיק יסוד עולם כלומר מדת הלז"ק הוא יסוד עול' עליוני' ומתחתונים שמתצר האהל להיות אחד ועליונים ומתצרכים ומתאחדים אלו עם אלו ולא נטיעות הגן מתצרכות ואז כל הדברים צצלימות ועל ד"ו לדיקים למטה מעמידים כל דבר ודבר על מכונו ומנאל כל דבר צצצולו ובתחומיו הפנימיים צפנים והחילונים מצחון :

ודע כי לפי נועלות מתיחסים את ישראל ומיהם לדיקים ומיהם זקנים ומיהם חסידים ומיהם קדושים וכל אחד אחד כפי הנוקם שצדק צו למעלה והבן זה מאד ודע כי מדת הלדיק זו היא המספעת את הטובה על הארץ הידועה וכן למטה ועמך כולם לדיקים לעולם יראו ארץ

גלגל מטעמי ומעשה ידי להתפאר הצן צינה שלימה צענין גלגל מטעמי וצעניין מעשה ידי ומהו להתפאר וגו' כמה הוא כוי האילין צהיות ענפיו רצים ומשלח פארותיו וסכניו לכל דר חסרו קוד תכשירים הנק' פאר חתן כחתן יכהן פאר ועשית צגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת והצן מה שאמרנו צמקומות אלו כולן כללים גדולי' להכנס מהם יכמה חדרי תורה שיש צה כמה גמלים והמדה הזאת נק' :

יסוד ויש לי להודיעך עיקר כלל גדול ודע כי יש יסוד שהוא למטה מן הצניין והצניין עומד עליו כענין יסודות וצנין שצבולם הזה התחתון ויש יסוד שהוא צאמלע וצנין עומד סביבו כענין יסודות וצניינים שצמשים לפי שהשמי' עגולים הם וכל גלגל יסודו צאמלעיתו וע"י אצלעיתו כל גלגל סודו והולך ואם חלמר הרי כל העולם התחתון כל יסודותיה עגולים דע שצנייני עול' התחתון שוקעים ונחים ואי' מתנודדי' אצל הגלגלים סודצ' והולכים תמיד ולפיכך נקראו התחתונים נחים והשמיים ומה שבהם חיים ויש יסוד שהוא למעלה וצנייני' למטה חסו סוד עול' העללכים שהם למטה ומשתוקקים ונכספים לעלות ולראות את פני יד"ו ית' וסיעון ציבורות הנמים נגרים למטה הרחם סביב האש עולה צטבע למעלה דעיין שלשה עולמות ואחר שידעת זה דע כי הש"י נוסא כל והוא למעלה ומשאו למטה ומנו וכן הוא אומר כה אמר יד"ו רם ונשא ואחר שידעת זה דע כי הספירה הנקראת יסוד היא הנוחמת חיים וצרכה למלכות והוא למעלה ומנה וספירת העלכות משתוקק' ונכנסת תמיד לעלות להתחצר צמדת יסוד והרי מדת העלכות תלוייה צמדת לדיק יסוד עולם כמו שהצנין סועד על היסוד ואם ח"ו הוסר היסוד נהרס כל בהסתלק מדת היסוד מנכנסת ישראל נמלא חורבן העולם והצנין סוד זה יצין מה שאמרנו זכור יד"ו לצני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד צה וכן הוא אומר כי מפני הרעה נאסף הלדיק והתצונן היעז וראה מה שאמר ולדיק יסוד עולם שהרי כשנכסתלק הלדיק מן הלדק הוי כתיב נפלה עטרת ראשנו שהרי הוסר היסוד וכן הוא אומר נפלה ולא חוסף קום צחולת צת ליון והתצונן היעז סוד יפה נוף משום כל הארץ הר ליון ירמתי לפון קרית מלך רצ צאמרנו צום יהוא אקים סוכת דוד הנפלת ומה שאמר הכתוב התנערי ונעפר קומי שצי ירושל' והצנין זה יצין ומה שאמר איכה יעיי וגו' השליך משמים ארץ תפארת ישראל והצנין צנין יסוד יצין ענין נפילה אונס צצוב הייחוד לנאקומו יחזור הצנין צשונו חסו שאמר המחזיר שכינתו לליון וכן הוא אומר מליון מכלל יופי אלהים הופיע צדק' יד"ו מליון וגו' כי צאמת מליון יופיע לטבון צירוש' לפי שליון וירושלים הם יסוד ומלכות ואם אין ליון אין צירושלים שכינה והצן זה מלוד, והמדה הזאת נקראת כל והעטם לפי שכל מיני השפע והאלילות והצרכה והחיים נמשכו ומכר עליון צדק כל הנוצרות צכל החדרים וכל הגמלים העליוני' כולם ימשכו מכל הלדיין וטבון יתחצרו צא' צמד' לדיק יסוד עולם וממנו ימשכו כל הטויות וכל השפעות צמלכות ולפי' נקרא צלשון כל כלומר מדה שכל תלוי צו וכן הכתוב אומר כל פקודי כל ישרתי חסו סוד אני יי' עושה כ"ל כלומר מומדת כ"ל יולא הכל כי זאת המדה היא הספיר' התשיעי' ואליה יצואו כל הנוצרות וכל האלילות מלין סוף וממנה הכל נשפע ונאלל צמדת העלכות ומתצרכת גם היא צמדת כ"ל וכשהיא מתצרכת ממנה נקראת גם היא על שמה כ"ל על שהם נקרא' כלה כלומר שהיא כלולה מן הכל וזו היא המדה שלריכה לה ולה לופים לפי שהיא יסוד הכל והכל תלוי צה ולפי שהמלכות מתצרך ממנה נקראת על שמה כ"ל כמו שכתבנו כי מדת העלכות נקראת צמקומות הרצה ע"ש הספירה שמתמלאת ממנה וכבר כתבנו צזה עקרי' גדולים ועל דרך זה נקרא מלכות גם היא כ"ל וכן הוא אומר ויתרון ארץ צב"ל היא והמדה הזאת נתנה לאצות נחלה לפי ששלשתן האלילו צהם מדות מלמעלה כמו שצאמרנו אצרהם הכין לה ליטורות ותקונים ונקיית לו חסו שאמר ויד"ו צידך את אצרהם צכל ונקרא על שם אצרהם צית אל ונתנה לליון כדכתיב ואוכל מכל' ונקרא גם על שם ילחץ צית אלהים ונתנה ליעקב כמו שכתוב כי חנני אלהים וכי יש לי כ"ל ונקרא על שם יעקב צית יד"ו ומלאת למד האצות ישרו שלשתן המדה הנקראת כל חסו צכל ולא חסרו כל למעלה ולמטה והם צאמת נקראו אשכולות צב"מ איש שהכל תלוי צו והמדה הזאת נקרא' :

ציין לפי שכליון משתימו של חורה (כ"א לפי שכליון משתימו של עולם ומיסוד משתימו של מלכות

דלית

שערי צדק

ומיכוד ומשחיתו של עולם והנה ליון וירושלים הם יסוד ומלכות וכה"א צדק יי' מציין שוכן ירושלים וגו' ואומר המחזיר שכינתו לליון כענין המחזיר אצידה לצעלים וכבר ידעת כי עיר דוד היא ליון והנה הרגל הד' צערכנה הוא דוד והנה המדה הזאת היא סוד מדת שבת שהוא שביעי לימי השבוע ובאמת כי זו שבת וכל מלאכתו לפי שזו כלו כל הדברים בשלימות ובניילוי ובשם תליון ששה ימי' ומצרכו ומעוצו ימצרכו עליונים ותחתונים ולפיכך ויצחק אלהים את יום השביעי ואין לו צד זוג שהוא שביעי לפי' כנסת ישראל היא צד זוג וזהו יתאחדו עשר ספירות ומתצדק הכל ומתאחד לפיכך בשבת כאשר זכור ושומר זכור ליום ושומר ללילה ועוד' ח"ח וילי' שבת ללילי' שבת והמחלל שבת מות יומת לפי' שספר צעולם החיים ואל' נקום זה יתחברו כל מיתות צ"ד והנה זאת המדה היא סוד המילה נענש ונקוד ויילם ופריעה זכור ושומר ולפיכך דוקא את השבת וזהו סוד שביעיות ושומר' ויזלות לשמימות ויזלות למעלה ואם ח"ו צטלו שמימות אז תחמיצ הארץ גלות צודאי כל ימי השנה תשבות אשר לא שבתה בשבתותיהם ומה צמדה צודאי עמוד והצנחון נחורת יד'וד :

והמדה הזאת היא יסוד צדית מילה בסוד מילה ופריעה כאשר מילה כנגד יסוד פריעה כנגד מלכות ולפיכך מל ולא פרע כאלו לא מל וזהו השער שנכנס' זו צדוד מילה שאלמלא צדית מילה לא נתנה תורה לישראל ולכך ידעת מה שאמרו ג' דברים נכנסו ישראל בצדית מילה וטעילה והרלאת קרצן והנה כל הנימולי' נדבקים בים'וד ומלכות ולפיכך כתיב באציהם התהלך לפני והיה תמים ואחנה צדית ציני וצינך ציני וצינך נענש ומאותה הנקום זכה לזרע והצן זה מלא שאלמלא לא נפתח המקור לא זכה לזרע וזהו סוד ויולא אותו החולה ומאחר שנימול אציהם ונתגלה המקור ילדה לו שרה צן וזהו סוד ויולא אותו החולה ויאמר הבט נא השמימם וספור את הככבים ובאלה מלא לו מקור זרע מלדיק יסוד עולם וזהו ויד'וד פקד את שרה כאשר אמר נפקדו כל העקרות עמה והנה אדם הראשון נשמתו צמקום הזה עם הערלה צענין עץ הדעת טוב ורע וצא אציהם וסילק הערלה ולא נתגלה אור זרוע ללדיק ונפקדה שרה ונפקדו כל העקרות עמה והצן זה מכאן חצין כה יהיה זרעך כי הוא צודא שמי' וטוטיהם תחמיצם רוקע הארץ ולאלהים כותן כשמה לעם עליה סוד מלכות וזהו סוד כה מצרכו וגו' כה אמר האל אני יד'וד קראתיך צדק ואחזיק צדך דוע כי סוד המילה הוא סוד הגאולה והגני מפרש צליל שמורים נמולו צני ישראל וסוד מילה הוא סוד הגאולה כי הערלה שהיתה דבוק' בצמר הוסרה צגלות וזהו סוד את גם צדס צדית' שולחתי אסיריך נמור כי היסוד הוא סוד הגאולה לפי שהוא שואב מן היובל שחבצו צו גאולה תהיה לו וציוכל ילא וצכל ארץ אמוחזכס גאולה תתנו לארץ והיובל צודאי הוא סוד כל הגאולה' וסוד כל החירו' :

ודע כי צמדות היובל ילאו ישראל מארץ מלרים שפתחו להם שערי צינה וזהו סוד וחמישים עלו צני ישראל מארץ מלרים ותמלא יליאת מלרים ג' פעמים צמורה ולא עוד ולפיכך תמלא כי הגאולה תלויה בצדית מילה שזהו היסוד ובהתחצת היסוד עם המלכות הרי הגאולה כמוכנה למלכות וזהו שאמר לריך לסמוך גאולה לחפלה חותם צא"י גאל ישראל אר"י שפתי הפתח והצן זה כל הנימול זוכה לשתי גאולות גאולה למעלה וגאולה למטה שנימול ומצא שמת שהיא הערלה ולפיכך הגואל משמת חייכי המעטרני חסד ורחמים הצן זה מלא והצן כמה כה צדית מילה כי זהו השער שצו נכנסים לכל הגאולות והנה המלכות כששואבת ומקבלת שפע מן היסוד שהוא סוד כל הגאולות הנמשכות מצינה נקראת המלכות על זה המלאך הגואל כלומר שלימות של יסוד עולם וזהו המלאך שהיה סולך עם יעקב הנקרא האלהים הרועה אותי וגו' והמדה הזאת נקראת :

חק ודע שצכל מקום שאתה מולא צמורה חק הוא סוד מדת יסוד וצכ"מ שאתה מולא חוקה הוא סוד מלכות ודע והצנחון כי ח"ק הוא היסוד שהוא מקום הקדושה והספירה והוא סוד הרחמים הפנימיים וכל הממוך לו מנחוך והוא סוד הקליפות והערלות וכמות הסומאם והפנימי הוא קדש ומה שחולה לו חולין והוא הנקרא אור ומה שחולה לו הוא חושך וזהו מקום ההבדלה המבדיל צין קדש לחול צין אור למשך לפי שזהו מקום שהערלה מתאחד מנחוך ועל דרך זה נקראת מדת המלכות עץ הדעת טוב ורע אי' האי או' וזהו כשורשנה צין החומים ולפיכך כ"מ שהמלא צמורה לשון חק לריך אדם להבדיל צין נחילת קדש למחילת חול כי חק לשון גבול וגדר הוא

הוא נשמו לים חוקו ומים לא יעברו פיו ואמר חק נתן ולא יעבור והנה סביב זה החק כמה מיני חוקים וקולות וקמטונים וחו מוקם דוד ולפיכך הולך הזמירות כדי ללחו' עם המקטרגים ואמר יד'וד מה רבו לרי ואמר כל גוים סבבני בשם יד'וד כי אמילם סבבני גם סבבני בשם יד'וד כי אמילם נקנץ הערלה שהוא צריח מילה בשם יד'וד כי אמילם :

ודע שזה המקום שהולך דוד להלחם באויביו ולפיכך הולך מונן ותתן לי מונן ישעך ח"ש מונן דוד ולפיכך ארדפה אויביו ואשיגם ודע כי דוד קנץ כל כחות הערלה והטומאה סביב לכנסת ישראל ונלחם ונלחמותם וזיער הקולות ומסביבות הכרם אז בא שלמה בנו ומלא הכל נזמח אין שטן ואין פגע רע וזנה הצית על נכסיו ודע כי לכך נאמר צפר' פסח משכו וקחו לכם וגו' ושומרת את הדבר הזה לחק לך ולנניך :

ודע המקום שנכשלים הרשעים צו שאין מוילאים טעם למלות שנקראי' חקים או חוקות ואיני יודעים העיקרים הגדולי' והטובים התלויין בהם ולפיכך אמרת תורה חקתי תשמעו ותשמך לא תרביע כלאים ואמר ושומרת' את חקתי וארז'ל דברים שהשטן מקטרג עליהם ואמונת העול' משיצין עליהם כגון טענות ואיסור נזר נחלץ וכלאים ואכילת חזיר ושאר כילול בהם שכול' הם בכלל החקים והנה פרה אדומה ושעיר המשתלח שניה' עדים נאמני' מולי' סתרי' עליוני' צדור הצדלה דע כי סביב המלכות ויסוד כמה סבבי' וסלונים והנה סביבות יס'וד הוא השדה המלאה רומי' ומקטרגים והוא שר של עשו ויצא עשו מן השדה והוא עיף ששך דניס וחזו היא השדה שנה מנגלה עריות כי בשדה מלאה לעקה הכערה המאורסת ואין מושיע לה חזו היא השדה שנה הכר קין הבל ויהי ציוחם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגו חזו היא השדה שנה נופלים חללים חללים ח"ס וכל אשר יגע על פני השדה נחלץ חרב או צמת או בעלם אדם או צקצר חזו היא המקום הטומאות למי שהם :

ויש צדרי' הפנימי' שדה טוב והוא הנקרא שדה תפוחים וחזו כריח שדה אשר צרכו יד'וד מכלל שיש שדה אחד שהוא מקובל והנן זה מאלד לפיכך לוח הקצ"ה צפרה אדומה וקראת חוקה זאת חוקת התורה כלומר שמלות פרה אדומה סוד גדול המגדיל צין קדש לחול וצין טומאה לטהר הדר הפונה לפניו טהור והדר הפונה לחוץ טומאה לפי' אפר הפר' מטהר את הטומאים ומטמא את הטהורים ושומר זה העיקר הגדול כי מומנו תכנס לכל ענייני הרחוקים :

ודע כי החזיר יש צו מקלח סימני טהרה ופריס פריס ורצו טומא לפי' אסור לגמרי ויש צדור הארצות והשפן סוד צענין מעלה גרה ופרסה לא הפריסו ענייני' גדולי' ואמר חזיר למה נקרא שמו חזיר שעתיד הקצ"ה להחזיר לישראל לאוכלו והיודע עקרים הללו יצין כמה ספרים תלויים בחקים וחקות וחזו לא תלכו בחקוי' הגוי' אשר אני משלח מפניכם כי חק הפונה לפניו הוא חק שלנו והוא טהור והחק הפונה לחוץ הוא חק הגוים והוא טמא ולפי דרך זה תמלא צ' שעירים צ"ה אחד דמו נכנס לפני ולפנים ואחד משתלח לחוץ לשלח אותו לעזאזל המדבס ועז"ו והיתה זאת לכם לחקט עולם צעשור לחם והמנין זה יצין סוד הטעם למה נולדו יעקב ועשו תאומים צדקם אחד ונפרדו זה נזח וקדו ונשא השעיר עליו את כל עוונותם אל ארץ גזירה נפלאות סוד שני' ואת עשו שנאחי ואשים את הריו שומה ושניה' נולדו צדקם אחד ושניהם סוד חק צינה שומה זאת וקדו והלא את עשו ליעקב כלום יד'וד ואחז את ועקב ואת עשו שנאחי ואשים את הריו שומה ושניהם נולדו צדקם אחד ח"ס של טומאה טהרה תלויין במלת חק ח"ס ערלה ומילה וקדו עץ הדעת חזו ודע ואם תצין צדור עקרים הללו יתצארו לפניך צב"ו שתמלא בחורה לשון חקים או חקות והמנין זה יצין עוד אם לא צריחי יומם וליילה חקות שונים וארץ לא שומי סודות ענוקים ונפלאות נחזות במקומות הללו ח"ס את חקתי תשמעו ומכאן תכנס לסוד הגלות ולסוד הגאולה ומה טעם שנאכלו ישראל מנאגרים **ודע** כי מנאגרים מנאגרי' לא"י כמו שכתבנו כבר לפיכך היתה צית כלל לישרי' שהיו יושבין מלך הגדר הפונה לדר החוץ שהוא מקום הגליות והקצ"ה לוח לקנץ הערלה ושאריו ישראל ומפנים וזהו סוד ואחם לא תלכו איש מפתח ציתו עד צקר והמנין סוד זה יצין סוד כלאים ושעטנו מדוע נאסרו לישראל ומדוע הותרה צילית כתיב לא תלכש שעטנו למד ופשתים יחדיו וכתיב גדילים תעשה לך המנין סוד זה יצין סוד המלכות שכתבנו צו למד ופשתים ותמך נפילך

שערי צדק

צפנך כפיה אשריכם ישראל שזכייתם לזה לפיכך כתיב בלתי' כלומר שהוא נוכח שני דברים צנור אחד בלא כלל שניהם בלתי יד יד שניהם ידים רגל רגל שניהם רגלים יום יום שניהם יומים אומנם יש דברים שאין בהן פירוד מים רמים ודברים הללו הן כצטוונו של עולם :

ודע כי בגדי לבן יש בהן סוד גדול ובשאר בגדי' כהונה יש בהם סוד גדול כעצם איסור בלתיים ואם תזכה לכנס תראה כוונה נפלאות ואחר שציאנו לך זה דע כי צנור שנתנה תורה לישראל ונתנו עמיה לישראל חקים ומשפטים אשרי העם שזכה לו דע כי מרה ונחמון ונחוקה ומצפנים לפיכך כתיב שם שם לו חק ומשפט ושם נסחו ונמקום הזה הוא סוד הנסים והנפלאות ומגלים נסים לקראתו והכל צמלת חוק לפי שהוא דבוק בצנפט והגני מפרש משפט הוא תפארת ח"ק הוא יסוד ויעקב נחשו צתפארת ח"ק ונחשו צנפט כוונה שגא' ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטי' לדיקים ולפי שזכ' יעקב לבכורה זכה לח"ק אשר כרת את אברהם ושזעזעו ליחזק ויעמידה לח"ק ליעקב לפי שהחק תלוי ביעקב והוא אציר יעקב וכשישראל לדיקים נקראו אציר יעקב לצד והגני מוסר לך מפתח צנור שגא' שם שם לו חק ומשפט ושם נסחו כל הנסים והנפלאות תלויין צנורה. זכה ומצפנים ונחוקה לא זכה ונחמון מרה וילא לחזן וכן הוא אומר וילא בן האשה הישראלית וזהו סוד צכ"ו שאמר ולפי שהוליא את עליונו מן הכלל כפר צעיקר והגנין זה יצין סוד עד לא עשה ארץ ומולות וילא אותו החולה לא תהיה אשת העת החולה וירץ לבן אל האיש החולה אלמלא העין לרעה נחמון לבו ולפיכך כל שומעי חזן ברכת אחר שזכנה בית המקדש כל אלו העיקרים הגדולים נכלים צמלת חק ועתה שים לבך והתבונן ותמלא סוד צדק מים חיים או סודות נורות נשגרים אשר לא יכילו המים והמדה הזאת נקרא ליודעים הסודות חן :

לוייתן והסוד עתה הפעם ילוי' אישי' אלי לפיכך לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יד"ו הוא נחלתו שאין לו עסק בחזן אלא מצפנים והגנין זה יצין כי לויית חן הם לראשית וענקים לגרגרותין והגני דיונו כנער איש ולויות קצוץ והגני מוסף מלוח יד"ו חזון דל כל הלויות שבעולם תלויות צמקום זה וכתיב לזה רשע ולא ישלם ולדיק חזון ונותן לפיכך גדול המלוח לעני צשעת דחוקר ועל כן לא היה ללוי חלק ונחלה ודע כי הלוים הולכרו לנחלה מעורה בהכרח סוד גדול ומסודות האמונה וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעצירו חצר על כל צמרם וכנסו בגדיהם והטהרו וצמקום הזה הוא סוד הטהרה לפי שהטומאות מקיפות מכל לז' ולריץ גלוח צסוד זמירות דוד וכבר כתבנו הטעם לעיל' דרך נחש עלי לור וזהו סוד ונה שכתבנו לעיל לפיכך לריץ תגלחת והנה הכהן הגדול לצד ימין והלוים לצד שמאל אלו מלך הגדולה חסד ואלו מלך הגבורה דין לפיכך כולם ילכו ויקוו צמדה הזאת שנקרא לוייתן והנה ילכו מלוי' הכהנים שהם חסד גמור ואחר הלוים שהם דין צינ"ה שזעה זאת ולפיכך נקרא לוי צמדת והגני מוצר לוייתן נחש צריח לוייתן נחש עקלתון דרך נחש עלי לור כי צו נאחזים כחות החילונות צסוד רחמים ודין יש לזה ופורע יש לזה ואינו משלם לזה ופורע לדיק הפנים הפנימיים מושך כחות עליונים מן הספירות וממשיך אותם בצנכת ישראל ואז כל העולם בצנכת אומנם כחות הטומאה מקבלין ואינם נמשכין והמה מפסיקים הטומאה מן העולם וזהו סוד לזה רשע ולא ישלם אצל לדיק חזון ונותן את הכל כמבואר וזהו סוד מלוח יד"ו חזון דל וגמולו משלם לו מלשון גומל חסדים גמול' ידו הדה :

ודע כי יש לוייתן והוא צים וממנו עתידים הלדיקים לעשות כעודה הכל אומר וממנו נכנסין למי' העולם הזה והזוכה לבעדות לוייתן זוכה למי' עולם הזה ויש לו חלק לעה"צ וזהו סוד ועמך כולם לדיקים לעולם ירשו ארץ ודי' לך צמה שרוננו צמקום זה חז' ה' המדה הנקרא צכ"ו :

זכור לפי שהוא מקום הזכרון שמונו עולין עד מקום צינה וזהו שאמר הכתוב זכר עשה לנפלאותיו כבר ציארנו לך כל שלשה ספירות העליונות הם מקום המעשצנה העמוקה והאלימות וכל הדברים כדמיון המעין שאדם רואה המצוה ואינו יודע מקום התחלה וזהו שאמר לעושה נפלאות גדולות לצדו וכתיב אודך על כי נוראות נפלאותי נפלאים מעשיך והסוד הגדול נורא תהילות עושה פלא והגנין סוד נורא וסוד תהילות יצין מקום הנפלאות לפי שאותה מקום נעלם

נעלם ונסת"ר תיקן לו הקצ"ה יניקה וזהו קוד שהוא שציעי שלנו והוא השואב' ונאורו מקום העליון ידיעת סודות והסתרים והנפלאות לפי' כתיב זכר עשה לנפלאותיו אשרי העם שכה לו ועד המקום הזה הנקרא זכור אלו אומרים כל לפי שהכל צו ונמנו כנסיין לכל הגמים העליונים וזהו מקום הצרכה שומנו מתצרכים כנסת ישראל וזהו שומר הכתוב בכל המקום אשר אזכיר את שמי אצל אליך וצרכתיך מלשון יד' זכרו ידך ודע כי כל מקום שיופיע שם הזכר צרכה מלויה שם והסוד זכר לדיק לצרכה לפי שהוא לזה ונשלם יד' הוא נחלתו אצל הרשעים שלמים ואינם משלמין כתיב לזה רשע ולא ישלם זהו שם רשעים ירקב כמו הרקב שנובלה את העץ ועתה התנוון פסוק זה שאמר זכר לדיק לצרכה ושם רשעים ירקב :

והנה ביארנו לך כי מזה הזאת נקרא שנועה לפי שהשנועה צו תלויה והסופר שנועה לא נשאר לו מקום וקיום בכל הספירות והרי הוא בכל כאלה נכלת עלי' לפי שאין לו מקום יניקה בכל הספירות ואין לו יסוד צמה ישען וכבר ביארנו למעלה ביאור גדול ונכבד :

ודע כי זה הוא השער שבו נכנסין לראות פני המלך יד' לפיכך נבנה בית המקדש בזה ליון ודע והאמן כי זהו המקום שבו הקריב אדם הראשון קרבן שנא' ותישע לה' משור פר ונקרין ומפריס וזהו מקום שבו צנה נח מנח לה' והוא המקום שנקרא הר המוריה שבו נעקד ילחם וזה כל שער הספירות ומשכנכם אדם לנולדות כתיב זה השער ליי' לדיקים יצאו צו ומשנתאחז אדם הראשון בשתי אלו הספירות כלומר צמלכות וניסוד היה עולה עד הכ"ח ואין לו מקטרג ומונע לפיכך כתיב בספירת המלכות פתחו לי שערי לד' שיערי הרצה שערי היסוד שערי צינה שהיא מכוונת יתורה וכשנכנס אדם ניסוד שזהו מקום השנועה אין לו מונע ומונע וזהו שאמר הכתוב זה השער לה' לדיקים יצאו צו לפי שזה המקום צית שער לעלייה והסוד על העומק הזה הוא קוד ירושלים וליון הוא שער הפניני ונקרא יסוד ומשם עולין עד מקום הרלון לפיכך כשהיו ישראל בירושלים היו מתפללין צינת המקדש תפלתן עולה עד למעלה צלי מעבד ומונע וזהו קוד תפלת שלמה כשנב' צה"ו המתנוון זה יתנוון עיקרים גדולים ונורא' כמו שביארנו צמקום הזה ולדין אלה להתנוון בלחות פרשה של תפילת שלמה ותחלת כל העניינים ומקודרים וכל זה צתפלת דרך ארץ ישראל וצירושלים וצית המקדש אצל תפלת חן לארץ ומקטרגים הרצה וכל זה קודם עלייתה ואין תפלת חוה לארץ עולה למועלה דרך ישר עד שהולכת לארץ ישראל ומשם לירושלים ומשם לצית המקדש כמו שכתוב צתפלת שלמה ע"ה וכשמונעת לצית המקדש אז היא עולה למועלה לפיכך ישראל שהם בגלות הם מתפללים סביבות ירושלים בחרצת כנפות הארץ ירושלים צמלע לפיכך כל אותן שגלות לקלות מערב יתפללו כלפי מזרח וכן אותן שגלו מזרח יתפללו למערב וכן אותן שגלו לפון יתהפכו פניהם ויתפללו לנפון נמלאו כל ישראל משלמים תפלתם לירושלים ולצית המקדש כי משם תפילות עולות להם יתצדק : **ועתה** יש לנו להודיעך מה יש צין תפלת הארץ לתפלת חוה לארץ :

דע כי תפלת ארץ ישר' דומה למי שהוא לדיק לדבר עם המלך וציתו קרוב מאוד לצית המלך ואין צורך פגע דע ואין שטן דע ותפלת חוה לארץ דומה למי שלדיק לדבר עם המלך וציתו רחוק מאוד מצית המלך ויש צורך כמה לפטים וכמה גבנים וכמה חיות רעות ועמה ראה כמה לדיק ליהרר כרי שיונלו מנזק הדק ואחר הטורח כולו יתכוון שיהא ראוי להתקבל כמו שאמרנו ועוד דע כמה מעבדים ומקטרגים יש לתפלות ישראל כשהן הולכין לארץ ישראל ע"י כחות הטומאה של אומות העולם ואחיה ראה כמה אנו ראויין ליער את עליינו ולכוין צתפלתנו צמולה לארץ כדי שנהיה ראויים להתפלל אל הש"י ואחר שערותיך כל אלו העיקרי' והם צמיון רמזים דע כי קוד אל חי הוא קוד צדקות התפלות והבקשות וכשהתפלה כהוון ונדבקות צמדת אל חי אז ארני מתקרב אל א"ל חי וזהו מתאחזות הספירות וכשמתקרבת התפלה צא"ל ח"י כנר ידיעת כי הוא השורש התחתון של אור וי"ו מאותיות הש"י ומאחר שמתדבקת התפלה צאל חי היא נכנסת בכל הסדרים שצבור אור וי"ו ואז עולה התפלה למקום הצניע וממקום הצניע מתדבקת צמנה"ה הנקרא רלון וזהו עת רלון לפיכך אנו אומרים בראש התפלה יד' שפתי תפתח שהוא צית שער להכנס ובסוף התפלה אנו אומרים יי' לרלון ארני פי לפי שרלון הוא סוף המעלות והוא י' של שם המיוחד הנקרא רלון ופן תרלון שהוא קוד יד' עולה נקולו

שערי צדק

של יו"ד ומחזקת' צב"ת הנקרא אין סוף ולפי שהתפלות עולות עד מקום הכת"ר חקנו בתפלת מוסף כת"ר יתנו לך יו"ד אלהינו בתפלת מוסף ולא בתפלת יולר כי בתפלת יולר עדיין לא נאמרו כל התפלות ולא הגיעו עד לכ"ת אצל בתפלת מוסף כבר נשלמו תפלת יולר ועלו לראש הכת"ר ואחר שבוררתין כל אלו העיקרים יש לנו להכנס עכשיו צביאור שאר שמות ע"ד הנועלות והנ"י ידריכנו ויורנו דרך אמת נענין שניהם דברים צו לעדי עד אמן :

יהוה אלהים צבאות שמו תפלת האזינה אלהי יעקב סלה לפי ששני שמות אלו יו"ד לצאות אלהים לצאות מתאחדים זה כנגד זה ושניהם נכונים להריק בדרך הליטורות ונעלה צמדת כלומר המשכות הספירות של אל חי ושניהם פועלין לפי הדין הישר בכל לצאות העולם האחד פועל מלך המסד והשני פועל מלך הדין ושניהם מושכים דין ורחמים צמדת אל חי :

יש לנו להודיעך כי מלת יו"ד לצאות היא המושכת חסד עליון וחסד אצרהם וחיי עולם צמדת אל חי ומלת אלהים לצאות היא המושכת כח הגבורה והדין והספד והעונש צמדת אל חי לפיכך מלת אל חי כוללת הכל לפיכך נקראת כ"ל שהכל זה חסד ורחמים ודין זהו סוד אלהי יו"ד עושה כ"ל וכתב על כן כ"ל פקודי כל ישרתי ואומר ויד"ד צדק את אצרהם בכל והטעם לפי שכל הליטורות והמשכות לדין ולרחמים כולן נמשכות צמדת אל חי וע"י מי ע"י מלת יו"ד לצאות וללהים לצאות שהם שני מדות ליינין ולשמאל ונשתי מדות הללו עם השלישית שצאנאנע נכללת מלת כ"ל ולפי שדוד הנלך ע"ה נחלש צמדת אל חי עם קולו של וי"ו והוא סוד של רגל הרביעי מרגלי המרכבה והיה אדוק צמדת אל חי והיה כלול בחסד ודין וצרחונים נאמר עליו והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי' והוא אדמוני זהו סוד המשכות הדין עם יפה עינים זהו סוד חסד אצרהם וטוב ראי' זה תפארת זהו יעקב שהטוב תלוי צו אצל נעשו מה כתב צו וילא הראשון אדמוני כולו צלי יפה עינים וטוב ראי' אלא באדרת שער לפיכך היה שופך דמים וכתב צו ועל מרצב תחיה שהוא ירש הדם ותפירות דמים על ידו אצל צדוד כתב והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי' כשהיה דוד מתלבש צמדת אדמוני היה נלחם עם אויביו ולא תשוב חרצו ריקם וכשהיה מתלבש עם יפה עינים היה מפרנס ישראל ועושה עומס כמה חסדים צנין יפה וכשהיה מתלבש טוב ראי' היה מודקק בתורה והיה יורד לעוונות המורה והיה מסתכל בנפחיים וכסוף לעושים עומס מתוקה והיה אומר טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף והיה נכסף ומתאוה ואמר גל עיני ואזינה נפלאות מתורתיך והיה מקיים התורה מלת טוב ראי' וצמדת הזאת היה יורד לסתרי תורה לפי ששלוש מדות הללו נחצצו צמדת אל חי שהם החסד והדין הרחמים ונאחז דוד בשלשתן ועשה גם הוא רגל הרביעי לכסא נושא את השלשה זהו סוד שאמר תחכמוני ראש השלשים ולו שם בשלשה :

ודע כי משתי מידות הללו הנקראות יו"ד אלהים לצאות נמשכים כל לצאות העול' לזיניה' ומהם נמשכי' כל מיני מלחמות שבעול' וצמקום הזה הוא מקום הקנאה והו קנאת יו"ד לצאות והוא נלחם ע"י למעלה קנאת י"י לצאות תעשה זאת ומהם יונקים הנביאי' צאמרו צביאי' בכמה מקומות כה אומר יו"ד כי לא השיגו לשם העליין אמרו כה אומר י"י :

ודע כי מנעלת משה רבינו ע"ה הוא על כל הנביאים כול' ומשה רבינו ע"ה היה נאחז צמקור' והנביאי' כולם נאחזים צמיקרי הנחל למטה והכתובים מנשם נאחזים צמריכה ואלו שני המידות נקראי' נחליאל והמדה ששופכת זה נקראת כ"ל והמדה ששופכת כל בתוכה נקראת ים ונמלך ד' מדות הללו כוללת צמקור' אחד כ"ל הנחלי' הולכים אל הים והים אינו מלא ומה שאמר שהי"ם אינו מלא שאין לו מילוי מעלמו ועוד שהים מקבל מלך זה ומשניע לכל בני העולם מלך זה והסוד וזה יולא מעדן להשקות את הבן מנשם יפרד והיה לארבע ראשים ואחר שהודענוך זה צמתי אלו המדות שהם יו"ד אלהים לצאות יש לנו ליכנס צביאור כל אחת ואחת כפי שיבור הראוי צמזרת הזור לפי יכלתינו אלהי לצאות הושיענו ונושע' ואחר פנינו והסם השלישי משמות הקדש הוא הנקרא :

אלהים צבאות והטעם שנקרא אלהים לצאות הוא שהמדה הזאת מושכת כל מיני הדין והגבורה מלך שמאל ושואבת מן הזינה ומן הפחד ונלחמות מלחמות

יד"ד בצלחות עליונות וכלל המוני נטע וזהו שכתוב ציוס הוא יפקוד יד"ד על צלל נמרוס
 צמורס ועל מלכי אדומס בצלמס ולרדך אלס להודיעך עיקר הדבר כמו שכתב הודעמך כי שם
 אד"כיס הוא המושל בכל המוני ממעלה וממטה והוא הפרנס הגדול על כל הכנרלים וציוס כל גמז
 המלך וכל גמזיס המלחמס וכל כלי המלחמס כוכיס אש ורכבי אש כלי זיון רעמות וחרבות וקשתות
 וחלסים ואבני זלכתחלות ושאר כל כלי המלחמס וששים גמזרס* קציב למדס הזאת כולם אחזיס
 חרב מלמדי מלחמס וכיס מוסד זלילות וכולס מוקצלים שפע מלד הפחד וכבר הודעמך
 כי השם הנקרא אד"כיס שהוא מלד המלכות והוא המושל על כל הכנרלים והוא מחייה וממית
 מוריס ומעשיר ומשפיל ומרומס מוחך ורופא וכל אלו הדברים שם אד"כיס פועל על כל דבר ודבר
 כפי השפע הנל אליו מן המעלות העליונות אס לעוצה אס לרעה אס למלחמס אס לשלום אס
 לרעז אס לשונע ועמס יש לנו להודיעך נשעס ששם אדכיס יול* למלחמס ללחוס צמורס או צלרן
 מתלצס כלי המלחמס מגמזרס הפחד וע"י מי ע"י אלהים לצלות שהוא המושך הכח והגמזרס
 והמלחמס לשם אדכיס והסוד הזה לנוס אלהים זמחמס וכל מלל צללחותינו התבונן בפסוק זה
 ותמלל אלהים* לצלות נענין המלחמס וענין המלחמס דרך זה :

דע

כי כשהשם ית' רוצה לעקור או להשפיל אומה לנטע אינה מושפיל עד שמשפיל שר שלה
 מקודם צמורס שהרי אמרו זכרונס לברכס אין אומה נופלת אלא א"כ נופל שר תחילה
 שכל ציוס הוא יפקוד יד"ד על כל צלל מורס צמורס ועל מלכי אדומס בצלמס :

ודע

והאמן כי כשדרך פרעס אחר ישראל עליו הכתוב אומר ויקח שם נמלות רכב צמור וכל
 רכב מלרים כי המלחמס היתה למעלה ולמטה והמלחמס היתה למעלה ולמטה חזקה
 צשמים והסוד ויקח שם נמלות רכב צמור שהרי שר של מלרים נחמבר עם סמאל ונחוספו שם
 נמלות רכב צמור מלכד רכב מלרים דלכ"כ ונא כתיב ויקח שם נמלות רכב צמור וכל רכב מלרים
 וכי כולם לא היו רכב מלרים לפיכך אמר וכל רכב מלרים נמלו להלחם עם אדכיס* והוא שאלמר
 משה רבנו"ה לישראל חדשו כי לא ללס המלחמס אלא להס"י סנל"י ילחם ללס ואחם תחרישון
 ואלו לא היתה שם אדכיס* צמלחמס לנוס אמרס תורס יד"ד ילחם ללס יי אש מלחמס אלא
 מלחמס היתה צרקיע ולפי שישראל היו סרצנין על הים היתה מלחמס השרים החילונים קשה
 מה עמס מלד אדכיס* נחלצסם צמלחמס מיני המלצוסיס לצוש מלכ"ות והיינו תפאל"רס חיון
 יעקב* ולצוש החס"ד מלד אדכיס להליל את ישראל ולצוש המלחמס מלד הגמזרס שהוא ילחם
 להלחם עם מרכבות העליונים* של מלרס* וסמאל הרשע ונחלצס צמור שלשס מלצושין צמור ויסע
 ויצא וי"ט שהם סוד שלשס מלצוסיס שאלמרנו עמס* מלחמס של מלרס* שר של מלרס* ונלחם
 אחוס והיינו סוד ויסר את אופן מרכבותיו וינהגו צכדות ויאמר מלרים אנוסס מפני ישראל
 כי יי נלחם להם צמלרים וסוד ויסר אופן מרכבותיו הם אופנים עליונים* של מלרס* שהיו
 מנהיגים למלרים שלממס צמורלס וצרס העגלה ונשתצרו אחוס האופנים* ונשתצרו כחות מלרים
 שלממס משל צעגלס זו צמון שנסתצרו אופנים היאך נחגס המושל שעליה כך כנסתצרו אופנים
 העליונים* של מלרים נשאר כל המוני מלרים שלממס שהם המושל של אופן האופנים מתחגת
 צמורס וכסמללו המלרים עמון צמורס ידעו שכל אופן והוא שר של מלרים למעלה ומה כתיב
 אנוסס מפני ישראל והטעם כי יד"ד כלל* להם צמורס* שלמעלה וכל אלו המלחמות צכס מי
 כלל אחוס אדכיס* צכס אלהים לצלות נחלצס צכס וז"ס יפקוד יי* לצלות על צלל מורס צמורס
 ועל מלכי אדומס בצלמס וגו' ואומר רותס צשמים חרבי על אדום חרד ואומר אורו אורו מורו
 אמר מללך יי* לצלות כי לא צלו לעזרת יי* ואמר רבותינו ז"ל יש אר' מורו כוכב היה ולפי
 דרך זה דע כי השם הנקרא אלהים לצלות הוא המושפיל לשם אדכיס* כח ללחוס מלחמות ה'
 והסוד אלהים לצלות שוב כל הצט מושפיל ורלס ופקוד גפן זאת אלהים לצלות שוב כל עד"ז
 שובס יי* רצות אלפי ישראל שוב להשפיע כח צשם יד"ד הנקרא גפן זאת על ידי מי אחס
 פוקד גפן זאת על ידי הפקיד שהוא אל מי ולפי דרך זה נאמר אלהים לצלות ששיצנו והאר פניך
 ונטעס והמלד הזאת נקראת :

דוד

צמורס צמורס נפסוק לך י' הגדולה והגמזרס והתפאלת והכלל והסוד וטעם שנקרא הו"ד צמיותו
 מתלצס צמלד הגמזרס להשפיל חוסיס ולללל מלחמות ולהליל אופכיס עליון והסוד נהפך
 עלי למשחית ולא עזרתי כח וכל מיני ההודלות שאלמר דוד צכסר תהילים אלא מלד זו סמוכות
 והסודלות

שערי צדק

וההודאות על הנסים ועל הנפלאות במקום זה קצונות צדק יודו לה' חקרו ונפלאותיו לבני אדם וקוד ארבע לריבין להודות ומקום גמול לחייבים טובות בהשתתף אללו יי' נצלות שהוא קוד גמילות חסדים וקוד הדו ליי' כי טוב כל"ח וקוד מודים שקצנו בתפלה וקוד מודים דרכן במקום זה הוא קצונה כי יי' אלהי' נצלות הם קוד מדת תלמידי חכמים ועי' כן נאמר ח"ח מרבים שלום צעול' וקודו ליודעי חן כי הם המרבי' השל' והקוד כי זרע השל' הגפן חתן פרים והארץ יתן יבולה והשמי' יתנו טלם כזר ידעת כי טל חרמון ירד על הררי ליון שהם נלח והודו ולפי שהם מקו' ההודאות אמרו שצריך כריעה צמודים שהם קוד הכריעה לנכנס' ליריע' האמת ועל זה נאמר כי לך תכרע כל בךך וכל זרעה הצאה לעולם עי' אלו צאה לפיכך ניי שאינו כורע צמודים שדרו נעשה נחש לאחר שצעים שנה וקוד עי' שנים עי' שרי' שצומדי' בשורה כעניגול שהרי הנחש אורז ומצחן כנגד כל"ח והו"ד וכל ניי שאינו נזהר עומה ראו להכניסו נחש וזהו קוד כל העובר דברי חכמים ראו להכניסו נחש וכזר ידעת כי החכמה הם נלח והו"ד לפי דרך זה כי כשמחלצם ארבי' לצוש הו"ד נולח כל מלחמות ישראל ונפרע לנו מלרינו ונשלם גמול לכל אויבי' נפסינו לפיכך לריך להודות למי שמחלצם לצוש הו"ד והנלח למלחמ' והסוד הוד והדר לצאת וזהו אל ההודאות אדון הנפלאות לפיכך התבונן צכ"מ שחמלל לשון הודאה שהוא כנגד מקום זה :

ודע כי כנגד מדת זה עשה שמונה צדית המקד' העמוד השני נקדק שמו צועז כי שני עמודים היו יכ"ץ וצועז וקוץ ועמודי שש מייסדי' על ארבי' פי"ו והמציץ מלת צוה יציץ מלת צועז ודע כי המדה הזאת מקבלת עוז מן הגבורה ונעוזה מן הצידה והוא כותן עוז ותעלומות לעם ומן המקום הזה נמשכין כל מיני כח ואלימות וגבורה ועל הדין והפחד וזכנת זה יושב מדת ארבי' צה"ד מלכ"ות ועמה התבונן צכ"מ שחמלל ההודאות או מודים שצריך כריעה שאלל מדה זו סגורה וכשמחלצם מדת ארבי' למדת יד"ד אזי נולחות המלחמה ומייבין אלו להודות לפניו כמו שאמרו צאגדה לפיכך אלו מייבין להודות להלל לשבח וזכר' מודי' שחקנו בתפלה התבונן כי כולה על נלח והוד הולכת והסוד הטוב שמך ולך נאה להודות ואם תזכר עדיין תראה צכאן גדולות ונפלאות :

ודע כי נלח והוד שהם יודו אלהים נצלות שנים' נקרא' צכל המורה שחקי' ואלו הן שני השמות הנקרא' שחקים שבתן טומיין מן ללדיק' ותדע לך צודאי וצזירור כי צסוד השחקי' נמשך הטן והטל וסימן וצדדת הטל על המחנה לילה ירד המון עליו וכזר ידעת כי טל חרעון היורד על הררי ליון ולמי' ללדיק' שצנה לדיק' ולדק וצכל לדיק' ולד"ק מקצלין כח פרכסה ומייס לכל הלדיק' הנקראים על שום וכשישראל לדיק' ומסייעים מרכבה עליונה רוכב צשמים השם צנצרתו של ישראל ואל תחמה שאני אומר צנצרתו של ישראל שאמרו חכמינו זכרונם לברכה שהעליוני' לריכים למחמוגי' לכסוע וכן הכתוב אומר רוכב שמים צנצריך ואומר או יחזיק צנעוזה יעשה שלום לי שלום יעשה לי ואומר ועמה יגדל נא כח ארבי' ואם ח"ו צהפך אומר לור ילדך חשי ואומר הונעת' צדרכי' ואומר השיב אחר ימינו נחזור לעניינינו אומר כי הש"י רוכב שמים צנצרתו של ישראל ונה הוא עושה מתקן שחקי' להריק על ישראל צרכה ומייס וזהו קוד וצגאותו שחקים אחר שרוכב שמים ונה שכתך כשהוא מתגלה על השמי' מתקן שחקים וכה"א אשר יזלו שחקים ירעפו טל על אדם רב ואומר ויזו שחקים מנעל ודלתות שמים פתח והסוד הגדול הרעיו שחקים מנעל ושחקים יזלו לך יזלו לך מנעל שטומיין מן ללדיק' ולד"ק הנקד' לדיק' ונה כתיב צפריה תפתח הארץ ויפרו ישי' והנני מאיר עיניך :

דע כי שני שמות שמתחיתם שהם נלח והוד שהם יי' נצלות ואלהים נצלות נקראים שחקים ושמים מנעל ושחקים מתחיתם ועל שני שמות הללו נקרא ואמר היושבי צשמי' ואתה משנע השמי' ולפי דרך זה התבונן קוד רוכב שמים צנצריך וצגאותו שחקים וקוד הרעיו שמים מנעל ואחר כך שחקים יזלו לך ואם תציץ קוד שאמרו מלי' שמים אש ומייס גדולה וגבורה אלהים אל ודע צהאמן כי מן המקום הנקרא שמים יצא השפע למקום הנקרא שחקים וזהו קוד הרעיו שמים מנעל ואחר כך ושחקים יזלו לך וכה"א רוכב שמים צנצריך וצגאותו שחקים ואומר ויזו שחקים ופירות הפקוק ויזו שחקים מן המקד' שהוא לנעלה מהן ומנה דלתי שמים פתח ודע כי נלח והוד נקראו ענם השמים לטוהר ועליהם נאמרו כעלם השמים לטוהר לפי שצנעוזה

שעלנו' וכחם זה מן המקום הנקרא שמים והם צבור ידוע צפירות ליודעים שהם עלם השמים
מומש והם מקבל' כל העולמות למיניהם בעלם ה' זה מקבל כח והסוד כל עלמותי תאמרנה
יד"ד מי כנוך :

ודע כי יש עלם אחד נהיה צבור אדם ונקרא לו שהוא עלומו של אדם והוא עיקרו ושורשו
היינו נהיה האדם בעלם הטע' וכשמת האד' אינו נפחת ואינו נמוח ואלו יכניסוהו באש
אינו נשקף נרחיים אינו נטחן נפטים אינו מתפוצץ והוא העלם הקיים לעולמי' והוא מקבל
עונג ועדוים אחר מיתת האדם הנדיק ועליו נאמר ועלמותיהם יחליץ והוא העלם המקבל
העונג נרשעי' ועליו נאמר ויהי עונות' על עלמות' והעלם הזה עיקר שרשו מעלם השמי' יא
ומשם מקבל כח ועליוס וקיום ועמידות כל גוף האדם :

ודע כי מקום הכריע באדם הוא צבור העלמו' ולפי שהקבלה זו מעלם השמי' נכ"מ שתמלא
צמורה קבלה כלפי מעלה באומרו כי אל קנא יי' אלהיך ואומר אל קנא ונוקם ויקנא
יי' לארצו הם קנאוני בלא אל ועז"כ ורקב עלמות קבלה והסוד קבלת יי' לצלות תעשה זאת
ולפי שהקבלה תלויה במקום הזה נא' צמנחת סוטה מנחת קבלה היא מנחת זכרון מנחת עון
והיודעי' העיקר יודעי' כי הקנא' והזכרון סמיכי' לעד לעולם והנלח והו"ד הם מקום יניקת
הנצי"ל ומן המקום הזה ילאו נצי"לם לפיכך תמלא הנצי"ל אומרי' צנזותם כה אומר יי'
לצלות ותמלא אותם מנציר' שלשה ספירות תחתונות צנזותם שהם ארצי' אלהים לצלות יי'
לצלות אלהים לצלות וכו' נכללי' צבור כה אומר יי' לצלות כמו שהודעת' כבר ולפי דרך זה
תדע כי לפי שהם סוד המלאות צמנח מסתכלים הנצי"ל תמלא צמח הנצולה שגופן של נצי"ל
נחתע ונפחד וכל גופן מזהבוע וכל עלמותיה' נצלות עד שמתהפכין מסדר שהיו נראוניה עד
שנשמתן מורקקת ואז רואים מה שרואים ועז"כ נמראה אליו אתודע ולפעמי' יאה חלום בהרבות
הנחיות ידיו המעלים והמירות צמח אצל מרע"ה בלא חלליות נלח והוד היה מתנבא כי היה
נכנס לפני ולפני' והוא שאמר הכתוב פה אל פה אדבר צו ולפיכך לא הזכיר מרע"ה צמורה
יד"ד לצלות לפי שלפני ולפנים היתה מקומו מנעת וכל לצלות מעלה ומטה על פיו היו
יולאים ונאים :

ובר' הנאים להתפלל לפני יי' ית' על שאילת צנים אצל נלח והוד מתכווין להמשיך הכח
לשם ארצי' אשר מהם כל נצח השמי' והארץ נמשכי' למיניהם ומהם יצא השפע לכל המיני'
להמינה ולהוליד בכל מין ומין כפי עניינו וספר תולדות אדם צמק' זה תלוי וכל זה צמחצר
נלח והוד אצל יסוד ואלל מדה זו היו מתווכים כל הנאים לשאול מאלה השם צנים ומהם צמחפלה
לא תמפללה אלא להיכל הדרך לה מה כתיב ותדור נדר ותאמר יי' לצלות אם ראה תראה
צעני אמתך יי' לצלות הזכירה מקום תולדות כל תולדי' ועד איזה מקום נמכוונה מהם צעילוי
תפלתה עד מקום המזל העליון הידוע צבור יי'ג מדות צהיכל של רחמי' הקבוע צכת"ר אשר
מאות' מזל כל הדברים תלוין ואפילו כ"ת צמחיל עלמה מלות' מקום שואצ וממנו הוא
מקבל והוא שאמרו רז"ל הכל תלוי במזל ואפילו כ"ת צמחיל ומהם צמחפלה צמחפלה' עלמה
עד מקום המזל למעלה למעלה ח"ס והיא מרת נפש ותמפלל מהם על ה' אל יי' לא נאמר
אלה על יי' וכבר ידעת כי שלשה שמות הן ארצי' למטה יה"ה צמנעל אהיה למעלה וצבור
אהיה תלוי המזל והוא סוד ותמפלל על יד"ד על יי' ממש והוא שאמרו חכמינו זכרונ' לצרכה
צני חיי ומזני לאו צמות תלי מילתא אלא צמנלל תליא מילתא וצמקוס זכות הוא ז"ל של
שצעים שהוא נקרא אלהי' שהוא מדה הנצורה והפח"ד כמו שאפרש במקומו צמנעל אלא צמנלל
תליא מילתא צמפיר' אר"ה הכתר והרולה להוליד צנים על ידי הסם עד מקו' זה ראוי לעלות
וכן הרולה להשיג חיים וכן הרולה להשיג מזונות יותר על מה שרואים לו ומניין שאילו שלשה
דברים הם חיי וצני ומזוני למעלה ממש זה חיים כתיב צמק' הנני יוסף על ימיך ט"ו שני'
יוס' כתי' ולא אומר מוסף צני' כתיב צמק' חנה ותמפלל חנה על יי' ולא אמרה אל
יי' מזונות מניין שאל' השלך על יי' הסך והוא יכלכלך על יי' ולא אומר אל יי' והטעם כי
כל הרולה להשיג דברים הללו אינו יכול להשיג אותן צמנעל הזה ע"פ הדין צמק' שנקרא זכות
שהוא צ"ד הגדול שהוא מכוון כנגדו האמנעי שהוא ית"ה :

ולפי דרכים אלו דע והבן שאעפ"כ שאני אומרים שהרולה לבוין חפלו יכווין לשם אחד

שערי צדק

ומעשרה שמות הידועים לעשר כפירות אין כוונתנו לומר שגייע כוונתו עד אותו השם ויעמוד אלא שימשך כוונתו עד המקור העליון אותו המקום אשר נמנו נולד אותו הדבר שהוא חפץ עד שגייע השפע לאותו מקום שהוא מתכין צו ואז נמלא המתפלל מיוחד את הספירות ומקרב אותן זו לזו ואחר כך התבונן מה שאמר הש"י לאברהם בה יהיה זרעך שאתה לריק לעלות ממדת כ"ה שהיא התחנה עד מדת אהיה שהיא עליונה אם אתה חפץ להשיג זרע זה קוד שמומר דוד הנלך ע"ה שיר המעלות מומעמקים קראתך יי' נאמרו מק' הנקרא עמוק עמוק עמוק שהוא עמוק עליון כלומר אין סוף ואל תחשוב כי עמוק הוא למטה אלא כל דבר שהוא רחוק עד מאוד להשיג נקרא עמוק וכן רחוק הוא מה שהיה ועמוק עמוק יי' נמלאו והסוד שיר המעלות מומעמקים קראתך יי' וכי היך אפשר לומר שיר המעלות שהוא לשון עלייה עם מומעמק שהוא לשון ירידה זה שאמרו חכמינו זכרם לזכרה וילן יהושע צליהם שהוא בתוך העמק מלמד שלן בעומקו של הלכה ובספר ילירה עומק רום ועומק תחת עומק נזרח עומק מערב עומק לפון ועומק דרום שהוא עומק לכל הלדדן וא"ת הרי אומר הכתוב שמי' לרום וארץ לעומק פירוש הפסוק כך הוא כל דבר שהוא נסתר מלפנות הארץ קורין אותו בלשון עמוק לפי שהוא למטה בעמק הלא תראה מה שאמר הכתוב צבחת מראה עמוק מן העור ואמרו רבותינו זכרם לזכרה כמראה חמה עמוק מן הלל וכמוזמה לי שדי לך צמה שעוררתך בעניין זה ולריך אני להכניסך בדברי' אחרים הראוין לפי כוונת הש"י :

ידע כי שתי מדות אלו הם מקום העלה צ"ד של מעלה בבור כי יי' נצלות יען ווי יפר וידו הנטויה ווי יסייגה וכשהשם יתצרך גזר צ"ד של מעלה הנקרא סנהדרי גדולה בשתי אלו המדות שהם נלח והוד מתייען זהו קוד מה שכחזו אחת העלה היעולה על פני כל הארץ ואע"פ שתחילת העלה ומקום הזינה סוף העלה נכלא והוד והסוד הגדול את מי נועץ ויציגו וילמדוהו בלחץ משפט ואומר לי עלה ותושיה אני צינה לי גבורה והסוד הגדול ע"ד הספירות ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור שהוא אני עד שר שלום פלא זה חכמה יועץ זה צינה אל זה גדול' גבור זה גבורה אני עד זה תפארת שר שלום זה יסוד אשר נכללו נלח והוד' ומה שאומר הכתוב לי עלה ותושיה אני צינה לי גבורה הנני מפרש לך צע"ה דע כי סנהדרי גדולה של מעלה נקרא צ"ד הגדול שהוא צ"ד של גבורה כשנצאין לבגוד דין על כל צריה נמלכין ומתייענין בצינה שהיא למעלה ובנלא והוד שהם למטה והסוד לי עלה אלו נלח והוד אני צינה זו היא צינה לי צינה ולי גבורה זהו צ"ד הגדול מלך הגבורה והסוד הגדול כי יי' נצלות יען ווי יפר וסוד מי יפר בבור את מי נועץ ויציגו לפי שהיו הנביאי' ידועי' הסוד הגדול הזה היו מנבלין כל גזירות שבגזר צ"ד של מעלה ח"ס לדיק מושל ביראת אלהי' נאמר הקצ"ה מי מושל בלחם אני ווי מושל צי לדיק שאני גזר גזירה והוא מנעלה חס"ה ויחל משה את פני יי' אלהיו שהעלה מתשבתו עד מקום ציטול גזירה ח"ס שאחז"ל מניין לבגוד דין שאע"פ שבגזר נחקרע שני' מי כיי' אלהינו בכל קראינו אליו והוא מי יפר בודלי הנקרא מי' יפר זה הנקרא מקום המיר דברים כי במקום זה תלוי המיר דברים ח"ס את מי נועץ ויציגו בודלי את מי נועץ הקצ"ה והאליל הצינה וברא את העול' ח"ס מקום התשובה לפיכך אעפ"י שמחמם גזר דין למעלה יכולין ישראל לנטול בזה התשובה שהוא קוד הצינה שהוא קוד מי שהוא קוד היתר דברים וידו הנטויה מי יסייגו ווי בודלי יכול להשיג את ידו והעטם כי ידו מנבלה שפע ועטם מן המדה הנקרא מי והסוד שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה מי בודלי וראה קוד שכל' שזו מחרון אפך והנח' במקום התשובה הכל תלוי ותשובתו הרומת' כי הם צימו ובשנת היוכל תשובו איש אל אחוזתו :

ידע והתבונן נפלאות נוראות שאומר בספר ילירה כי בלחם נתן הש"י צינה צמות והדין בלח והעלה נגמרת בכליות וכה"א לעומת העלה יסייגה לפיכך התבונן כל גזרות מה שבחרין צ"ד של מעלה מתחילין להתייען בצינה וגומרין העלה בנלא והוד :

ועתה יש לנו להודיעך ולהאיר פניך מה שאומר סוקיו עמודי שם ומימין' על ארצי פו כזר ידעת כי קו האלהי התפארת הוא קוד ו של שם ואלו שני העמודים נלח והוד' הם תחת ווי כי הווי הוא קוד שם וסובל שם מדות גד' ולה גבורה תפארת' נלח היוד יסוד ולפי' סוקיו שהם נלח והוד הם עמודות ועל מי הם עמודי' על יסוד של ארצי :

דע צמקום שהוא יסוד והוד ונלח נבראו השורפים צעלי שם כנפי' ולמה נקרא שם שרפים שורפים לכל אות' שאי' חוששים בכבוד קו' כשנפתח כלים צמעה ורכזה ועוסקים בצורות חסונל והם השורפים לכל אותן המשתמשי צמעות הכת"ר ואלו הן המקומות הנמשכין משנה סידרי משנה עד שמגיעין למדת אד"ני רנקרא תורה שצב"פ ולפי שצמודי' אלו הם צמודי שם הם סודו' שני הלוחות שבהם נכתבה תורה שכתב הנלח מן תפארת ונדקת עמה תורה שצב"פ צמית סדרי משנה הרי לך שני הלוחות וסית סדרי משנה צלות כאחד וסיתיהם קשורים זה בזה צמו' סוקיו שהם שני צמודי שם שהם קיום תורה שצב"פ הרי זה וייתר הש"י :

ודע וראה כי צהיכלות הללו יש מלאך אחד ממונה על פסקי דיני' היוצאי' צד"ד הגדול על כל צני העולם ותחת ידו שני סופרים וקודם שילאו אותם הפסקי דינים לעולם יש כח ציד הממונה לקרעו או לתקן זה כפי כח תשובת אותו שנגזר עליו דין וכמה עניינים גדולי' ונוראים יש צמחים של נלח והוד שערדין בעוררן עליהם צב"הי יי' לצלות עמנו ומשגז לנו אלהי יעקב קלה :

השם הרביעי משמות ע"ד המעלות מונטה למעלה הוא הנקרא יי' לצלות ואע"פ שכבר ציארנו רוב ציאור זה השם צמער שצער צמס אלהים לצלות מ"מ נשאר לנו עכשיו לצאר צמס יי' לצלות כי השם הזה הוא מושך מלך הרמ מ"י ומסד ומוריד כל הצרכות צמס אל ח"י וצמס המיוחד לזה השם הרממים הנקרא יי' לצלות הוא הנקרא נלח וזהו הנל"ח שצמעיני חסדו לישראל צמערו האפס לנלח חסדו וחסו המקור שגמר גזירות טויות על ישראל צדקו צמער עליין ואינו חוזר צו לעולם ח"ס וגם נלח לישראל לא יסקר ולא ינחם ולפי שישאל לריכים תמיד להתחזק ולהצדק צמדת נל"ח שהוא סוד היינין העומדת להכריע את השמאל ונקרא נלח לפי שמנלח לישראל העלמות הולך דוד מלך ישראל לומר תמיד צמסר תהלים למנלח וממור לדוד וכל מקום שהוא מצביר למנלח שהוא כנגד מדת נלח לריך אני לעורר על עניין גדול ועמוק :

ודע כי ג' נרות יאירו מלוצין עין הרממים ונקראים חס"ד (כל שזהו רמז חסן יולא לקראת כלל הדוק) ותפארת ונלח צמודם מתאחדים אז כל העולם כולו צמחה וצלהלם וצמלימות ואין טען ואין פגע רע :

ורפעמים שהמדה הזאת נקרא נלח אם עומדת צמקומה למטה אפשר לגזור דין לעוצה ואותו הדין מתהפך לפורענות והכל לפי המעשה אצל אם מדת נלח עלתה דרך הליטורות למעלה ונדקת צמלח הרוץ צראש הכתר ונגזרה גזירה טוב' על ישראל אע"פ שאינם ראויים לאותה הטובה אינה חוזרת זה והטעם שכבר עלתה למקום שאינה נקראת אדם והוא כתר ח"ס גם נל"ח ישראל לא יסקר כי לא אדם הוא להנחם אצל אם מדת נלח עומדת למטה צתפארת אפשר להנחם שהרי המקום הידוע עליו דמות כמראה אדם עליו מלמעלה הוא עומד צמקום שהוא עומד כך הוא מתקיים :

ודע כי יש צמית דינין קבועין ונקראים נלח"ס ח"ס לנלח נלחים והם המנלח"י על כל העומדים ללד שומאל וכל המקטרגים לפיכך אומר הכתוב כנגד לד המקטרגי' של צבל לדר ודר תחרצ לנלח נלחים אין עובר זה כלומר כל עיר שצמית דיניה של נל"ח נלחים צמקומות וצמעות ואין ללד המקטרגים קיום אלא חורבן ועלול :

ודע כי לגד מדת נלח עשה שלמה ע"ה העמוד הימיני הנקרא נלח יכין והידוע סוד יכין וצונו יודע היאך הנשנות והרמות פורחות ע"י אל חי אדני' שהשפעת אלו שני צמודים ובסוד המשכות וצנורותם וצממוד זה תגנה ותכונן עיר ליון וירושלים וסימן חכין צמכות לעני אלהים אם חזין ג' מלות אילו שהם חכין צמכות לעני חדע היאך יי' לצלות מלך ומשלח הטוב' צמדת אל חי להריק השפע והצרכה צמדת אדני' כשהיא ריקנית כדמיון העני שאין לו כלום וסימן ותראה היצאה :

דע והתבונן כי תכונת כל הליטורות וכל הגולמים צמקום הם קצלו לירות ותצנית צהדקת האלימות צמס וכל האצרים אשר צמלם צמקום הם קצלו לירות תכונתם והסוד הוא עשך ויכוניך :

שערי צדק

השם החמשי נשמות הקדש ודע והאמן כי שם **יהוה** ית' על דרך המעלות הוא הנקרא ה' הוא העומד לכל הספירות העליונות והמחתמות נאחזות בו וזו נאחזות ממטה למעלה ונשפעת מלמעלה למטה וזה השם שכל העינים אליו לופות וכל שאר שמו' הקדש ממנו נמשכן ואליו מחרין והוא המייחד כל הספירות באותיות וזו כל הנבראים כולם קיימים וכל המרכבות שבעולם עליונות ומחתמות זו נמשכות וכל סדרי עולם ויסודותיו ונבייניו עליו חלוין ואין דבר בכל העולמות שאינו מושכללים אלא בשם יי' ית' וקודם שנכנס יש לנו להודיעך עקר שזו חמלא מורגוע על כמה ענייני השם :

ודע כי הש' הנכבד והמורא הזה יי' חמלאהו בצורה כנומה שינושים וכמה עניינים כי לפעמים חמלא בפני עולמו בדוד התורה כאמרו וידבר יי' ויאמר יי' ויעש יי' ולפעמים חמלא לו מתחבר שם ה' נשמות הקודש כאמרו אחר מעשה נראשית ביום עשות יי' אלהים ארץ ושמים ולא חמלא בכל מעשה נראשית כ"א אלהים בלבד וכשהתחיל לדבר בשלימות הצריחה צפ' אלה תולדות השמים והארץ התחיל לדבר ולהזכיר שם יי' אלהים ולריכז אלו להודיעך הטעם :

ודע כי בהיות הש' מושכלל ואילו כל הדברים בו מתאחזות הספירות כמו שהודעתך לא הולך להזכירו בנעשה נראשית לפי שעדיין לא היו כל הדברים נגמרים צגמר מלאכה ולא היה העולם על מלואו אלא כל הדברים היו נעשים ונאים אצל בהיות כל הדברי' והנברא' כוד אד"ני ואעפ"י כי אלהים הוא סוד הנצורה והדין ואעפ"י שא"ל התחיל לברא העולם בחדת הדין נראשית ברא אלהים ראה שלא יכול להתקיים עמוד ושיחק עמו מדת הרחמים והיינו דכתיב ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים ואמת הדבר וכוון וליצי אצל מ"מ מדת הנצורה ושאך הספירות השפיעו בשם ארז"י ונחלצש בשם הנקרא אלהים וברא העולם לפי ששם אלהי' לפעמים הוא חסר ולפעמים הוא מלא הולך להזכירו בצריחת עולם צגמר שלא היה העול' מלא צמלוהו והסוד או מ"י יסוד אלא או חסר או פקח או עור הלא אנכי יי' וסוד מ"י יסוד אלא הלא אני יי' הוא סוד אלהים שאם תסוד מאלהים ב' אותיות של שם יי' אז יהיה אלא צבור אלא יי' ולפי' בברא העולם בשם אלהים וכשנשתכללו כל הדברים וכל הילירות כולן והיה העולם צמלוהו הולך להזכיר שם יי' אלהים וז"ש חז"ל הזכיר שם מלא על עולם מלא לפי' אחר נעש' ברא' התחיל לברא יי' אלהים על מלואו של עולם לפי' יש לך להבין בכ"מ שתחמלא בצורה יי' אלהים הוא שם מלא וכל הדברי' הנמלאים באותה פרשה שמוזכר שם מלא הם נאים בכל התנאים של מדת הדין ומדת הרחמים כמו שתחמלא בצריחת אדם הראשון וזדינו ונבינוסיו ונאות' העניינים וא"כ בכל מקום שאתה מואל בצורה יי' אלהים יש לך להחזקון כי מדת הרחמים מתלבשים עם מדת הדין וכל אחד מן המדות הוא פועל בשלימות הן לדין הן לרחמים והחזקון עיקר זה מאד ושמור אותו תמיד :

והסוד חקיעות שופר פשוטה ומרועה וס"י עלה אלהים בחרועה יי' צקול שופר ופעמים חמלא שם יי' מתאחד עם ארז"י בשני פנים מוקדים יי' ואדוני ארז"י כאמרו יי' ארז"י חילי ולי' אלהים למות חולאות כי אלך יי' עיני יש לך לדעת כי כשמוזכר שני שמות הללו כאחת נשנה השם בקריאת נקודו וקוראים אותו אלהים ואעפ"י שהוא כחוש שם יי' נקרא צניקוד אלהים וחו רמז למדת צינה שהיא מתאחדת עם מדת מלכות הנקרא ארז"י וע"י מ"י ע"י יי' יתצדק :

ודע והאמן כי בהזכיר יי' ארז"י כסדר זה אזי השפע יורד מן הספירות העליונות עד שנגיעין לשם ארז"י ואז כל העולם מתצדק וכשמוזכר ארז"י בראשונה ואחריו יי' כאמרו ארז"י יי' מה תקן לי ארז"י יי' אתה החילות ארז"י יי' אל תשחת ענין ומלחתי וכיוצא בו דע והאמן כי בהיות השם הנזכר בזה הסדר אז היא הכוונה בהעלות את הספירות ובהתאחד ממטה למעלה כמו שזכר להתאחד ולהצדק צבור העליון ולפעמים חמלא השם יי' מתאחד עם אל כאמרו אל יי' ויאר לנו והכוונה זו כשהזכיר אל עם יי' אז כל העולם כולה בהשפעה נרחמים והחסד וכל המאורות בשלימות וצגמלי כי הוא אל חס"ד עליון ושפע חס"ד לאצרהם והסוד בשם יי' אל עולם

עולם וגם שם י"י הוא שם הרחמים וכשאלו ז' השמות י"י אל מתאחזי" אז כל הפסירות נשמחה ובשלימות וכל הנברא' מקבל' חסד ורחמים ונלמעה למטה כאמרו אל י"י ויאר לנו ותמלא זי"ג מדות של רחמים שהזכיר אלו שני השמות לצד ה' ה' אל רחום וחנון לפי שבהם כלולים כל החסד והרחמים ולפעמים נשמאל שם ה' שהוא מתאחד עם אל וגם אלהים נאמר אל אלהים י"י אל אלהים ה' הוא יודע ואמר נמנור לאסף אל אלקי י"י דבר ויקרא ארץ נמנור שמש עד מנחל דע כי הכוונה זו להיות השם מתלבש כל כלי מלבוש אם לדין אם לרחמים כילד הרי כשעשו צני ראובן ובני גד וחלי שצט המנשי המנצח בעצר הירדן וראו כל ישראל לעלות עליהם למלחמה וקודם שילחמו עמם שלחו להם פתחם ועשרה נשיאי ישראל לדבר עמם על עסקי המנצח וזה היתה תשובתן של צני ראובן וגד וחלי שצט המנשי אל אלהים ה' אל אלהים ה' הוא יודע וישראל יודע אם צמרד ואם נמעל צה' אל יושיענו היום הזה לבנות לנו מנצח לשוט מאחרי ה' ואם להעלות עליו עולה או מנחם אם לא מלחמה ומדבר והיה כי יאמרו אלינו ועל דורותינו מתר ואמרו ראו את תבנית מנצח אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לצח כי עד הוה צינתינו וציניכם חלילה לנו למרוד צה' ועתה שסולרכו צני גד ובני ראובן וחלי שצט המנשי להזכיר אילו שלם מדות הזכירו שם החסד שהוא אל ושם הדין והגבורה והעונש שהוא אלהים ושם המתלבש שנייה שהוא ה' ואמרו אם עשינו המנצח לה' לזכרון ולא לצח הס' י' יפיע עלינו ברכותיו וטובותיו וחסדיו נמדת אל שהוא ה' הידע הכוונה שעליה עשינו זה ואם עשינו המנצח הזה למרוד צני' משכן ה' להיות מנצח זה לעולה ולצח אלהים שהוא העד והדין ובעל דין יפרע ומנו ויענישנו על העצירה הגדולה לפיכך הולרכו להזכיר אל אלהים ה' שם סוד אלהי אברהם אלהי יחזק ואלהי יעקב הגדול' לה' והגבור' והתפארת וכן צריאת עולם הולך להזכיר נמנור זה אל אלהים ה' דבר ויקרא ארץ צהיות השם מתלבש צריאת עולם נמלצת הרחמים הגדולים וממנו מתלבש נמלצת הדין הגמור וממנו דרך האמלעי רחמים ודין והכל נקוד צריאת הנבראים כולן כי י' להם נבראים ברחמים גמורי' ומשם דין גמור ומשם דין ברחמים וכתיב החכמה והחסד והרחמי' צליה נהנהגת הס' עם העולם פעם מתנהג ברחמים גמורי' לפעמים דין גמור ולפעמים דין ברחמים ולפעמים מתאל שם ה' ית' עם מלת לבנות וזה לא תמלאהו כי אם נבצאים ובנחוצים נאמר נבצאים כה אמר ה' לבנות ובנחוצים נכמה מקומות ה' לבנות עמנו משגב לנו אלהי וגו' :

ודע כי כשהשם הזה מתלבש עם השם הנקרא לבנות אז הוא עושה משפט ודינו לעז ולמוטב וכפי שילא הדין צג' לשונות ח"ל אלהים ה' כך הוא גומר המשפט בהתלבש צה' לבנות והסוד ויגבה ה' לבנות נמשפט והנני רומז עניין גדול נפסק זה כשה" עושה משפט נבצא' אל אלהים ה' אז מתלבש צברי קנאה ומתלבש שם ה' לבנות כאמרו קנאה ה' לבנות צענין זאת ולפי שהנציחם צאים לרובית את ישראל על רוב שהכעיסוהו אלמלא שהגבירו עדים והמראה לטוב ולרעה וכשנמנור הדין על ישראל על רוב שהכעיסוהו אלמלא שהגבירו האבות י"י לבנות למעלה ועשו לך עם ישראל לא נאסרו ח"ו שריר ופליש והסוד ויגבה ה' לבנות נמשפט והאל הקדוש נקדש בלדקת והתצונן שגבה ה' נמשפט ועד היכן הגיע עד האל הקדוש מדת החסד ומה עושה הקצ' עם ישראל לדקת ולא עושה להם כלייה וחש"ה לך ה' הדקקת ולנו נצות הפנים :

ורפעמים מתאל ג' שמות הללו צפ' אלהים לבנות שמעה תפילתי והכוונה מדת הרחמים ומדת הדין והסוד מתלבשת כל אחת ואחת במקומה (י"ג יד"ר נמדת) כי אל נמדת הסוד רד' מדות אלו מלוצשים ד' מלוצשים למדת אלהים כי לבנות ג' שמות הוא כולל נלח סוד יסוד וכשאומר הכתוב ה' ה' אלהים לבנות ה' ספירות נמשמע וכל אחת ואחת מתאחדת כראוי לה ורד' מתאחדות ציבור לפיכך רמז נכחו' ה' אלהים לבנות השיצו האר פניך וטושה ולפיכך כתיב קדוש ה' לכל קוראיו וגו' ועניין אמת נמקום זה שיועד להתפלל באיזה מקום הוא עומד לבנות פסוק או השם שהוא מזכיר ולא יחזיק ספירה הוא מתכוין שם יתנצח ועתה לריבין אנו להכנס נקוד עניינים כפי כוונת ספר זה כפי סיוע העליון אשר הוא עושה עמנו חמיד :

שערי צדק

והעיקר והשורש יש לך לדעת כי אילו ד' אותיות שהם יו"ד ע"ה נכללות י' ספירות וכו' סוד האמיתי השלם כשארם יודע לכוין עשר ספירות בד' אותיות אלה הייחוד ע"פ הדלון ועניין הייחוד עשר ספירות ב' שמות על שם ה' ית' הם צדק זה :

הא אחרונה הוא אדני שדי אלהים שהם סוד השכינה והמלכות וכנסת ישראל על כל שאר הכיכורים הידועים למדה זו צתורה :

יין של שם היא סוד ו' שמות הידועים לו' ספירות הכלולות באות וי"ו שהם אל חי אלהים לצלות יו"ד לצלות יו"ד חלקים סוד אלו הספירות אל ח"י הוא הידוע צמדת היו"ד ונקרא לך שמאל עם כמה שאר עניינים שרמזנו בזכרונם י"י לצלות הוא הידוע צמדת נלח ונקרא לך ימין עם שאר כמה עניינים ידועים י"י הוא סוד תפארת שהוא סוד ק"ו האמלעי עם שאר כמה כינויים אלהים הוא מדת הגבורה והפחד צ"ד של מעלה עם שאר כמה כינויים אל הוא סוד מדת החסד והגדולה והמציץ הסוד ונלך הנקוד העליון עם שאר כמה כינויים הא ראשונה של שם הוא סוד השם הנכבד יו"ד ונקרא אלהים שהיא סוד צינה וסוד יוצל וסוד לך עליון ושאר כמה כנוין :

יוד של שם הוא סוד של שם הנקרא י"ה שהוא סוד החכמה שנקרא ראשית המסך והוא סוד היראה והרלון ושאר כמה כינויים :

וסוד קולו של יו"ד העליון הוא סוד הכתר בשם הנקרא אדני"ד שהוא סוד הנקרא אין סוף ונקרא אין מאין יצא עזרי וצאתו קוץ הכתר ומתאחד עם שאר הספירות נמלא זה השם שהוא יו"ד כולל כל י"ס בד' אותיותיו בכל שמות הקודש הידועים צתורה והכל תלוי בזה השם והכל מתאחד בו ואין דבר בעולם שאינו יולא ממנו וכשארם קורא קריאת שמו ועניע להזכיר י"י אחד ראוי לו לכוין לד' אותיותיו ולייחד בזה ' שמות בכוונה גדולה צימוד שלם ורלון ואז יהיה אהוב ורלוי לפני הש"י :

ויש לנו להודיעך כי כבר צאה קבלת פנינו צענין ק"ש כי כשהארם קורא ק"ש ראוי לכוין ד' אותיותיו של שם צענין זה שמו ישראל כשמיניע להזכיר י"י ומתכוין לשם זה אות ראשון שהוא אות יו"ד אלהינו ומתכוין בשם זה אות שנייה שהוא אות ה"א ה' יתכוין בשם זה באות ראשונה שהוא אות ג' אות וי"ו אחד ומתכוין בשם זה אות ד' והיא ה"א אחרונה של שם נמלאת למד שאדם יכול לכוין בשעה שקורא ק"ש בשני עניינים צימוד הש"י הענין אחד לכלול עשר ספירות ועשר שמות הקדש בד' אותיות של שם כמו שהודעתך ולכוין ד' אותיות של שם בהזכירו י"י אלהינו י"י אחד כל אות ואות בכוונות שמו :

ואחר שהודעתך זה יש לנו להודיעך היאך זה השם יסוד ועיקר לכל החשונות שבעולם כבר ידעת כי החשונות לפי דעת חכמי המחקר אינו אלא ע' ויש מהן שסבור שהאחד אינו חשון ואין לנו עכשיו לדבר זולתי דרך כלל כי כבר ידעת כי מערכת י"י ית' נכללת מלמעלה ולמטה ב' שמות שהם אה י"ה אד' ואותיות השם הגדול אינו אלא ג' יד' וסדרי המרכבה אינו אלא צעד ג' דרכים וכבר ידעת כי ג' ספירות ראשונות מתאחדות ציחד והן כתר חכמה צינה ושלשה ספירות אמצעיות מתאחדות ציחד והם גדולה גבורה תפארת ושלשה ספירות אחרונות מתאחדות ציחד והם נלח וסוד יסוד נמלא ע' ספירות בחשמה ומערכות וכל אלו החשמה ספירות ומשיפוע צרכותיהם ע"י יסוד שהיא הספירה החשמה על הספירה האחרונה העשירית שהוא אדני"ד :

ועתה פקח עיניך וראה כי כפי' מערכת חשע ספירות על שם המיוחד כך הם כל החשונות שבעולם אינם אלא חשמה כי כשתחמיל לספור ולחשוב מא' עד י' תמלא הטי' שה' פרט י' אצל כשאתה מגיע ליו"ד הרי היו"ד כדעיון הא' הרי כשאתה סופר אב"ג כך אתה סופר יכ"ל הרי היוד כמו הא' והכ' כמו הצ' והל' כמו הג' וכן הדין כשאתה מגיע לל' תמלא הל' ע' עשריו' אצל כשאתה סופר הק' הרי הק' כמו ח' נמלא הולכים צעשירות ואין הנשאר אלא ע' כיצד מעשר של מאה עשרה מעשר של יו"ד ח' נמלא כל החשון, כולה שאינה אלא ע' וממלאו שמות הקודש מיוחדים צ"י ספירות נכללות בשם יו"ד אדני"ד ועד"ו תמלא כי אותיות האלפא בית הם כ"ז אותיות שהן ג"פ ע' בדרך זה שאמרנו איך צב"ר גל"ש דמ"ח הכ"ץ וס"ס צע"י

ועתה יש לנו להודיעך כי חשבנו שנעולם שיהיה ע' והמעלות שהם י' כולן תלויין בזה
השם הגדול ית' בליקוף האותיות בדרך י' אחתיות א"צ ג"ד ה"ו ז"ח ט"י בליקוף אט
ב"ב ג"ז ד"ר י"ה הלל תמאה י"ה מעלל עולם וחולו לו ובדרך הליקוף השני על ההגות המעלות
א"י ב"ב ג"ח ד"ז ה"ו הלל תמאה ה"ו חותם כל העולם המעלות והגרות לפי סדר הכתובים
נמצא יראה י' חותם כל המעלות וההגות :

וצריך אני לעורר על דבר גדול הזה נאמר בספר יצירה שהשם ית' צרא כל היצורים על חכונת האותיות צ"ג וצ"ז וצ"ח ולרף האותיות ומהן צרא כל הנצראים למיניהם ולשון יצורף לרץ אתה לדעת מהו :

ואחר שהודיענו זה כבר ידעת כי אחד מן השמות המורים על הגדולה הם "ה" והרמזים הוא סוד אל"ל כמו שאנו לומדים אל מלך יושב על כסא רחמים ואומר מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע אע"פ שאתה רואה ונחל אל צמעה הגדולה הזאת אם תכניס אותה במלך תמלא אותה שהוא לא. עתה ראה כמה יש צין ונחל אל וצין ונחל לא ו"ס שאמר צבל ספר ילירה שלשה אותיות אמש זכר צאמש ונקבה צאמש הלא תראה כי אמש ואמש אותיות אחדות הן ומי גרם לה' להוליד צהם זכר ונקבה הוי לומר הפך האותיות אע"פ שהאותיות שוות וכה"ל כי הטוב הוא עני"ג הפוך וקרי ותמלא כג"ע ואמר במקור ילירה כי סוד הספוכים כולם שנקראו בדבר אחד אין צמורה למעלה מעונג ואין צרעה למטה מענב הרי אמרנו צ' אותיות של אל תמלא בהפך לא עתה ראה כמה יש צין אל וצין לא ואם צ"ו אותיות יש הפך אותיות כל שכן צאמש אותיות כי הצמורה האותיות יצבו הספכים כמו שאמרנו צ' אותיות צמורה צ"ו צמים כמו אל ג' צמורה ו' צמים אצ"ב צ"ו אל אב צ"ו צא"ב ג"ו אל גא"ו ואחרי ראה כי לכל מלות שצבולם כשתרפס תמלא בהן הפכויות הרבה :

אבר אמותיות יור"ה יתצרך תמלא צהן י"צ לירופין ולא תמלא צהן הסוך אלא כל לירופין של ש"י כולן י"צ מורין על ענין אחד והוא סוד הסויות על ש"י וענינאמו צבור אפי' יור"ד לא שניתי כלומר בכל הדברים שבעולם תמלא שינוי זולת בה' יתצרך שאין צו שינוי בעולם כינך לירוך ה' יתצרך ל"צ דרכים :

יְהוָה יִהְיֶה יוֹדֵה הַדָּהוּי הַיִּזְיָה הַדָּהוּי וְיִהְיֶה יוֹדֵה הַיִּזְיָה הַדָּהוּי
הַתְּבוּנָה ז"צ לִירוּשָׁיִם אֵלֹה וְלֹא תִמְנָע זֶהוּ הַיִּפּוּךְ יוֹתֵר וְלֹא תִמְנָע מַעֲדִינִן אֵלֶּה הַיִּזְיָה וְעִלְיָאוֹת'
וְיִהְיֶה כְּשֶׁרָוִיטִים יִשְׂרָאֵל לְהִדְגֵּק בְּשֵׁם יִתְצַדֵּק שְׂהוּא יְהוָה וְחִינּוּ מַעֲשֵׂהוּ כִּי יִשְׂרָאֵל חִינּוּ מַעֲשֵׂהוּ
וְחִינּוּ כָּלִים לְעוֹלָם בְּקוֹדֶשׁ חֵי ה' לֹא שְׂנִינִי וְחִינּוּ בְּנֵי יַעֲקֹב לֹא כְּלִימָם כְּלוּמֹר כִּסֵּם שְׂחִין לִי
שְׂחִינִי כִּי בְּנֵי יַעֲקֹב חֵין לְהֵם כְּלִימָם חִינּוּ שְׂחִינִי וְחִינּוּ הַדְּבָקִים ז"ו וְהוּא וְלִפְנֵי דָךְ זֶה הַכֵּן
כְּמוֹ שֶׁשִּׁי"י יֵשׁ לוֹ ז"צ לִירוּשָׁיִם כִּי לְעַפְסָרָם בָּאוּ שְׂנֵי בְּנֵי יַעֲקֹב י"צ וְכֹל שְׂנֵי יֵשׁ לוֹ חִינּוּ
בְּשֵׁמוֹ

שערי צדק

נשמו הגדול ית' והו סוד י"צ אצני האפור כסוד י"צ לירופין כך למספרם שצני בני יעקב י"צ ואמר הכתוב כי שמך נקרא על עירך ועל עמך ושמו ודאי נקרא על עמו כי י"צ לירופין כנגד י"צ שצנים כל שצט ושצט יש לו שם ידוע מ"צ :

ודע והבן כי בכל שם ושם מ"צ לירופין על שם שעלו צחלק כל שצט ושצט צן צירך אותן יעקב שנה' כל אלה שצני ישראל שנים עשר חזת אשר דבר להם אצנים וצירך אותם איש אשר כצרכו צירך אותם ומי אשר כצרכו צירך אותם כל שצט כפי השם הנופל צחלקו מ"צ לירופים על השם צאוחו שם צירך אותם יעקב :

ודע כי שם אדני שהוא סוד הצרכה והצריכה שיש בה י"צ מעיינות נמשכות ל"צ שצנים והסוד הגדול ויצאו אליהם ושם שמים עשרה עינות מים ושצנים תמרים ויחנו שם על המים :

ואחר טענת זה **דע** כי אין להש"י שום שינוי וזה שאין כן צפאר כל השמות והכינויין שצנולם שהרי ראשית השמות הוא אל ותמלא לא וכאשר רזו ישראל להכעיס את השם ולמרוד בו לא יוכלו להכעיסו בשם המיוחד יד' והכעיסו צמלת אל ז"ש הנציא כשכחו צאל ויאמרו לא הוא כשכחו צידוד לא יוכלו להכעיס את השם צאותיות ידוד אלא צאותיות אל שהפכו אותו וא"ת מניין כי לא הו' שהיתה הכוונה להכחיש שם אל הרי גילה הדבר צחורה צשירי האזינו הם קנאוני צלא אל כל' צאל הפכו ואמרו לא וצמדת לא שהכעיסוהו צאותה נדה מנשם אקניאם והו אקניאם צלא עם נדה צמדה הם הפכו אל ואמרו לא כך הש"י אקניאם צלא עם אצל אינם כלים ואינם יכולים לפרוק עול ומלכותו שהרי חותם שמו צהם קיים והו סוד חי אני כאום ה' אלהי ישראל אם לא ציד חזקה וצמיחה שפוכה אמלך עליכם ואומר צמקום אשר יאמרו לא עמי אתה יאמרו להם בני אל חי צמה שקלקלו בו מנשם חזר הדבר לחקוקן וכבר ידעת כי אל ח"י הוא מנח אות צרית קודש ולפי שקצלו בני ישראל אות צרית מילה על זה יאמרו להם בני אל חי ואם חצין עומק זה חצין שאפילו אח"י יעשו כל הכעסים אין להם כלליה אלא היסורין צאין עליהם והסוד כי יצואו אליך כל הדברים האלה הצרכה והקללה וגו' והשמות אל לצדק וצד' ה' אליהך את צדוקך ורחמך ואמר צד' לך ומלךך וגו' לא ירפך ולא ישיחך ותהפכת לא למדת אל רחום מאל לא הכל חזר לרחמים ואם יש לך עינים הצט כמה יש כהם של ישראל צדיקום הש"י :

ואחר שהודענוך כל אלו העיקרים יש לנו לחזור ולהודיעך היאך השם הגדול יהוה יתצדק הוא מנהיג כל העולם כולו צכוהו וסידך כל השמות הקודש ומתאחדים צו וסידך שאר כינויים שצחורה הם כדמיון מלצושים שהמלך מתלצם צהם וחות' המלצושים אינם מעלם המלך מנשם אצל הן כלים שהמלך מתלצם צהם פעמי' מתלצם צגדי מלכות צחיות המלך צנחת צהשקט וצחצחמה צכל ארלו ועצדיו כולם צצלום וסימן עשה משהם לכל שריו ועצדיו צהראות את עושר צכוד ומלכותו ולפעמים המלך צמלחמה גדולה וכמה לרים שודדים וצחים ארלו וצחים לצלול צלל ולהשחית מלכותו אז המלך לצב צגדים אחרים שריונות וכצבעות ושאר כלי מלחמה למיניהם חרבות ורמחו' מגינים וקשתות ואז המלך ועצדיו צמפזון וטרדה וכל ארלו כולה משובשת עד יעצור צעם ולפעמי' המלך יושב צציתו ואין שם עמו מכל חילו ופרשיו כי אם אכסי ציתו אשתו וצניו וסקרצוים אליו והמלך מסייר רוצ צגדיו וכשאר עממם צהשקט וצלהלה וכמה עניינים עושי' עומה' שאינו יכול לעשות צפני ההמון לפני שצני ציתו חסוצין עליו כאחד מאצדיו ואינו חושש להסייר ומלפניה' קת מלצושו וכליו והסוד לא יכנף עוד מוריד ולפעמים המלך מתייחד מכל בני ציתו ולא כשאר עמו מכל אכסי צחיות אלא המלכה לצד אזי המלך מתפשט כל כליו מכל וכל ואז מתדבק עם המלכה ועשו עמם אחר וסימן פשעתי את כחתי איככה אלצמה וגו' ואחר הקדמה זו :

דע כי השם יתצדק ידוד הוא מתפאר ומתעטר שני שמות הקוד' וכולם מתאחדים צאמחות זה השם יתצדק וכל אחד נורה עניין ידוע כדרך שאמרנו כי יצ' כשהשם יצ' הוא רולה להם על עולמו ולחנן עליהם אז הוא מתלצם מלצושים ומלכות וסידן והרחמים והדגל הנושא צסם י"י יתצדק זהו הדגל החקוק צו צורת אל וסימן איש על דגלו צאותות וכשהש"י הוא שמה עם צציותיו אז הוא מרחם על עולמו ושמה עממם והו סוד יהי כבוד י"י לעולם ישמח י"י צנעשו

ואז הוא לונס ונתפאר במלכותו הנקרא אל והסוד אל ונלך יושב על כסא רחמים חסד סוד כי אל רחום יי' אלהיך וסימן כי אל גדול יי' ונלך גדול על כל אלהים ופירוש הכתוב מדה הרחמים ונלך גדול על כל אלהים אלהים הוא מדה הדין ומלך חזן סוד והאלהים נסה את אברהם כי האלהים נתן הדגל ציד אברהם שמואל אל חסד סוד אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ולא ואלהי יצחק לפי שמהר של יצחק שהוא אלהים ציד אברהם הוא שהוא מדה אל :

ובשדהשם יתצדק כועם על עולמו ונלך ונעשים הרעים אזי ונולד כלי זעמו ונתלכס צבדי נקם וגו' לכל אחד ונלכס עולם אותו הדין שהוא ראוי והסוד יקום אלהי ויפולו ארציו וסימן כי המשפט לאלהי הוא ואז חקוקה דגלו של יד"ד נורת שם אלהי והסוד זה רמות קוונה יי' ויפולו ארציו יקום אלקים ויפולו ארציו ואם כן היאך אמר כבאן יי' וכבאן אלהים אלא כבר הודעתך שכל השמות חלוין בשם הש"י והוא מתלכס צדן ובשאר קוונה יי' וכו' אז לקח שם יי' כלי זעמו וחקוקה צו דגלו אלהים חסד סוד יקום אלהי ובשם יי' מציא בני העולם במשפט אינו לונס צבדי רחמי' גמורים ולא צבדי דין גמורים אלא לפי שאין צד צדמה הדין גמור ולא צדמה רחמים גמורי' אלא צדמה הדין ונעדרה עם מדה הרחמים והסוד ארץ אפים ורצ חסד סוד יי' אזל ונאמר שאמר הפסוק רצ חסד הפסוק ונעיד שיש צו מערכות דין שם כולו חסד ודוע אמר הכתוב רצ חסד ונה לנו לרצ או לנייעוט אלא רוצו על משפט חסד ונייעוט דין ובשם יי' שופט את העול לפעמים נקרא במשפט יי' ולפעמים נקרא במשפט אלהים והכל לפי המדה המתלכס בו השם ולפי שהעולם ראוי כי ילך אמר הכתוב כי יד"ד שופטו ואמר יסרני יי' אך במשפט ואמר יי' במשפט יצא הרי המשפט כמוד ליד"ד ולפעמים המשפט כמוד לאלהי' כאמרנו נקום למשפט אלהי' ואמר כי אלהים שופט והסוד הזה כפי עומק עסק הדין כך נקרא הש"י צדמה דין המשפט אם המשפט רוצו רחמים יי' ואם ילך ללך הדין נקרא אלהים וכפי דרך זה התצוק צב"ו שאתה מולא צדמה שהשם המוכתר הוא שם יי' כשהוא נקרא עם אחר ונאמר השמות אז חזן כי שם יי' הוא לונס צבדי' ידועים כפי שעה ראויים :

ידע כי שם הכנויים שאינם משמות הקודש שומות למחקר כגון רחמי' וחסד חסיד קדוש וכיוצא צדן כי הם כלים לשמות הקדש שאסור לעומקם וזהם פועלים שמות הקדש פעולתם כי ילך כגון השם שהוא נמונה על דגל המסד שהוא אל הכינוי שכן נורת חיילים הם רחמי' וחסד חסיד אר"ך אפי"ם ורצ חס"ד קדוש וכולם ויוחל והשם שהוא נמונה על דגל המלחמה והדין שהוא אלהים הכינוי שכן נורת חיילים הן אדיר שופט דין חז"ק כציר כ"ח איש מלחמה ג"צ פוק"ד ער"ן ומשלים גמול והשם שהוא נמונה על המשפט הכלול מן הרחמי' והדין יי' אלהים הוא השם הנקרא יד"ד יתצדק שהוא משני הכינויין שהם נורת חיילי' והוא נושא עון ועובר על פשע אמת נדון רס נולד חס"ד שוכן ע"ד וקדו"ש הרי הודענוך כלל והנני מאיר עיניך בהש"י :

ידע צדן שהוא ית' נקרא צדמה מן השמות כמו מן אל אלהים שדי לנאות וכיוצא בהם באיזה מדה הוא עומד או באיזה מלכות הוא מתלכס ובשם נקרא אחד מן השמות כגון אל אלהי"ם או אלה או שדי וכיוצא בהם לריך אתה לידע ניי הן נחמות ולנאות של אל או ניי הם נחמות ולנאות של אלהים וצדך הזה חזן כי כל השמות והכינויין כולן חלוין בשם השם יתצדק :

ואמר שידעת זה לריך אתה לדעת מה היא מדה רחמים ומה היא מדה דין או מדה שופט או מדה דיין או מדה נושא עון מדה ועובר על פשע או מלחמה מדה האם או מדה הנק' מים או מדה הרוח ומה היא פעולת כל אלו המדות או היאך מדות אלו מתערכות זו בזו כל אלו העניינים כלולים צפויים והכינויים כלולים בשמות הקדש ושמות הקדש כלולים בשם יד"ד יתצדק נקרא לפעמים צבדי' זה ולפעמים צבני' זה והכל כפי המדה שהוא מתחבט עם עולמו כמו שמתנאל כתוב חסד חס"ן ורחמי' יי' ואומר ואתה נדון לעולם יי' יי' אדונינו מה אדיר שמוך בכל הארץ וכן כל כיוצא בזה ולמיכך לריך ארס לדעת כי לך כל השמות והכינויים נשואות בשם יד"ד הגדול יתצדק ובשם חזן זה אז מדה וחזן שאתה צדיה שפלה לפני חמים דעות יתצדק :

שערי צדק

ידע כי שלשה שמות אלו קשר כל המרכבה וכל המערכות' וכל לזאות העול' עלינו' ותחוננו' נשואות צהן האחד מהן עיקר והוא שם ידוד והשנים מהם נשואים זו והם אל אלהים אל מיינינו אלהים ומשאלו זהו קוד וכל לזא השנים עומדי' עליו מיינינו ומשאלו ועל מי כולן נשואין על שם הש"י זהו קוד מיינין לזכות ומשאלין לחובה מדת אל לרהמי' ולזכות מדת אלהים לדין ולחובה :

ואחד שהודיענו זה לריכים אלו להכ"י ולפרש קוד הכינוי הרעיון צראש מרכבות יחזקאל ויהי בשלשים שנה שהם קוד שלשים כנוין שהן קומונין המרכבה וכשהשם יתצרך דן כל צריותיו לטו' ולרע לגמול טוב או לעונש או לזכות או לחיים כפי העולם ראוי ואף על פי שנשפטיו יתצרך שמו כלם צנוים לרחמים אע"פ בגמר דין אינו מוותר כלום ואע"פ שמוצאין אפו ומנחין סוף סוף גומר הדין והו' שאלו"ל כל מאל דאמר רחמנא וותמן הוא מוותרין לו חייו אלא מוצאין אפיה וגבי' דיליה ולפיכך תלמד לדעת כי כל אחד מאלו ג' שמות שהם אל אלהים ידוד נשואים הכינוי כמו שמתלשש מאלה הכל כינוי וכולן תלויין בהש"י וכל אילו הכינוי נקראין כפפים וסיומן ופרשת כנפיך על אונתך וכשהקצ"ה דן כל צריותיו לפי הדין שהוא ראוי לפניו דן אלו צלותן השלשים כינוי ואלו הן השנינו שהצדיות משתנות צהן אילו מאלו צין לטוב צין לרע שמתלשש הצדיות צהן כילד זה הדיק משינה מן הרשע כמו שזה משונה מזה כך דעיהן משונות זה מזה וכפי היות השנינו צצני אדם כך השנינו הן צדיקים הראוין כך השנינו מאלו בשלשים הכינויים שהן גורמין הדין כילד רחום פועל דינו וגוונרו לטוב איש מלחמה וגו' דינו לעונש אמת גומר דין לרחמי' ולעונש ולפי היות שלשה שמות אל אלהים יד"ד כל אחד נושא עשר כינוי שכלל כול' שלשים כינוי שצחם משתנים הצדיות לפיכך כתיב ויהי בשלשים שנה בשלשים כינוי ראה יחזקאל הכציה ע"ה שישראל גמרו ומטאו עד שלא נשאר צצית דין של מעלה בשלשי כינוי שהן שלשי' שנין מקום זכות לישראל כרי שלא תמצו ירושל'י אצל מלך דין גמור ובהסקמת אל אלהים יד"ד ובשלשים כינוי שלהן כול' מוסכמים צמשפט אמת חרצה ירושל'ים זהו קוד ויהי בשלשי' שנה אז חרצה ירושל'ים שהיא מדה רביעית שהוא אמת רביעית של שם שהוא אמת ה' צמנשה למדש ואז הלכה השכינה שהיא אמת ה' הנקרא אדני צבואה זהו קוד ואזי צחוך הגולה ואזי מנש הלכה צבולה זהו שאלמו רבותיו זכרונם לצרכה מצדיקן ישראל שצ"מ שגלו שכינה עומה :

ועתה אנו לריכים להכנס צצואור כל אחד ואחד מהם או מליה משפחה הוא ואז תצין יראת השם יתצרך :

וקודם שנקנס צצואור אלו שלשים כינויים לריכי' אנו לידע כי יד"ד יתצרך יד"ד הוא השם המיוחד לישראל ושאר הכנויין כדנויין הכנפים ומלצושי' שכל שאר השמות מתאחדים בהם שהרי שצעי' שרים של אומות מתאחדים באלו הכינויין וצנלצושי' שלו ושם יד"ד מיוחד לישראל לצדו זהו קוד כי עם קדוש אמת ליד"ד אלדיך כי צך צחר יד"ד להיות לו לעם סבולה וכל העמים אשר על פני האדמה זהו שאלמר כי חלק יד"ד עמו זהו קוד כי כל העמים ילכו צסם אלהיו ואחמו נלך צסם אלדינו לעולם ועד זהו קוד ודלו כל עמי הארץ כי שם יד"ד קרא עליך ויראו מנך והסוד הגדול יהושע עליו השלום גלוסו וישמעו הכנעני וכל יושבי הארץ וקצו עלינו והכריחו את שמינו מן הארץ ומה תעשה לשעך הגדול המצוקן כי שם המיוחד לישראל לצד זהו את יד"ד האמרת ויד"ד האמירך מנאל שם ידוד המיוחד לישראל ושם ישראל מיוחד לשם יד"ד ואין זה נפרד מזה מנאלת למד כי שם יד"ד מיוחד לישראל לצד ושאר האומות ושריהם מתאחדים בצנלצושי' זהו קוד זאת ירושל'ים צחוך הגוים שמתיה וצציותיה ארלות והכני מפרש שם יד"ד חלקו מן הארץ ירושל'י וחלקו מן האומות ישראל זהו קוד כי שמך נקרא על עירך ועל עמך וכתיב כי צחר יד"ד צניון חיות למושב לו ואמר צרוך יד"ד מניין שוכן ירושל'ים הללויה מניין מכלל יופי אלהים הופיע כלומר מניין הופיע לשכון צירושלי' זהו קוד כי לא יעוש יד"ד את עמו צעצור שמו הגדול כלומר אע"פ שישראל אינם לדיק' אע"פ"כ לא יעוש אותם ומה טעם לפי שזה חלק שמו הגדול ודע כי כשהש"י מתראה צפני האומות אינו נראה צפניה' כי אם צנלצושי' וטכסיסיו וכשהש"י עומד על כל ישראל הרי הוא עומד עם צני ציתו ומסיר ממנו קלת מלצושי' כמו שדרך המלך להסיר קלת

קלת מלבושיו זהויותו עם בני ביתו וזהו סוד שלש פעמים נשנה יראה כל זכורך ואמרו רבותינו ז"ל כשם שנא לראית כך הוא נא ליראות סוד גדול רמזו סוד הראוין שאמרו נראה נראה ונחגיג' ואע"פ שהם"י כשהוא מתייחד עם ישראל נקדש נסיר קלת כיורו שהן מלבושיו וישראל רואין עמנו של יד"וד יתבדק יותר משאר אומות ואע"פ עדיין הוא לבוש קלת מלבושיו והכנין והטעם לפי שאין כל ההמון ראוין להגיע לאמיתתו של שם יד"וד יתבדק ואיני יכולין לדעת תכלית עינינו אבל כשהם"י יתבדק מתייחד עם הדיקין והחסידים אצות העול' לראותו אז הוא נסיר מנונו כל הכינוין וכשנב שם יד"וד לבדו ונמצא שם יד"וד פושט כל הכינוין שהן מלבושיו ועומד עם חסידיו ישראל ולדיקיהם זהו פשטתי את כחנתי איככה אלנשנה היה השם"י מתכנע עם ישראל ואמר פשטתי את כחנתי פירוש את כל אותם כינוים שיש לי כדי שלא יתאחזו בי שרי אומות העולם ונשארתי עם ישראל לבדי מדוע אתם חושאי' ורולים שאחזור ללבוש אותם הכינוים ויתאחזו שרי האומות בזה' הכינוים ויוליכו אתכם בגלות לפיכך אמר פשטתי את כחנתי איככה אלנשנה פשטתי ממיני לי כינוין שהם סוד כחנתי איככה אתם רולים שאחזור ואלנשנה רחמתי את רגלי מטיטוף ארץ העמים שהארץ הדרום רגלי וסיאך אתם גורמי' שאוליך עמכם שכינתי בגלות באלרות העמים ויעטפו צטומאה זהו סוד רחמתי את רגלי איככה אספנס ח"ם הארץ הדרום רגלי ואי"ה התבונן כשהלכו ישראל בגלות לבבל לבש השם"י כינוין שהם הכת ונת אז נחאחזו צו האומות והשם"י ויהי בשלש"י שנה אז ווי הוא כשהשם"י נחלש בשאר המלבושים אז ואני בחור הגולה כל זה בגלות אבל לעתיד לבא בזה' השכינה חוזרת למקומה יפשוט השם"י כל אותם המלבושים הכינוין והכנפים ואז יראו ישראל את השם"י פנים אל פנים ח"ם לא יכבד עוד מוריד נכאל ואילך ויהי עיניך רואות את מוריד כל' לא יתלבש עוד אותם הכינוים הנקראי' כנפים שבהם היה השם"י מתכסה מ"ישראל ולא היו רואי' אותו וזהו ולא יכבד עוד מוריד זהו סוד כי עין בעין יראו צבד יד"וד את ליון ואמר צוים שהוא הכת אלהינו זה קרינו לו נגילה זה יד"וד צודאי' כל אי' ואחר מראה לו באלצנו ואומר זה יד"וד ואינתי בזמן שהוא מפשטי את הכינוין ויסלק אף הכנפים ולא יכבד עוד ומניין לו שהכנפיים נסתרות ונכסות שאל' ותחת לרקיע בנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שמים נכסות להנה וללש נכסות להנה את גרויתיהן ונאמר שם כנפים שם כנפים לאחר נשמים יכסה פניו ונשמים יכסה רגליו ונשמים יעופף עפיהם וכיסוי צאים כאחד משנכסתלקה שכינה ועשה לו כנפים הלכו ולא ראו אותה ישראל וכתיב וירכב על כרוז ויעוף זהו שאמר עשרה נסעות נסעה שכינה כראיתא נראה השנה :

וער מה שאמרו ששמות הקדש אינם נמחקי' ואם תקשה ותאמר מאחר ששמות הקדש הם מלבושים וכשהשם"י מתלבש בהן הוא נסתר ונעלם מ"ישראל מדוע אינם נמחקי' זהו ה"א טוה ישר' וגדולת יד"וד כאמרו פשטתי את כחנתי איככה אלנשנה :

דע כי אע"פ שאנו אומרים ששמות הקדש אינם נמחקי' הם כינוים באלות שהוא מפשטי אותם אבל איני מאזדים מן העולם כאמרו ופשט את בגדי הד אשר לבש בצאו אל הקדש והיחי' שם לעול' כך השם"י עתיד להצדיל מנונו הכינוין לעת צאו אל הקדש ויניחם מבחוץ ועוד לא ילבשם ואלו הן המקומות שבהן מתאחים שרי האומות ואין שרי האומות נעקרים מן הכל ולפיכך שמות הקדש אינן נמחקין אבל שאר הכינוין שהן נמחקין כגון רחום וחנון וכיוצא בזה הן כדניין החיילות של שרי האומות שעתידי למחקן מן העולם ולא משאר אומות שאינה כופרת בשר שלה כאמרו ואמרו עמים רבים לבו ונלכה אל יהו"ה ואל בית אלהי יעקב ויורינו ונלכה באורחותיו וכתיב כי אז אהפוך אל עמים שפה בצורה לקרא בשם יהו"ה ולעצמו שם אחד ולפיכך תמצא שמות הקדש שהן כינוין כדניין השמים אינן נמחקים אבל הכינוין שהם כדניין האומות נמחקין :

ועתה יש לנו להודיעך סוד אלו השלשים כינוין שבהם השם"י מתכסה בדין עם צרימותיו כל אחד ואחד לאיזה דבר שהוא נוטה אז ונה נדת כל כינוי וכינוי אז לאיזה שם משמות הקדש הוא נוטה וסימן ועליו דגל מטה מכסה וכתיב ונצחו ופקודיו תמלא דגל תמלא מטה תמלא פקודיו כך יהו"ה יתבדק הוא העיקר ושמות הקדש הם סוד לורת הדגלים ושאר הכינוין הם סוד לנאותיהם :

שערי צדק

וקודם שנכנס לצדק זה יש לנו להודיע כי כל שמות הש"י כלולים בשם יהו"ה יתצדק כיצד אהיה הוא סוד קונו של יוד שהיה אות ראשונה של שם סוד י"ה הוא סוד עלם היוד מונס שהרי אות יוד סוד י"ה וקילו של יו"ד סוד אהיה וסוד ה' סוד יהו"ד שצפסוק זה זכיוני אלדים הוא סוד אות ה' ראשונה שהיה בשם י"י יתצדק וסוד אות ו' של שם הוא סוד ששה שמות ששה שלשה למעלה ומחליו ו' ולמעלה ושלשה למטה ומחליו ו' ולמטה ששה אל ויניין הוי"ו ולמעלה אלדים ומשמאל הוי"ו ולמעלה יד"ו צאנעל מחליו ו' ולמעלה ושלשה ומחליו ו' ולמטה יד"ו לצאות מיינין חלי וי"ו למטה אלדים לצאות ומשמאל וי' ולמטה אל חלי צאנעל חלי וי' למטה ולפעמי' נק' אל שדי ננאל צו חלויים ששה שמות ועוד חלוי שם שציני צאות וי"ו שהוא אלום והסוד ולא חמר איה אלדי עושי עושי לא נא' אלא עושי ואומר אלום מתימן יכא וכדרך זה עוד תמוע צו דברי אלדי' חיים סוד אות ה' אחרונה של השם היא סוד אלדי ולפעמיים נקרא שדי ננאלו כל שמות הקדש כלולים בשם יד"ו ית' וכשאלו מציירים שם יד"ו הרי הוא צא עם כל שמות הקדש וצא יד"ו אלדים וכל קדושו עונך כלומר כל שמות הקדש עונך מנאלת לנוד שהכל חלוי בשם השם אלל כשאלת מצייר אחד ומשאר שמות הקדש אינו מדבר אלל כפרט אחד מפרטיו של יד"ו כמו שהודעתך :

עתה לריך אתה לידע לעיין לאיזה אות מנאותיות השם רמז אותו שם הקדש כגון אל אלמים וכיוצא בשם ואחר שחזע זה תצין שכל הפרטין חלויין בכלל וכל שמות הקדש חלויין בשם יד"ו יתצדק ואם כן תמנאל למד כי שמונכיר שם אחד ומשאר שמות הקדש אז תצין שהשם מתלכט ומתלכט ידוע מנאותו השם אתה יכול להצין מנאות מדה או צאיה מלכט שם יד"ו יתצד' מתלכט או צמלכט אל שהוא סוד רחמים והדגל שלו מעיד שהוא אל רחום או מלכט הדין והמלוכה והדגל שלו אלדים או צמלכט המשפט הכלול צדין ורחמים והדגל שלו יד"ו צכל מדותיו וזו סוד שאמרו חכמינו זכרונם לצרכה כי הנה יד"ו יולא מנקומו יולא מנדה רחמים וצא לו למדת הדין וכי איה מנקום יש לו והלא השמים צדק תיכן ואיה מנקום מנאותי ואיה מנקומו שנוכל לומר כי הנה יד"ו יולא מנקומו והלא הוא נקרא מנקומו של עולם ונקרא צדק המנקום ואמרו רבותינו זכרונם לצרכה הוא מנקומו של עולם ואין עולמו מנקומו אלל פירוש הפסוק כך הוא כי הנה יד"ו שהוא סוד שם הכלול צמדה רחמים ודין יולא מנקומו שהוא מנקום הרחמים וצא לי למדת הדין ומתלכט צמדה הנקרא אלדים שיעקר ישיבתו של יד"ו יתצדק צמדה רחמים הוא תנייד וזו שאמרו חכמינו זכרונם לצרכה אל מלך יושב על כסא רחמים יושב תמיד אלל נדה הדין אינו עיקר ישיבת מנקומו תמיד אלל כשהוא מנטרך לה צעת הדין :

עוד מעלה יתירה פירש פסוק זה ופירוש צאגדה זה כי הנה יד"ו יולא מנקומו ואמרו רבותינו זכרונם לצרכה יולא מנדה רחמי' וצא לו למדת הדין וכבר ידעת כי שלשה שמות נאחזים כשלשלת מלמעלה למטה ואלו הן אד"ו יד"ו אד"י ועיקר כל אלו הוא שם אד"ו והוא מנקומו של יד"ו והאיה"ה כולו רחמים וכשהוא יולא שם אד"י שהוא רחמים והוא מנקומו של יהו"ה יתצדק וצא לשם אד"י למטה שהוא מדה הדין וצו דן את צדיותיו הדין לך פשט הכתוב על מנכותו וקרי לך כל השמות הקדושים חלויים בשם יד"ו יתצדק והנני נכנס לציאר שלשים כינויים כיצד הם אדוקים בשלשה שמות שהוא אל יד"ו אלמים זהו סוד ויהי בשלשים שנה שם סוד שלשים כינוין שם סוד שלשים כפנים עשרה ללך יונין עשרה ללך חננע עשרה ללך שמאל ועליה' שלשה דגלים דגל חננעי יד"ו ושם יד"ו חותם הכל מנאלו שלשים שנה חלויים בשם יד"ו והוא על כולם וכולם עמו והכל חלוי צו יש לחזור ולהודיע סוד סוד שלשים כינוין אלו וצאיה מדה עמוד כל כינוי וכינוי מהם כי הכינוין שצעה ועשרים כגון שצעה ועשרים אהיות ושלשה שמות עליהם מנאלו כולם שלשים ורואים אלו להכנס צציאור זה כל אחד ואחד מן על סוד המעלות המנושלות ועל סוד תכונות הרחמים והדין וזו צני ישראל אים על מנכחו ואים על דגלו לצאותם :

שערי צדק

אל	ימין	ידוד	אמצע	אלהים	שמאל
גדול	נורא			אדיר	
רחום	נושא עון			שובש	
חנון	עובר על פשע			דיין	
חסין	אמת			חזק	
ארך אפים	מרום			כביר כח	
רב חסד	רם			איש מלחמה	
קדוש	נוצר חסד			גבור	
חסיד	שוכן עד			פוקד עון	
סורח	קדוש			משלם גמול	

השם העונד ללד ימין הנקרא א"ל הוא נדת חסד והיא נדת אברהם אבינו ע"ה וזהו שאמר הכתוב ויקרא שם צדק ידוד אל עולם וזהו סוד שאנו לזוהרים ידוד אל הגדול ונדת חסד כלולם צמים שהיא נדת כח וזהו סוד הנקרא צמים עליותיו עליותיו נמש עליותיו ודאי ואת עליית על כוללם וזהו סוד אל עליון וצדק אל עליון אשר ענן ליד צדק ולדך אני לעוררך על עיקר גדול ולומר לך שאין לך בכל הנודות של שנות הקודש מדה יחידה שאינה נמשכת עם חזרתה כילד אין לך ונאלדים ולמטה נדת רחמים שאין זה קלת נדת דין ואין לך נדת הדין שאין זה רחמים ואם תאמר א"כ למה אתה קורא אותה נדת הדין :

דע כי הנדה שעיקרה ורובה רחמים אע"פ שיש זה קלת דין אותה נקרא נדת רחמים וכל מדה שעיקרה ורובה דין אע"פ שיש זה קלת רחמים אלו קוראים אותה נדת הדין וחדע לך שכן הוא שאם לא תאמר כן נאל קולן צניעות ונפריד ציחוד שאם תאמר שמת רחמים נפרדת מן הכל נדת הדין א"כ לא יתחדש לעולם ואם תחדשו הרי הייחוד נפרד ואם תאמר הרי נדת רחמים הפך נדת הדין והיאך יתחדשו שני הפכים כאחד דע כי דבר זה סוד האלילות הוא וקשר הספירות והכני מאיר עיניך :

דע כי נדת החסד ראשיתה סולת נקיים חסד וכשהיא נסתפפת סולכת ומתעבה והרי עוצי צדיקין דין ונאותו העוצי שיש צו קלת דין ונחתות נדת הדין וגם נדת הדין צאותו נקום האחרים אינה כולה דין גמור לפי שמתעצבת צמקום האחרים עם נדת החסד וכשהולכת ומתחזקת נדת הדין לקלם האחרון דין חזק נאלו שתי הקלות של חסד ודין חזקים צמדותם ונאלו נקום האמלע ככלל נשניהם ואינו חזק צמדותו כאחד נשני הקלות וזהו סוד האלילות הננולאות וקשר הנרכבות :

ואחר שידעת זה יש לי להודיעך עיקר גדול שעליו תוכל להשען וממנו תכנס לקודות עליונים והוא שיש לך לדעת שהש"י צדק נמים והרי הנמים נקבל האדם ממנו כונה יידי תועלת ואע"פ שאדם נובע צעלמו צמים אינו ניזון בצאותה נגיעה אצל אם אדם נובע צעלמו של אם הרי עלמו של אדם נשרף כאוהרו הימח' איש אם נחיקו ונגדיו לא תשרפנה וא"כ הרי אלו שני יסודות שהם אם נמים הם לודך גדול צעולם שאם אין אם אין דבר נחתמם ואין חיים צעולם ואם אין נמים הכל נשרף ע"י אם ניה עשה הקדוש ברוך הוא לקח קלה האחד מן קלם וקלה אחד מן הנמים ועשה ממנו רוח והחזיק את הרוח בין הנמים לאם נאלא הרוח ממולע בין קור וחוס קור מן הנמים וחוס מן האם נאלא הוא אמלעי ועל דרך זה שאר כל קשרי המרכבה כולן וכן הארץ בין הנמים ובין האם וכן הארץ ובין הרוח וכן הנמים בין הרוח ובין הארץ נאלא ארבע יסודות הולכות סביבות ע"י אמלעי וצדק זה מתקיימים וכדרך היסודות נמטה כן דרך היסודות למעלה האלילים מזהיר עליון אם לא היה ציניהם אמלעי לא היה נקשרים לעולם ונאלא הכל עומד צפירוד ואין לך מדה פשוטה מכל וכל כי אם נוקולו של יו"ד ולמעלה והכינון שלו כגון רחוס ומנון וכיוצא בזה הם נמשכין ומתקורות ידועים וכפי הנקור שנמשכין כך היא פעולתם והכני נמצא לך כילד הוא בעצרת הש"י :

שערי צדק

השם העונש ללד יינץ הוא אל ורגלו חקוק אל והוא מושל על השמים וסימנך אל הכבוד הרעים יי על מים רצים וכנויו וייסודי על יסוד מים העליונים אל יעלה דעתך מים כאלו אלא הניי העליוניי הם מים חיים ואזרהם אצינו ע"ה חפר בחרות מים ותיקן הסקד צננת אל ואלו הכינוין צננת אל שהוא תשעה ואלו הן גדול זו השם מר' של חסד גדול זו השם הצא מן המים והיא המדה הירוע למקובלים הנקרא מים צמים כלומר כשאתה מושקד צננת הואת תנולא רחמים ומכל לך צין לפניך צין לאחור לפיכך צכ"מ שאתה רואה גדול הוא ראש נדת הסקד שהוא קוד המים ללולים וחזין מראש החצית וצ' לדין של נדת גדול הלא הפונה למעלה נקרא רחום והלא הפונה למטה נקרא חנון ואע"פ שרחום ומנון מדת מים צמים איין המים שבראש הקצית שמים למים למטה מהם ונקרא מדת גדול ללולין וחזין מראש הקציות ונקרא מדת רחום מים הסמוכי להם והם למטה ממדת גדול ומדת חנון היא קלת מים הסמוך לרחום וזדרך הזה תעריך קדר הרכבת הסמות והכינוים ותנולא שהם נאחרין על קדר המרכבה העליונה ומכאן תכנס לקור שאמרו צננת שאדם מורד זה כך מורדין לו הנה צנתי לך השער הזה כונה מעלות מוצות למקום וחתה פתח עיניך לראות כונה נגחים וכונה קתרים שהם נגחים צנתי ויד"ד יורנו נפלאות מתורתו להשיג קוד ייחוד אמונתו :

ומתוך

ומתוך המפתחות תלמדך להבין כי שם ירו"ד ית' הוא הנקרא :

תפארת

תפארת והטעם לפי שהם היה הוא מתלבש כל התלבושים הנורא לעול' פעמים ודח' אר"י ד' בהיותו מרחם על צריכותיו ופעמים מתלבש מדה אלהים בהיותו דן את כל הצריכות וכן שאר כל הטעות וחסו סוד תפארת והעיקר הגדול ועשיית צדק קודם לאהרן אחיך לנכבוד ולתפארת כמתן יסוד פאר והסוד הגדול פארות אלו שכל' ותשלח פארות וסנה שם תפארת עולה עד הכתר העליון ויורד על התלבוט ונתאחד בכל הנרדן לכך כתיב לך יר"ד הגדולה והתפארת והכלל והסוד לפיכך נקרא ק"ו האמלעי' וכבר בארנו עניינו למעלה בסוד וי" של שם המיוחד בשם שמות חס' פי' נקרא משפט והסוד משפט ולדק ציעקב אתה עשית ואין לך משפט שאין זו רחמים וסודו דן את עולמו בלדק יקוב' הדין את ההר לפיכך יורה לנאמדי גדולה שלל ירחמו צדק אלא אמר וספטו את העם משפט דק וכלל חס' יוגזה יו"ה בלחות משפט והכל הקודם נקדם בלדק עמנוקים עמנוקים בפתוק זה לידועי סתרי תורה ודוד ואלך ע"ה קודם שמתא' אמר אני בלדק אחזה פניך ואמר שמתא' אמר אל תבא במשפט את ענדך :

ודע

ודע כי גולי העשפט הנחלחזו צלדיק אין קיום לצריות דין הלקה לפיכך אנו דק ונשפט מוכן כסאך מסד ואמת יקדמו פניך :

וידע

ורע כי לך ונשפט הוא סוד הנלכות והתפארת ונלכות דין תפארת דין ורחמים וזו היא ספירה הנקראת תורה שכתב ונמשה רבינו ע"ה קבלה שאין דרך לשום צריה לקבלה אלא לנמשה שנכתב להיכל לפני' לאה' חכה לשמם לפני' כעניין ודבר יח"ה אל משה פנים אל פנים ותורה שבעל פה היא מלכות לפיכך אין כותבין תורה שבעל פה שלא לקבוע לו מקום ומלמד תורה שכתב מנחם ורגנן מפריד אלוף לפי שאין לתורה שבעל פה קיום אלא זמניקה תורה שכתב וזהו היסוד האמיתי השלם והנה הלוות שכן התורה נחונה בארון אשרי העם שכתב לו שהי' צדיקים הייסוד השלם והעם המיוחד השוכן צדיקים וזהו הספירה הנקראת תורה אמה וסיעת אמה נורא אמה והנה ספירת הכתר נקראת הוא שאינה מושגת כלל וזו היא קו האנלוגית נקראת אמה שנושגין אותה הנביאים ע"י מלכות ומדת מלכות נקראת אפי' שהיא מושגת לבעלי רוח הקדש ודברים הללו הן כצונו של עולם וזי' שיש לו עינים יראה והספירה הזאת נקראת נורא וסיעת נורא תהילות עושה פלא וזו היא מדתו של יעקב וכשתדבק זה כתיב ויירא ויאלתר וזה נורא המקום הזה וזהו סוד הגדול הגבור והנורא אשרים ילחם יעקב גדולה בצורה ותפארת ונקרא' נורא שבו יראו כל הנוראות וכל האמפלקריאות והנני רומז אווד על כי נוראות נפלאות וזהו סוד קשר הספירות צנורא והספירה הזאת נקראת דעת והנני מנאר קשר הספירות העליונות חמשה וצדיה וכתר והנה הדעת הוא סוד קו האנלוגי בכתר

בזכר וצמלכות והכל מיוקד בו וחוץ קוד צמכות"ה וצמכות"ה וצדעת והנני מוצא כתוב וצדעת חדרים ימלאון כל הון יקר ונעים וכתוב צדעתו מהומות נצקו ושחקים ירעפו טל וכתוב אל תרבו תדברו גזים גזים ילא עתה מפניכם כי אל דעות ידו"ו ו' והידוע קוד הדעת"ה שהוא קו האמלעי יצין קוד ונה שאמרו חכמינו ז"ל גדולה דעה שנתנה צין צ' שמונת אל דעות ה' הכל רמז צמקום זה לפיכך הציא צמלכות שאלות י"ח אחת חוקן לחדש דעת וכתוב כי אחת הדעת מואמת ואמאמך מכהן לי ומשכח תורת אלהיך אשכח צניך גם אני ומשפט זה נקרא המלכות עץ הדעת כלומר ענין של הדעת כמו שאתה אומר צית פלונית והכל מוצא לפיכך גם צלל דעת נפש לא טוב לפי שהטוב הוא קולו של דעת התחזקו והוא אציר יעקב לפיכך הידיעה צמלע ואמרו לעולם תהא דעתו של אדם מעוררת עם הצריות חו היא הספי' הנקרא:

אמת והנני מוצא צמלכות נקרא רחום ואחרי"ו חנון ואחרי"ו אפים ואחרי"ו רצ חסד ואם לא יספיקו כלם ואמת רחום צמלכות הצריחה צניחו מרחם ילא אחר כן חנון חוקן ומרחם ומשלו כותן מתנת חסד ואחר כן חסד אדם מאריך אפו אולי יחזור צמלכות והטעם לפי שכלי יצין של דין צמקום הם עומדים צאים מאריך מרחק מקלה השמי' השם וכלי זעמו אך קרוב לקוראיו ישנו לשכון כבוד צמלכות אם זכה אדם לכל זה ואם לאו שוקלין עונותיו מעציר ראשון ראשון ורצ חסד מעריע ומטה כלפי חסד אם ומספיק אדם לכ"ז ואם לאו יקרב הדין את הסר הוא קוד אמת ופסק הדין הוצין קודות הללו יצין כמה הם רחמי הש"י על הצריחות והיאך דן אותם צמלכות וקוף קוף לדק וחוץ קוד ואמת ידו"ד אל רחום ומנון אך אפים ורצ חסד ואמת כמה הם גנוזי גדולים סתומים צמלכות אף להם לצריות מעלצונה של תורה ועל קוד זה חקנו צדק דין האמת ודין משפטו אמת שפוטו ומקד ורחמים עשו איש את אחיו לפי שמדת אמת היא קוד קו האמלעי הוא אל מלך יענין אלהים מלך שמואל ידו"ד צמלע שהוא אמת שהוא קוף ראש וקוף ואמלע לאותיותיו וחוץ ידו"ד אלהים אמת וכתוב חסן אמת ליעקב הכל מוצא צמקומות הללו והספירה הזאת נקראת:

רחמים והנני מוצא הידועים קוד סתרי מרכבה והידועי' קוד הרחמי' הפנימיים וקוד וצדעת חדרים ימלאון יצין קוד זכור אזכרנו עוד על כל המו מעי לו רחם ארחמנו כאום ידו"ד והוצין קוד רחום יצין קוד מי יתכני כירחי קדם וקוד רחם האם כמה גנוזי גנוזים צניחו מרחם ילא אלמלא עול' צמלכות לא נחמיים הטולר צמלכות האם דבר דבר על אופניו אמנם מלך כח"ר עליין כתיב ומוחתי את אשר אחון אם אין לי מתנות חסד ורחמי את אשר ארחם קוד היליאה צמלכות האשה ואחר שילא מרחם חסד להטי' ומקדים רחום לחנון ידו"ד ידו"ד אל רחום ומנון נמלא חנון מקיף לרחום קוד' הצריחה ואחר הצריחה אשרי הנכס' לחדרי חכמה וחוכים לסתרי התורה ולפיכך כתיב חנון מעין ורחמיך עלי התאפקו פקח עיניך וראה נפלאות גנוזות צמלכות:

ודע כי מדת רחמים קטורה ציעקב לפיכך הוליד שנים עשר צמל' מהמון נעים נכנס צמל' הרחמים ופתח דלתות נעולים וירא ידו"ד כי שמואל לאה ופתח את רחמה וכן שאר העקריות שכתוב צמל' פתיחת רחם לפיכך צדונו רחם מזכור והנה הזכרונות סתומים לרחמים זכור אזכרנו עוד רחם ארחמנו ואזכרם החזיק צמל' חסד ויעקב צמל' רחמים והנה הכתוב מוכיז טוב ידו"ד לכל רחמי על כל מעשיו שאלמלא רחמים אין צרים טולר צמל' והספירה הזאת נקראת:

פנים והסוד וראית את אחורי ופני' לא יראו אחורים הם קוד מלכות לפיכך ויקרא אל משה וידבר ידו"ד אליו והש"י לא מנע מנשמה שאלתו אמנם אחר לו שאין צמל' לסבול שהש"י טוב ומטיב נותן שאלת חסידיו לפיכך אחר ופני' לא יראו ולא אחר ופני' לא תראה לא יראו איך יכול לראותם מי יתן ותוכל לראות ומה שאמר ודבר ידו"ד אל משה פנים צמל' כלומר צל' הפסק דבר צמל' ויכול עמו לדבר פני' אל פני' וצדונו הזהיר לא יכול משה לראות הפנים והנה משל אדם רואה פני עין החמה ואינו יכול להסתכל בו וכן הוא לא תוכל לראות פני לפי שמראה עיני' חלוש וכן פני' צמל' דבר ה' עומד ולא אחר פני' אל פני' אלא פני' צמל' כלומר פנים כדרך פנים וכן הנה אכני צל אליך צמל' הענין וכתוב מחול האם והכל מוצא ויש לנו עוד להוסיף לך ציור צמל' ספירה זו כתיב שוקיו עמודי שם שוקיו נל"ח וחו"ד

שערי צדק

והו"ד עמודי ט"ס תפארת שזהו סוד ששה שונות ואחר שהזכיר טוקיו שהם כל"ח והו"ד והם עמודי טס שהם סוד יכ"ן וצו"ע עמודים שנים הזכיר נודת היסוד"ד והעולכ"ות ואמר אחרי ויוסדים על אדני פז המצין סוד אלו ועיקריהן יכנס לבונה ונרכזות ועל היסוד הזה נבנו צבית הנוקדש עמודים שנים וגולות הכותרות אשר על ראש העמודי שנים והשכבות שהם לכפות את שתי גולות הכותרות אשר על ראש העמודי על סדרי הספירות למעלה ולמטה עוד תראה זאת כונה סתרים וכונה גזים ראה פתחתי לפיך שערים צדיעות הש"י :

השם השם וכן הספירות הוא **אלדים** וכבר בארנו לך ששער החמישי ענין המעלות דרך שם הש"י כי"ל הוא ונתלבש בשונות ובכנוין כפי לורך להתנהג עם צני העול' ובאותה נודה שהוא לריך להתנהג באותה נודה נקרא באותו שעה :

ועתה לריך אתה לדעת כי נודת הגבורה נקרא אלהי' והו' הדין המוחלט שאין צו שנוי לפיכך נצרא העולם בשם אלהים לוור כי כל נעשה בראשית עשויים ע"פ האמת והחכמה השלימה בכל הצדיות לוויניה' צעיוני' ובתחומי' וכן אצרי כל צריה וצריה מן הצדיות המשוונות זו נחו כולן עשויין בתכלית השלימות והתיקון הראוי לכל צריה וצריה וכל אצרי ואצרי והו' שומר שלמה ע"ה כי כל נעשה אלהים הוא יהיה לעול' עליו אין להוסיף ונמנו אין לגרוע והטע' לפי שהש"י עשה כולם בתכלית השלימות אין דבר צעול' יכול להיות יותר מתוקן מן התצונה שהכינו הש"י יתעלה לפיכך חזר בכל נעשה בראשית חלקים לוור שהכל נעשה ע"פ הדין לפיכך אין לריך לשנות טבע וכל הטבעי שצעול' כדי לתקנו חק' לריך לשנותו כדי להראות מלכותו ושלטנותו על כל הנצראי' להודיע שהוא עשה הכל וצידו הכל :

ולפיכך תמלא בנצמור הלל הגדול ג' שונות יד"ר חלקים אד"י שני הודו ליי' כי טוב הודו לחלקי האלקים הודו לאדוני האדוני' אונם השם הראשון הוא עלם הממשלה ומליאות השם הקדמון ית' ונחשבותיו עמוקות כבוד שאמר לעושה נפלאות גדולות לבדו וחזר בשם השני הודו לחלקי האלקי' פירש בנצמור ואמר לעושה השמי' בתצונה לרוקע הארץ על הנוי' לעושה אורי' גדולים את השמש למעשלת ציוס ואת הירח והכוונ' לונושלת צלילה וחזר בשם שלישי שהוא אדני' ופירוש צו סוד האדנות והשלטנות והממשלות על כל הנצראי' כו"ש כל אשר חפץ י"י עשה צמנים ובארץ ואמר וצמלצנים עבד צחיל צמני ולא איתיה למח' ויורר ליה נח עבד' וכנגד שם אדני' זה חזר להשלים צמית שלישיית צמזמור למכח מלרים צבדוריה' ויולא ישראל מתורם ציד חזקה וצדורע נטויה לגור' והעביר ישראל בתוכו וניצור פרעה וחילו צים סוף ואשר תשלם המצמור לפיכך נקרא הלל הגדול לפי שהוא כולל שם הקדמון ית' צפסקו הודו לה' כי טוב וכולל שם חלקי' שצו נצרא העולם ע"פ הדין הישר שאין דבר לריך תוספת או נגרעת ועל התכונה שהכנים הש"י חסו שאמר לחלקי האלקי' וכולל שם אדני' שהוא השם המורה על השלמות והאדנות על כל הנצראות וצידו לשנותו ולעשות צו חפצו ורצונו כדי להודיע לכל שהוא הצורא אותם ולפיכך נקרא שם המצמור הלל הגדול ראש לכל ויני תהילות ותמלא צו כ"ו פעמים כל"ח כנגד שם השם ית' וכבר בארנו ששער החמישי כי צין התפארת ושם אלהי' עמודי' סנהדרי גדולה ושם הוא חיתוך הדין על פי האמת :

ודע כי כל נעשה בראשית וסודי ספירות חתומי' בשם חלקים נחמילה ועד סוף ציפור תחילה לירוק האותיות צצריאל עולם והנקודה האנלגית שכל לירוק אותיות עליה סופר צפסר יצירה הוא סוד אל לפיכך הודיע אצרהם אע"ה לכל חצי עולם ויקרא שם בשם יי' אל עול' והו' תמלא לכל הכינוין הסמוכין לשם הש"י וכשתזכור אלל שם אל הוא סוד עשר מעלות לפסירות צי' ומאמדות שצח' נצרא העולם תמלא י"צ ונא' ועד י' וזהם ככללי' כל הנצראי' והסוד הן ליי' חלקיך השמי' ושמי השמי' הארץ וכל אשר צה לפיכך אומר כל הנחלי' הולכים אל הים אל הים מנש שהוא כק חלקי' אונם הים אינו מלא שהכל חלוי צשה"י שהוא היסוד והעיקר לפיכך הודיע בתורה כי שם חלקי' בהסתלק מנמו חות' י"ה שהוא מנמו הגדול נחאר אלל אינו יכול לבד ולעשות כלום והו' ניי ישום אלל הלא אכני יי' צהיות שם יי' לבדו לוקח האלילות והשפע והנשמה שהכנים בשם חלקים ישראל אלל לפיכך אומר הודו ליי' כי טוב לא שינה צו ואמר הודו לחלקי האלקים וכפל צהם הדיבור וכן הודו לאדוני

לאדוני האדונים שאינו יחיד אלא ויגד שם השם יתגדך לפיכך זנחם לאלקים יחרם נלתי ליד"ד לצדו :

והמבין סודות הללו יבין סודות החומים במזמור שבו נחתם ספר תהילות אומר הללויה הללו אל נקדשו הללויה צדקיע עזו הרי זה המזמור מורה לירוך צאלפא בית צספר יצירה וגילגולם והיאך מתלבש שם יד"ד ית' בשם אל פעמים אלדי"ס פעמי' אלה חליו בזה וחליו בזה בכלן יש סודות עמוקים צענין שתמלא במעשה בראשית ל"צ פע' אלהי צבור ל"צ תצינו פלאות חכמה צנחם בצדק העול' צלירוך אלדים לפיכך אין בכל האותיות אות שתלבש צה השם צאות אחת כי אם אותיות ל"צ :

רי לה לו בי בה בו

הדרים גדולי' הדרים צמקו' זה לפיכך לב הוא סובל הרוח והוא מלך צגוף והרוח סובל הנשמה צבור ויפח צלפיו נשמת רוח חיים והיוודע סוד זה יודע סוד התקשרות הרוח בנשמה צבור יד"ד אלדי' ויגד יד"ד אלהי' את האדם שם מלא על עול' מלא והעניינים הללו מן הקצתי' הפנימי' ולריך אתה להתצונן הטיב סדר שפע האלילות יד"ד יתגדך על כל השמות והכינוין כי כול' נשואות צו והם כדמיון כסאות לשמו הגדול וזו היא הספירה הנקרא שמאל והנני מצאר לך יד"ד ית' העיווד הוא סוד הרמזים צהמלחצו צאדי"ד והטע' לפי שהוא צורה את הכל והוא מלא רמזים וחסד אונם כל שם המתחדש בחידוש עול' הוא חכונת הדין לפי שהוא עשוי ואינו עושה וכל מי שהוא עשוי יש לו צבור וסיו' חסו סוד הדין הגמור שהנצדאים המסירות דבק צהם וכל חסר לריך לשלצו ולקבל לפיכך כולו דין ואם לפעמי' הוא משפיע ונותן זהו מלך שמוקבל צשעה שנותן שם אינו מוקבל א"א לו לתת מאחר שהחסרון דבוק צו חסו סוד קשר המרכצות כולן צבור ארץ ושמים כי צוראי ארץ נצרתת תחילה ואותה ארץ נקרא שמים אלא מה שלמע' הימנה חסו סוד שאמר יד"ד צחכמה יסד ארץ כונן שמים צחכונה ואמר הודו על ארץ ושמים סודות קשרי הספירות והמעלות חליות צזה והצנין סודות עמוקים הללו יבין סוד שני מקרלות שצית שצאי וצית הלל נושאים ונותני' צהם אלו אומרי' כי שמים נצראו תחילה שגא' בראשית צדא אלהי' את השמי' וגו' ואילו אומרים ארץ נצרתת תחילה שגא' ציום עשות יד"ד אלדים ארץ ושמים :

והנני רומז סדר המעלות סודים כאן צשער זכרון מעלחם אומר שמי' וארץ ונשעת קנולם והשפעת' אחר ארץ ושמים אין לך שמים בכל המעלות שאין לו ארץ תחילה ואין לך ארץ שאינו שמים מלך המעלות האמצעות מלצד כח"ר עליון ית' שהוא שמים אמתית כותן ואינו מוקבל מלצד ארץ הנקראת מלכות אלל' ספירות שנקראת ארץ לצד שהיא מוקבלת מכולן ואינה משפעת צהן אונם היא סוד שמים לכל הנצדאי' כולן והצנין סודות הללו יבין סוד שאמר הכתוב הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים ואחר שידעת זה :

דע כי כל מוקבל לריך להיות צו דין צהכרת והנהשם אלהי' שהוא כינוי ראשון לענין צריחת עולם צו נחתמו סדרי הדין לפיכך הוא הנקרא צכ"מ שגאל והוא מקום הדין ומאחר צד שהוא תחילת תכונות הצריחה כאללים כל ההפכים לפיכך הע"י לפי שהוא מאליל צבור את הכל כותן צלי חיסרון שהרי הכל צצרא ונעשה צצפלו ואינו חסר כלום צצתו לכל שואל שאלתו חס סוד פותח את ידיך ומשציע לכל מי רלון שאינו חסר כלום צצתו די מחסורו לכל שואל לפי שצצרתו הכל עשוי חס סוד גדול צציות המתצנה שצתן צצרא העול' נקרא רלון לפיכך חמד כי לצד שגאל שהוא הסך היעין יעמדו כל מדות הדין ואם יחסלו הנצדאי' צצות שגאל ירדיון והטוב כוננע מהם לפיכך חכיו פני השור מהשגאל ששם קטיגור כל צעלי דיין וצאחרו הדר השטן ומקטרג צין קרניו לפיכך נקרא הספירה הזאת :

צפון שמונו יתאלל כחות הדין והמקטרג חס סוד מלפון תפתח הרעה לפי שהיא סיבת ההפכים והחסרונות נקרא לפון על טעם שאומר לך **דע** כי צציות כל הנצדאי' שואלים דבר מכ"מר שהוא עולם הסוד והרמזי' שאילות כל שואל עשוי הן כונשכות מלמעלה צין שיהיה לדיק צין שיהיה חוטא וצחגיעה אותה המתנה ששאל דרך לפון כי שם הוא המעצד לכל השאלות והמפלים אז אות' כחות והכיתות העומדות צלד לפון מערערין על אותה המתנה לעמוד לדין עלים

שערי צדק

עליה ואם אותו השואל ראוי לשאלה זו ישלימו חפזו ואם אינו ראוי להגיע להשיג נקשתו אז מעכבים המנהג בזהו מקור' ושוב אינו חוזרת למעלה לפי שלמעלה נותני' ולא נוטלים ואינה יורדת לאותו השואל לפי שאינו ראוי לכך מלך הדין וממלא אותה השאלה והמנהג עומדת בזהו המקור' לפיכך נקראת לפון ששם לפונה שאלות ומחנות וזה קוד מלפון מפתח הרעה ומלפון זהב יאמה ילפון ללדיק חיל חוטה ילפון לישרים חוטה וכל אותן הטובות הגונות בלפון עמידים להיות ללדיק' וזה קוד מה רב טובך אשר נפ"נת ליראך פעלת לחוסים כך נגד בני אדם נגד ממש לפי שיש צד לפון מעכבי' והיודע קוד זה יצין מה שאמרו חכמינו זכרם לזכר' הדולה להעשיר ילפין כמה הפליגו להודיענו צמקום זה ויצין מה שנכתב בצורה צענין תפילין לשמאל והיה לאות על ידך כלומר יד כהה והיא השמאל שהיא מונעת הטוב צדין מן החוט' ומלפון ולא כהה גם וכמה ראוי להיות התפילין בזהו המקום והלמלא עקידת ילחק אין אחד מכל הנכרא' ויכל להפיק רצון שאליתו מרוב דקדוק הדין צמקום זה והיודע זה יצין קוד ויהי כי זקן ילחק ותכין עיניו מראות לפיכך תמלא מקום להטיב לרשעים אע"פ שאינם ראוי' והטע' שמדקדק הדין בזהו ועלה קלת לבעול' הרחמים וכדבך בצורהם וכחוצ צו ואברה' זקן צא ציני' ובכחן תמלא כיצד נמנע' הטובה מן הרשע' הטוב הגנוח ללדיק' בלפון ילפון ללדיק חיל חוטה וכל מה שציארכו הוא הפך כמו שמוציים בפשט הכחוצ כמה בני אדם :

ידע כי צמק' הזה יש בית קיצול ואחיה והללחה לרשע' כדי לייקר מחוסם את החוטאים ח"ס ויאמץ ילחק את עשו כי ליד צפוי וקוד ועמה שא נא כלך חליך וקשתך חליה וחס ומעלות צדעתו של ילחק לזכר את עשו הרשע בצרכה הראויה ליעקב שהיא צרכה אברה' וסופו מוכיח על תחילתו והענין קוד ירעמי' שציארכו במלת לפון יצין קוד הקרצנה הנקרא' קדשי קדשים שחיתתן בלפון וקיצול דמן צכלי שרת בלפון ושחט אותו על יד המזבח לפונה זכר' אלדים רוח נצורה ולפי שהספיר' הזאת הנקראת לפון היא מעכבת להשלים חפלי החוטא' כתיב על ידכה יד כהה והקוד הגדול שהכל תלוין וקרנים מידו לו ושם חציון עזו שם חציון עזו צוודאי שהוא אורג שם גונות שאלות כל החוטאים ומלך זה נקרא הספירה הזאת צכ"ו :

פחד המלך ופחד עמו שם פחדו פחד ציון ח"ס ופחד ילחק מפחד צלילות סמך מפחד הכל רמז והספירה הזאת נקראת :

גבורה צבור לך יי' הגדולה הנצורה כלומר מקום הדין הקשה החזק הגדול שאין כל צריה יכולה ליכנס צמקום הזה מחזק הדין אלא הגזורים הנקרא' על שמה ח"ס שאומר איזה גיבור הכונן את ילדו הכל רמז צמקום הזה כי כשיכבש אדם את ילדו אז הוא ראוי ליכנס צהיכל זה וכל חפזו יעשה לפיכך אמר מאימתי מחזיקין בצורת גשמים כלומר כשיורדין צדין אס העול' ראויים אס לאו וזהו קוד כל רמזי התורה שכל' ונחתי מטר ארלכם צעתו או ועלר השמי' לפיכך נידון בגבורה ולפיכך נקראו גזורים עומדי' צמקום הזה שהוא מקום המדה וזה קוד ששים גזורי' סביב לה מגזורי ישראל כול' אחרי חרב מלועדי מלחמה מפחד צלילות הכל רמז צמק' זה והנה משה רבינו עליו השלום עלה למקום הזה ולקח התורה בחזקה עיר וגזורי' עלה חכם כי התורה נחמה מן הימין על יד השמאל וזה קוד וידבר אלדים את כל הדברי' האלה בגבורה נחמה תורה ונמשכה מן הימין על יד שמאל ונחמה למשה וזהו ציור לכל מה שפירשנו לעיל והנן זה :

והספירה הזאת נקראת **אש** הגדולה לפי שהאש הזאת היא חזקה מכל אש שבעול' וכל מיני אש לפניה' כקש לפני אש והיא הלוחמת והשורפת והלוחמת והגורמת דין ולפי שגבורה נחמה תורה לפיכך נחמה מתוך האש מיינינו אש דה לנו וכתב את דבריו שמתת מתוך האש וכתב זאת אש הגדולה הזאת לא אלה עור ולא אמות לפיכך אמר מתו כול' ונפשו ילאה צדדו אותם שאין כח לכל צריה לעמוד צפני הדין הגדול תלוי' בגבורה ומן המקור' הזה נמשכי' כל מיני אש וכתב אחד אומר עושה מלאכיו רוחות מעשרתיו אש לוהט המלאכים הם רוח לפיכך רוח הטומאה ורוח הטהרה המעשרתיו אש שכל' כי צאש ה' נשפט ולורך המעשרת' להיות אש לוהט שהוא קוד מקום עזילה לנכנסים להיכל המלך ולהנהג ליהטם כל עניי המדה ועמה זאת נקראת :

צור לענייני נפלאות המוציא לך מים מנור החלמים וכבר ביארנו זה במלח יולר-בראשית ודע שהאש ילאה מן המים למדות נפלאי' אצרהם הוליד את ילחק ויקח בידו את האש ואת המלכלת וילכו שניהם סוף דבר תלויה בשער החמישי' וסם תמלא ביאור לספירת זו וזה כי המדה הזאת נקרא מוקס :

העיושר פעמי' לטובה ופעמיים לרעה כי העושר שזור לצעלי' לרעתו ומן המקום הזה ילא זה אדום ואין זוכין לו אלא בדין ומן המדה הזאת מתעוררת מדת התרועה כשהיא לוחמת עם האויבי' אונם ברה"מ מקיפין אצרה' ויעקב בקול פשוט לפיכך פשוטה לפנייה ופשוטה לאחריה ואשרי העם שיודעי' תרועה שמתחששין בה ויודעין כי' הילך איש על גחלי' ורגליו לא' תשרפנה הימחה איש גחלי' בחיקו ובגדיו לא תכרינה לפיכך נפלה חומת יריחו ונכלעה על יד תרועה ולריכי' אנו להקיף לה ברה"מ צמדת הרחמי' אצרה' ויעקב עלה אלהים בתרועה יי' בקול שופר ולפיכך ותקעם תרועה ב' ונסעו וכתיב קומה יי' ויפולו אויביך ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו כי תצאו מליחמה על ארלכ' והרעותם ובי' שמחת' ומועדיכ' ותקעת' תחוללות ויום ר"ה אע"פ שהוא ר"ה יום תרועה יהיה לכם צבקה ליום חגיגו לפי' מסבבים לה אצרה' ויעקב ואלו חותמים כי אחת שונע בקול שופר אחת הוא מעול' ומאזין תרועה ואין דומה לך וחותם שונע קול תרועת עמו ישראל הי' ברחמי' ועל דין זה התנונה קוד הדינים הקשורים בגבורה ובפירה הזאת נקראת :

זרועה והוא עושה מלחמות וטובי' נקמת ישראל כלומר זהיות מלכות לנצח כלי זין מן הגבורה עורי לבשי' עוז זרוע הי' בימי קדם וכו' הלא זאת היא המלכות רבז מחוללת חנין וכתיב בגדול זרועך ידמו כלבן וכתיב ועושה אלהי קדם ומתחת זרועות עולם כלומר כשנזכיר שניהם נזכיר זרועות וכשנזכיר זרוע אחת היא השמאל כי ימין וזרועך תפארתו ויש מתלבש' בזרוע זהיות המלכות מתלבשת בזרוע הגבורה והמזין קוד זה יבין מה שמאל' צענין ר' חנינא בן דוסא וחביריו כל העולם כולו. ימין בזרוע הי' :

השם השני' לספירת נקרא **אר** כבר ידעת כי השם הנקרא אל היא מדת הרחמי' והנני מבאר לך עוד כי כשהשם הזה רומז צכת' שהוא עול' הרחמי' הגמור נקרא אל עליון והוא קוד אל ונק' יושב על כסא רחמי' וכשהוא מדבר צעול' יש בו דין ורחמי' מעורבי' נקרא אל עולם וזה הוא מדת חסד אצרהם שנקרא גם כן חסד עולם ויש חסד עליון צענין אל עליון וכשהוא נמצא אלל היסוד כענין חסדי' דוד נקרא אל שדי ואל הייחוד נמצא ביסוד' ומלכו' וכשהוא מושך החסד והרחמים מן הנינה נקראת אל ח"י וכבר ביארנו זה זה לנועלה :

אמנם יש לנו לערוך במקום הזה שאמר הכתוב ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור חזי עוד שר שלום קוד ספירות הוא מוכה מה שאמר כי אל גדול יד'וד הוא קוד תי"ו מת"י וכיוצא כמו שאמרנו באריגת השמות כי אל רחום יד'וד אלדין הוא קוד התחברות חסד ורחמים וכבר ביארנו לנועלה כי אל הוא קוד התחברות תחילת הספץ צמחשנה לצריאת עול' בלירוק האותיות כי תחילת כל לירוק האותיות שבהם נצרא העול' נקרא אל והוא קוד הנקודה האמלעי' שעליה כל הגלגלי' חוזרים צין צעולם השכל צין צעול' השפל צין צשאר כל התכונות אמני' גלגל יד'וד הוא סוכך על זה גלגל התכונות סוכך עליה והסוד כל סתום צסוד אלדים ובסוד אלוה וכבר ביארנו רמז חמימת ספר תחילת הללויה הללו אל צקדשו הללויה צקיע עוז צבאן רמז לירוק האותיות וסוד תכונה גלגל. ותנועתו לפיכך הדיע אצרהם אצניו ע"ה לכל צאי עולם קוד אמיתת יד'וד ית' ע"י אל והוא קוד ויקרא שם צשם יד'וד אל עול' כי אל הוא קוד של צריאת עול' וסוד התכנה עמו צמדת הדין וצמדת הרחמי' כי אין השם ית' נודע מתוך יד'וד' שענוק וסתום הוא לפיכך אינו נקרא ככתבו אלא הוא נודע מתוך פעולתו צאומרו שאו מרום עיניי' וראו מי צרא. אלה מתוך הכנדרות נשיג הש"י והוא קוד ויקרא שם צשם יד'וד אל עולם אל עול' צודאי לפי' שאצרהם אצניו ע"ה החזיק צמדת אל שהוא קוד עול' הרחמי' וסוד צריאת העולם נקרא המדה הזאת על שמו ובכ"ו שם אל סתם הוא מדתו של אצרה' כתיב אמרתי עולם חסד יצנה צנין העול' היא חסד צסוד אל עולם וכתיב חסד אל כל היום לפיכך חסדלאצרה' וסוד

שערי צדקה

והיודע עיקרים הללו יודע סוד מי א"ל כמוד נושא עון ועוצר על פשע והספירה הזאת נקראת :
מים חיים לפי שזה הסוד יולא מהצניעה הנקראת :

רחובות הגהר ונמנה זו יש שנים ושננים גשרי שנים הולכי המי העליונים צמר ויס"ע ויב"א וי"ט ומכא אלו המים נבקעו המים ועצרו ישראל צמוד הים צניעה ואותם הם כחם של ישראל והיודע סוד המרכאות יצין סודות עמוקים צניין זה וספירה הזאת נקראת :

ימין וממנה זכו ישראל למורה צדור וניעניו אש דת למו כי אצרהם אצנו ע"ה התחיל למשוך הכחות המסתרות צמח עליון לנטה שהרי ציני אדם הראשון נאסף הלדיק והמירו אנשי דור הפלגה ודור המצול והשחיתו הנהרות ופתחו כל המעינות ונפתלקו כל הספירות למעלה למעלה ואין דורש ואין מפקש לפיכך לא היה הס"י נודע צבול לפי שליטות השכינה כסתתמו ע"י מעשי הרע"י עד שזא אצרהם אצנו ע"ה ותיקן הליטות לשלוח מים חיים מהצני"ה שהוא סוד הנהרות העליונות לפיכך כתיב ויעתק משם ההרה ונקדם לבית אל מקדמונו של עולם הסיע המי העליוני"ן מן ההרה היא הצניעה ונקדם עד שהמשיך לבית אל צלייר אחד הנקרא חסד והוא הימין ולפיכך כל מסעיו של אצרהם אצנו ע"ה היו לימין והוא סוד ויסע אצרהם הלך ונסוע הנגה אלמלא וימין של אצרהם אצנו מדת הימין היתה הנגה יציאה ונגוזה ומתוך הימין של אצרהם נחמלא הימין מים אפתח על שפאים נהרות לפיכך נאמר זו נחם יד"ר לאדוני שב לימיני וע"י אצרהם נחמונמה הימין לפיכך ימין יד"ר רוממה ויעניו מחנקי כמה היתה מעלתו שהמשיך המים העליוני"ן מן הצני"ה ולמטה והכין לה ליטות ללכת עד בית אל והוא סוד אלוה מתיון יצא והוא כולל סוד המשכות מצניעה לימין אשר על דרך חמנה וחמנה יד"ר יציט והמדה הזאת נקראת :

חסד והנני רומז נאמר צביראת העול' אמרתי עול' חסד יצנה וכתיב חסד אל וכתיב חסד לאצרה' אצרהם גלה לנצחים דרך השגת חסד וכתיב כל ארמות יד"ר חסד ואמת וכתיב חסן אמת ליעקב חסד לאצרה' אצל דין ליחזק לשמור הפרטה שלא יכנסו המשחיתים צמח צבול אורחות השם צשנים ושנני גשרים עד הניעם למדת אמת וכתיב וחסדי אמתך לא אמיס וכתיב חסדי דוד הנאמני' מאצרה' נמשכו לדוד לפיכך נאמר מן דוד ונגון אצרהם והוכן צמח כסא כסא נורא לפיכך חמלא צהלל הגדול מוחם כי לעול' חסדו עשרים וששה פעמים כל זה משך אצרהם למטה לפיכך זכה לרצ חסד מטה כלפי חסד והמדה הזאת נקראת :

גדולה משום איך אפים וגדל חסד והנני רומז הכתר עליון הנקרא איך סוף כי אל גדול יד"ר לפיכך לך יד"ר הגדולה והגבורה לך צודאי איך סוף והכל קטן לפיכך עון צידק וגבורה צימין והאלהי' נבר את אצרהם ויקח צידו את האש ואת המאכלת עושה גדולות עד איך חקר וגו' לפיכך נקראת גדולה גדול יד"ר וגו' כמה נפלאות צמח הספירות רמזות איך לכן לצדיות מעלצות של חורה לא ידעו ולא יצו צמחיה יתחלכו שהמורה פתוחה לפניהם ונכסלוהם וסתתמום עמדתם חו היא מל של אצרהם והוא סמוך למעלות הצני"ה לפיכך נכסכל צלעגוניהם ולא מלא צן משרה אלא מנעים נכריות הסמוכות צמחורות עד שהמשיך צו מן הצני"ה שהיא סמוכה לפיכך כה הים זרעך והיודע סודות צציארתו יצין מתוך זה כי יש מקום למלא כסף וכמולא מים שהרי אצרה' המשיכו מן הלונ' העליון אצל מקום להצב חוק סיון שהאש ילאה מן המי' לפיכך נקרא מדה של אצרה' חסד עולם ולא חסד עליון שהרי ימנעאל ועשו סין הכסף והזהב לפיכך עשו הוא אדום סין דהצב חו היא המדה הנקראת :

בקר והטעם שהוא צוקר של עולם י"י צקר חממע קולי ולא אומר צצקר אלא צקר וכתיב ויטכ' אצרהם צצקר ויהי ערב ויהי צקר הצקר אור ולא אומר הצקר האיר אלא אור צצקרת רועה עדרו אחר שהיה העול' ערב זא אצרה' והיה צקר למחות צנועם י"י ולצקר ציכלו והמדה הזאת היא סוד הצדנה ומה צין נדר לצדנה נדנה הרי זה נדר הרי עלי :

דע כי הצני"ה היא מקום הסוד כמו שנצאר לפנינו ואין אורו המקום מושג אלא ע"י הסדר ונצאר זה צמורת הס"י והנה אצרה' ראש לנדיצים והוא סוד המרומה וע"י זכו ישראל למכניה

לשכינה שנה, מאת כל איש אשר ידענו לנו תקחו את תרומתי והנני מנצח נדיבי עמי' נאספו עם אלהי אברהם הכל מנצח ולפני' מה יפו פעמיך בנעלים צה נדיב כי צה נדיב' לריכס נעלים מנסם מנצרות הכתרים אשרי הזוכה לפסוק הזה וכפות המנעלי' שומרות את ישראל כי אוריש גוים מפניך והרצנתי את גבולך לא יחמוד איש את ארצך בעלותך ליראות את פני יי' אלהיך שלש פעמים :

וריה אברהם נקור הכדנה לפיכך כל הנא לשאל מאת הימין דבר אין מונע ואין מעכב כן הימין פתוחות לחם מתנות ומקבל מתנות שנים ואלמלא יד כהה מעכבת והלפון מלפין כל אדם משיג שאלתו טוב וחוטא והיודע מפני הכדנה חסו המפתח לפסוק ושם חציון עזו מה רב טובך אשר לפנת ליראיך והנה סוד נדנה הוא סוד אלילות השפע צלי עירוב תכרת עליון לימין ומן הימין עד הגבורה אבל מקום הסכנה הוא מקום הגבורה ששם עומדי' מיני מקשרגיו ואלמלא נדצחו של אברהם אין כח לבנים לעמוד זש' ארפא משונתם ארפאם נדנה בבור המעכבי' והמונעים לפיכך גשם נדבות תניף והמנין סודות הללו יצין סוד טוב לחסות צי'י מנצרות באדם טוב לחסות צי'י מנצרות צדי'י' השרים העומדי' לנד אברהם נקראו נדיבים ואף על פי כן עיניהם לרה :

ודע כי מדת האהבה היא מדת אברהם ועל ידו אברהם נאחז ציעקז חס סוד הנצח צעמו ישראל באהבה חס סוד הנדיבים והשפע והאלימות טוב ארוחת ירק והאש' שם וגו' מה טעם כלמך השור את ירק השדה טהלה תעורר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה זו המפתח לכ"ו שאלו חומרים זכור לאברהם לילחם ולישראל ענדין וזכרתי את צריתי יעקב ואף את צריתי ילחם ואף את צריתי אברהם אזכור והארץ אזכור יצין את סוד זה על כל פשעים תכסה אהבה לפיכך סמכו ק"ס מלאת אהבה וסמכו אמת לסוף ק"ס תתן אמת ליעקב סוד לאברהם ואם השור צא ללחך על כל פשעים תכסה אהבה והנני רומז אמת' חס'ד פח'ד ודע כי האהבה היא מתקשרת בנדנה כמו שאלמנו ארפא משונתם ארפאם נדנה והיודע סוד יניקת אברה' ויודע סוד הפסוק הזה כי מקום הרפואה הוא מקום התשובה ומשם ינק אברהם כשנצק נצודת הסוד ודי צמה שצארו :

השם השמיני לפסירות נכתבת יוד'ד ונק' אלהים יוד'ד ארבי' חילי חס סוד לפי שזה מקום תחילת הדין ומקום והנני מנצח כך דע כי כתר עליון הוא הרחמי' הנצור'י' שאין צהם תערוצות דין ונצחאלל מננו הסכמה' והצני'ה אז תמלא דין ורחמי' מעורבי' אבל אין כחם יולא לפועל דין לפי ששם נקשר' בכתר אומנם הרחמי' והדין נמשכים ע"י גדולה' וגבורה כמו הזרועות הנמשכי' מן המקור שצמח ופועלין פעולה ולפי שעיני המקור לרחמי' ולדין חס ע"י חכמה' וצני'ה הנקרא' עין ונקרא מקור והם דנקים בכת'ר ואינם פועלי' אלא ע"י גדולה' וגבורה לפיכך צני'ה שהוא מקור הדין ואינו פועל אלא על יד גבורה כך נכתב יוד'ד על יד שהוא קשור בעולם הרחמי' ונקרא אלהים על יד כווצים מונח לפיכך תמלא כתוב בכתב מקומות יוד'ד ארבי' שהוא סוד המצויים ההולכי' עד המלכות חס סוד ימי פסח ושמונה ימי חג וצבור שמיני עזרת אחד שלו ואחד שלנו וכשהנציאים עולים ונלמטה למעלה קורין בתורה יו"ד ארבי' כמו שאמר ארבי' יו"ד מה תתן לי וכיוצא בו וכשהשפע יורד ממעלה למטה וממטה למעלה והסוד ילכו ממיל אל חיל לפיכך תמלא הספירה הזאת נקראת :

צדק עליון חס סוד שמונת ארבי' יו"ד שכתבנו והסימן לך לך מדרוך לך ראשון סוד מלכו' לך שני סוד צני'ה כי שם הוא סוד הייחוד השלם צכל העולמות חו' היא שאמר בצמוך למען תחיה וירשת את הארץ למען תחיה לך תחתן וירשת את הארץ. וסכל מנצח והספירה הזאת נקראת :

בינה במקום הזה הוא סוד כל הנחלי' העליוני' ולא נכנסה צה שום אדם ועין לא ראתה סוד מעלותיה וקבולותיה לפי שחיל למעלה מכל המצוות והנה כל הנציא' אפילו משה רבינו ע"ה פתח תשעה וארבעים שערים ושערה אחריה נעצלת מנאל כל מדרי' נבחים ונעולים צפני כל צריה וזה שאמרו הנציאים עין לא ראתה אלהים זולתיך יעשה למחנה לו והנני פותח לך קלת מעלותיה כדי שתכנס לדיעתם :

שערי צדק

ודע כי שלשה ספירות עליונות כולל הם מתאחדות כאחד ולעולם לא יפרדו והשם הכולל אותם זכ"ע הוא יו"ד ה"א רמז יו"ד לחכמה וה"א לבינה וקולו של יו"ד רמז כתר אין סוף ואינו מושג בשום עניין לייחד לו אות קבוע ודע והאמן כי לא עלה מעולם לא שר ולא מלאך ולא דבר צעולם להתאחד באלו שלשה ספירות לפי שאצרהם וילחם עלו עד הגדולה ועד הגבורה וסביבות אצרהם וילחם בנאחזים שבעים שרים עליוני' שבעים כתרים על יד ישמעאל ועשו שהם סוד מק הפרה והלנואל ישמעאל שילא מאצרהם ועשו שילא מילחם אין מקום לשבעי' שרים אחיהם סביבותם ודבר זה נודע בסוד סדר הקשרים והנה אצרהם ילחם בנאחזים בגדולה ובגבורה יע למחלתם גבול שהרי המלכים שלשה סמוכים להם והסוד ואקח את אביכם אצרהם מעבר הנהר :

אמנם יעקב אבינו ע"ה שהיה מזוהק ולא היה צמנתו פסול אין בו מקום אחיהם לאחד מן הכוחות המילוניות כלומר ע' שרים לפיכך הוטל יעקב זין אצרהם וילחם בנאמנע :

והגני רמזו הלא המזוהק שנאצרהם וילחם הוא היכל הקודש הפנימי והנה הקו האמנעי ביניה' הוא יעקב ונאחזו במקום הטוהר שבין אצרהם וילחם הם כלפי חוץ והנה שבעים שרי' המילוניים נאחזות באלוהו לר' שיש בו סימן כלומר ישמעאל מלך זה עשו מלך זה לפיכך כתיב הלא את עשו ליעקב נארו י"י והאב את יעקב ואת עשו שנאחזי נמלא יעקב עלה עם אצרהם וילחם עם הכתמים והזרועים שבהם נאחזים אצרה' וילחם ונקראת דמות אדם ונמלא יעקב לבדו עולה עד הכתר ונאחזו בשלשה ספירות עליונות עולה מן הלוואר למעלה הנאחז בקו האמנעי עד ראש העליון ונמלאים אצרהם וילחם עול' עד מקום הזרועות עמו ומשם ולמעלה אין להם עליים ונמלא יעקב לבדו עולה עד הכתר ונאחזו בשלשה ספירות עליונות שהם ככללות בשם ית' לפיכך כי יעקב צמר לו י"ה ישראל לסגולתו ולסגולתו ממש כי סוד סגולה הוא סוד י"ה ממש בסוד זרקא וקק סגול נמלא הצי"ה נקרא סגולה ליודעי סוד האמת לפי ששרי' אומות העולם עולים עד הזרועות ולא עוד וישראל לשם י"ה עולין כתיב והייתם לי סגולה מכל העמים העמים ודאי שאין אחד מכול' עולה לאותו מקום לפיכך כתיב כי חלק י"י עמו יעקב חבל נחלתו וכתיב י"י צדד ימחו ואין עמו אל נכר כלומר אחד מכל השמים העליונים חסו סוד ירכיבוהו על צמותי ארץ וזהו מקום שאין דרך לשר ומושל לעלות שם ועל זה כתיב ששם עלו שבעים שבעי' יה עדות לישראל :

ודע והאמן כי יעקב שעלה למעלה ונאחז בשם י"ה הוא לבדו נחל נחלה בלי מלכים וזהו שאמר הכתיב והאכלתיך נחלת יעקב אבין ומקום הלוואר עד מקום הראש נחלה שאין לה מלכות וזהו שאמר חכמים לא באצרהם שכתוב בו קום התהלך בצרף לארכה ולרחבה ולא כילחם אלא כיעקב שכתוב בו ופרלת ימיה וקדמה ולפונה וגגה ומקום הפרה שפרץ הוא מקום הלוואר שעולה למעלה וכן זה היעקב לפיכך כי יעקב צמר לו י"ה ישראל לסגולתו :

ודע כי דוד המלך עליו השלום לפה צדוק הקדש כל הגליו' וראה את ישראל גולין במלכיהם ואף כל גוים סבבוי ולעק על כווד הגליות המשיגות את ישראל במלכיהם ואמר מן המלך קראתי י"ה מן המלך ודאי קרא י"ה שהוא עולם המצוות שאין שם מלכות ואמר כך אומר ענני צמחצ י"ה :

והגני רמזו כחצו הרכבת אנוש לראשיתו באלו בלש ונמים ותוליתו לרויה בלש ונמים אצרהם וילחם ואח"כ ותוליתו לרויה לפיכך התצוק היעקב ותראה מעלת ישראל על האומות ודרך עלייתו למעלה למקום שאין שם לורד ומקטרג ומזיק אלא כולם השקט ומנוחה ומחלה וזהו הספירה הנקרא :

רחובות כלומר המקום שאין לו מלכיות אלא רחצ זכ"מ והנה ירושלים צעולם הזה צמוד בגוים שנמתי' וסביבותיהם ארלות לפיכך כל רודפיה המשיגות זין המלכים וסימן כשושנה זין החומים ואם צל רוח וטוש עלין שלה לכאן ולכאן הרי החומ' קורעין אותה כך ירושלים צממים הראשונים סביבות ארלות ומלכיים כל גוים סבבוי וזהו סוד גליות אצל לעמיד לבדו י"ה מתאחד צירושלים ואז כל השמים המורדים כלים והולכים להם כלומר אינה מריעים לה עוד וזהו סוד רחצה ונכצנה למעלה המציני מקום אהלך ויריעות משכנותיך יעו אל

אל תחשבו האריכי ימיתרי ויחידותי חזקי כי ימין ושמאל תפרוץ זהו כי יעקב שכחצו צו ופרצת ימיה וקדמה ולפניהם ונגזה הן זה הטיב ימין ושמאל תפרוץ נחלת אצרהם וילחם הן נפלאות גדולות חסו קוד צלבו צאם ונמים ותוליהו לרדיה מן המלך קרתי י"ה ענני צמרח י"ה וסוד ואת הלכת צרחה פקה עיניך ככ"ע שמאלא כתוב רחוצות וכתיב יסצו זקנים צמרחות ירושלים חסו המקום הנקרא רחוצות והכר כי שם הוא קוד הנהר העליון שאין סוף וקץ לרחוצותיו חסו קוד את רחוצות עיר ואת כלל כלל צו ודאי תצא צכלק עלי קצר זכה לו מונעם לו שהוא נן העולם הצא והיודע קוד רחוצות האלו יצין קוד תרחיצ לעדי תחמני תחמני נעני ליה שאין דרך הלשון לומר תחמני אלא תחת כי שהוא קוד כי שערי צינה והמקום הזה נקרא :

גאולה כי מן המקום הזה מושך אל"ל ח"י ולריך לסמוך גאולה לחפלה ואם תצין קוד היצול ולי' שערי צינה תצין ענין זה הצנה שלימות והנני מנאר לך :

דע כי כל מעשים שרים שכתבנו לעיל מקיפין כצבי אצרהם ילחם ויעקב ומקיפין יעקב עד הכתף ואותו המקום הוא מקום הגלות אצל ממקום הכתף ולמעלה הוא מקום החירות ליעקב ולבניו והיודע קוד זה יצין כי פדה ידו"ד את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו וחסו שאמר הכתוב וצלו ורנו צמרוס ליון צמרוס ליון ודאי שהוא קוד הצינה שהוא מרו"ס ליון והיתה נפשו כגן רוח כגן רוח ממש ותוליהו לרדיה המצין עיקרים הללו יצין קוד הגאולה צאמה והיודע קודות הללו יצין מה שאמר גאולה תהיה לו וציוול ילא :

ודע כי הספירה הזאת נקראת **יובר** וכן הוא אומר יוצל היא שנת החמשים שנה תהיה לכם חמשים ודאי זהו קוד כי שערי צי"ה וכתיב צנחת היצול הזאת תשובו איש אל אחוזו :

ודע כי היצול הוא קוד לחירות הרי יאורים רחני ידיים חסו שאמר הכתוב ועל יוצל ישלח שרשיו ולא יראה כי יצא חוס והטעם שאין החוס והקור עולין לאותו מקום לפיכך אנו מוכים למתנת תורה ומי"ט יום וציום כי הוא נתן התורה לפי שהתורה מן היצול נמשכה ואלמלא נעשה העגל וצניית הלויות אין שום גלות שהרי ממקום החירות נמשכו הלויות חסו שאמר הכתוב והנכתב וכתב אלהים הוא חרות על הלויות את תקרי חרות אלא חירות צודאי והנה ציוול ילאו ישראל מנצלים וכן הוא אומר וחמשים עלו צני ישראל מנצץ מנצרים ומכל הדברים שצירנו יש להתצונן ככ"ע קוד הגליות וסוד הגאולה וסוד המכוה וכדומה לו ואפילו נער קטן ראו להתצונן מכלן וחליך :

ויש לי לעוררך על מה שאמרנו רבותינו זכרונם לצרכה גלות צא לעולם על עבודה זרה ועל גלוי עריות ועל שפיכת דמים ועל שמיטת הארץ כתיב אז תרלה הארץ את שנתותיה כל ימי השנה והטעם לפי שכתוב וספרת לך שצנ שנתות שנים והנה הגאולה תלויה בשצניית יודעי הנסמרות :

ועתה לריכים אנו לעוררך על קודות נפלאות צעניין יין כסך שאין הכל מוגיעים לרעת עיקרי התורה ומתריה :

דע כי היין העליון הנשמה אלדים ואנשים הוא נמשך מן הצינה שזכה אצרהם ע"י האהבה המקוה לה וכן הוא אומר הציאתי אל צית היין ורגלו עלי אהבה :

ודע כי היין שאדם שותה עולה למקום שהיתה תחלת תולדותו והנה היין סיבה לגלות הנסמרות והנה העולם שהוא מעין הצינה עין לא ראמה זולתה היא קוד יין המשומר צענני משהת ימי צראשית צודאי ולעולם לא נגע צו גוי שאין דרך לעלות שם שרי האומות שהרי הוא למעלה מכל הצמות והוא מקום הסוד ככנס יין ילא קוד לפיכך אין לשצעים אומות לעלות צו וחלק צו ומנע הגוי ע"י יעשו יין כסך כי הגויים ע"י יסחו יין נסיכם סורי גפן ככריה אצל ישראל לצד מושכין יין מן הצינה חסו היין הנשמה אלדים ואנשים חסו קוד שרנו צחלמוד שהיין הוא סיבה לגלות קודות ומתדות לכן נאמר ככנס יין ילא קוד ואומר יין השצניית והטעם לפי שהיין למעלה מעצמים שרי האומות והוא מקום הסודות קוד ידו"ד ליריאו וצריחו להודיעם לפיכך מנע גוי עושה יין כסך וצמקום הצינה נמשך כח אחד לגבורה שהוא היין הראוי להתנמך על גבי המצנח כלומר למנוח שני הכחות כח אצרהם לייחד לה כח ילחם שנאמר וילכו שניהם יחדיו כי אצרהם הוא העים וילחם סודו היין ולריך היין ניסוך על

שערי צדק

גבי המזנה אצל היין העליון המסומן בענניו עי"ן לא ראתה אלהים זולתך זה סוד אימור יין נסך ליודעים והנה המיר אסור ציין לפי שהוא סוד התחלת עולם הדין והמזיר מושך מן הכתר לגדו שהוא עולם הרמזים וכן הוא אומר כל ימי חזרו קדוש הוא וכתיב כל ימי חזרו חזר חזר לא יעבור על ראשו נדר חזרו גדולי ולפיכך אסור ציין ואחר שידעת זה :

דע כי הספירה הזאת היא סוד שכולל הספירות וייחוד העליון ועליו נאמר יהיה ידו"ד אחד ושמו אחד ובספר חסדו ומייז כרת או שאר מיני עונשים ונחמק מן הצני"ה אז הוא ציד השמים שהם תחת הצינה ונחמק נפשו גלות כי כל הגלות הם צמקוס הצני"ה וילחק ובהתחלת אדם צני"ה אינו מתיירא מנזק ולא מפגע רע ועליו נאמר יושב צמקוס עליון ומש ואינו ירא מפגעים ומזקים לפי שאין שום דבר ומקטרג ומסטיף רשות לו לעלות בזהו מקום לפיכך צלל שדי יתלונן למטה במלכות צהיחו נוטל צידו אותה הצני"ה ולא אינו נמסר ציד מילד חסו שאמר וילא קין מלפני ידו"ד וילא ממש יושב צללך נוד קדמת עדן כלומר נדו אותו מקדמת עדן אשרי היודעים סתרי התורה ובסוד הלימודו עין המקום הזה אז מתיירא ואומר והיה כל מולאי ירגני כי כמה לורדים ומקטרגים בניו שצנים כתיים לפיכך נקרא הצני"ה ככ"מ תשובה כלומר כשימטה ישראל ונפרד מן המקום הזה שהוא מקום החירות ושפשו צמקו ונחמקו על כל פשעיו ושם למקום הצני"ה אז הוא נחמקל כבתולה חסו סוד ותחולל ארץ ותכל מעולם ועד עולם אחת אל תשם אנוש עד דכא ותאמר שבו בני אדם חסו מקום התשובה ששם יולדות נשמתן של ישראל ותשובתו הרמזה כי שם ניתו וכתיב ציונל הזאת תשובו איש אל אחזרו :

ודע והאמן כי זה מקום תשובתו של ישראל שכל ושם ורפא לו והמזין סוד זה יצן מה שכל ושבת עד ידו"ד אלדך ושם ידו"ד אלהיך את שבותך ורחמך ושם וקנך מכל העמים הלא כתבתי למעלה כי הגלות צין השמים הסומכים לאברהם וליצחק ושם וקנך שבו ישראל לרחובות הנהר למקום שאין יי העמים והשמים שולטים חסו סוד ולתתק עליון על כל הגוים אשר עשה להם ולשם ולתפארת לפיכך ושבת עד ידו"ד אלהיך ושם יהו"ה את שבותך וריחמך ושם וקנך מכל העמים :

ודע כי מלרים היתה שנייה לארץ ישראל כמו שידעת כבר לפיכך היה צמקוס פי החירות היודע סוד זה יודע כמה כבודו בעניין פי החירות וצין סוד ואכני אעלך גם עלה וסוד מה שאמר אלמלא לא הוליד הקדוש צדק הוא את אבותינו ומלרים הרי אנו ובני צניו משועבדים היינו לפרעה צמקוס לפיכך ומשמים עלו בני ישראל מארץ מלרים וכתיב ואשא אתכם על כנפי נשרים ואניא אתכם אלי אשרי היודעים סתרי הרמז הזה בפסטיה וכתיב שונה ישראל עד ידו"ד אלדך גדולה התשובה שמונעת עד כסא הכבוד כי יש כסא לכסא וכן הוא אומר אם תשוב ישראל נאום ידו"ד אלי תשוב נאום ידו"ד ואם תסיר שקולך מפני לא תכור :

ודע והאמן כי הימין היא הגדולה והוא סוד אברהם פשוטה לקבל שנים הבן זה מאד ותראה כי דרך ימין עולין לתשובה ובמקום שצבל תשובה עומדין לדיקים גמורים אינם עומדין (שם גרים) איש אשר כזכרו צדק אותם פקח עיניך וראה כמה כח התשובה עד היכן שמונעת והספירה הזאת נקראת :

מי וכה"א שמו מרדס עיניכם וראו ימי צדא אלה וכן הוא אומר צדאשית צדא אלדים והכל רמז את מ"י נועץ ויניחו ויניחו ממש והכני רומז את הצני"ה למעלה שהיא המצולת את הגזרות הקשות הרעות צין של יחיד צין של ליצור והטעם לפי שהוא מקום התשובה חסו שאמר חכמינו ז"ל נזר דין לליצור מקרע וגזר דין דיחיד אינו נקרע ומה הקרע שלו הצני"ה מקרעת כל סתרי חובות שבעולם והטעם משום תשובה כי הצני"ה למעלה מכל השמים וקטיגורים ועל קטיגור והנה כל השנים אליה לא ייראו מפחד רעה שהרי הם למעלה מכל הפגעים והמקום והסוד כי ידו"ד לזאת יען ומ"י יסר וידו הכעוים עי' ישיבו מי יסר ומי ישיבו ודאי :

והמיע הנקרא כלשון מ"י שהוא מקום הסתרים והסודות עין לא ראתה אלהים זולתך לעיניך נחמה לשאלה מ"י כלומר צני' שאינו משיגה ושאל מ"י שהרי גם למשה נחמה

חלית

שערי צדק

שלא זכה צעוותיו לעלות מן הזרעות הרי הוא בכל המזלות ונידון ע"פ הכוכבים לפי שהכבי" והמזלות הם מן הזרעות ולמעט לפי שהזרעות נקראים שמים ואם זכה אדם מישראל אעפ"י שהמזלות מורים על עניות ודלות ומסרון בנים וקולר חיים אוחזו הדרך עולה למעלה וממקום הכוכבים וה"ם העלייה ואז מפיק כל לרכיו ודוחק מערכת המזלות שהעלייה היא סוד מקום כל המזלות וה"ם מזל הגדול שמשם יאבנו כולם ועל הכל גרסי' חיי בני ומזוני לאו צדוקא תליא ונתחל אלא צדוקא תליא מילתא דח"ם חנה ותתפלל על י"י השלך על ידו"ד היבך והנני יוסף על ימך ומקום הזכות הוא סנהדרי גדולה אם זכה לדיק לעלות לעלייה קורע כל גזר דין שנעולם והטעם לפי שנדבק צדמת עלייה אין חזק ואין פגע רע ואין מסרון כדבק צדמתו ומקום לפי שהוא המקום השלם ונכל מיני שלימות ושם הששון והשמחה תמידית וזו היא שאמר צכ"ו וקורין אותו צתי גואי ומה שאמר צמגינה ויקרא ידו"ד אלדים לצאות ציום ההוא לצבי ולנעסד ומקשי והא כתיב הוד והדר לפניו עוז וחדוה צמקונו לא קשיא הא צתי גואי הא צתי צראי דע כי צתי גואי נקרא מן הצינה למעלה שהוא קו העלייה צתי צראי מהתפארת והמלכות לפי שצבי התפארת שצבי' שרים שלרים את ישראל כשהם חוטאים וצבי' המלכות כל כפאות של מלכיות נכריות והיא כשופטה צין החומים החוטאים צאותן המקומו' הן הגלות ומיני מחלות ולרות ומסורות ומיני חזק ויגויות אבל מצינה למעלה אין שם כי אם ששון ושמחה אין שטן ואין פגע רע כי הכל צמילוי ומה שחמלא כחזו אין רע יורד מאת ה' הוא מקום העלייה שהוא סוד הצינה ומה שחמלא כחזו כי ירד רע מאת ידו"ד הוא מן הכתרים מכצבי התפארת עד הזרעות לפיכך כחזו לשער ירושלים השליך משמים ארץ תפארת ישראל כלומר הפריד התפארת את מי השליכו תפארת ישראל כלומר נפרד יסוד והמלכות והנן מאלד והספירה הזאת נקראת :

חיים כי ממונו ינשכו חיים לכל דבר שיש בו חיים וצמחך אותם יסוד נקרא אל ח"י וכשתמלאת המלכות מן העלייה נקר' אלהים חיים ומן הספירה הנקרא חיים נמשכת המורה שצכתב ונתנה לישראל לפיכך נקרא תורת חיים וכו"א חיים הם למולאיה' וכתיב וחי זהם והדברים צמורה דברים צחיים ממש שאל' ואחם הדברים ח"י אלהים חיים כל' היום והטעם לפי שנקרא עץ החיים זה סוד התפארת שהוא עץ החיים לפיכך המורה נקראת צמחו עץ החיים שאל' כי עץ חיים היא למחזיקים זה כי המורה שצכתב היא סוד התפארת הנקרא עץ חיים והכל דבר אחד וכבר ביארנו גדולים בספירה אל' ח"י ובספירה אלהים חיים וכמה עניינים חקרי לב חושבים שיש חיים טובים או חיים רעים בכל המקראות שצמורה :

דע כי כ"ג שנקרא חיים אין שם רע לא ממש ולא הרצה וצכ"ו שנקרא רע אין צו (חיים) לא ממש ולא הרצה כי הדבר הנקרא חיים הוא עיקל ועלם כל טויות ותענוגים וכל מיני הנגוע העמיד' לדיק' ולחסידי' והמקום הנקרא מות הוא הפך החיים לפיכך אמרה תורה דאם נחתי לפניך את החיים ואת הטוב את המות ואת הרע עם החיים יבא טוב ועם המות יבא רע כי החיים ממש הם עלם הדבר נקרא כך והוא סוד הספירות העליונות ומקום כל מיני אליהות ושפע צרכה וטובה והללה וצריאות וחיים והמות ממש הוא עלם דבר וצו כל כחות הטובות החלוציות הנקראים אלה זרע חונה ובאר לרם נכרייה והמות ממש הוא עלם דבר יודע סוד זה יצין סוד גוינה ואקפה וימחה האמורה צלדיקים וסוד מיתה האמורה צדעים וסוד טוונת מות סודות גדולים תלויין בענין טוונת מות צמח שרמזנו הנה לפיכך רמזו צמח' צרכות כי החיים יודע' שימותו והמות' אינם יודעים עולמות ואמר הדיקים צמיחתן קרוים חיים והרשע' צמיה' קרוים מותים והנני רמזו סודות נפלאות לא המהים יללנה' והטעם כי הדבר נקרא מות הוא הפך עולם החיים הנקרא י"ה אבל ואנחנו נבדק ים מנחה ועד עולם :

דגנ'י מוסף ביאור אמרתי לא אראה י"ה צארץ החיים לא אצינו אדם עוד עם יושבי חלד יושבי חד"ל ממש והכל מוצא לני' שיש לו עינים והיודע אלו הסודות יודע סוד חיי האדם או מיתתו וידע ויצין סוד שאלתיו צראש השנה זכרנו לחיים מלך חפץ צחיים וכתבנו בספר החיים פ"ה טועים הענין האומר כתבנו בספר החיים טובים ולא טובה שמועת' שאי' מצינים דבר ואינם יודע' כי יש מעלה שנקראת חיים צורלי והוא מקור כל הטויות וכל מיני השפע

השפעה והאלימות וחוסרים שאין חיים עולם דבר אלא חוסצין שהן חיי האדם צעור שהנפש בגוף חלילה חלילה לפיכך לא יצונו עוד העונש והגמול ואחרי שהדבר הזה נעלם מהם והספירה הזאת נקראת :

נדר זהו מקום הנדרי' שאיני מושגים בנדרה' לומר הרי זה לפי שמוזמנת ואינה נמלאת בזמן הזה לומר הרי זה לפיכך כל הנדרי' לומר הרי עלי וכתבי עלי כדריך והנה כל שצוה' זי"ה לפי שצו סוד השביעית וכל דר ליהו"ד :

ודע כי במקום דר נמשכ' הנבי' כשאניס באים מלך מערכת הכוכבי' וגם הנבי' נמשכים למזלות ולכוכבי' זהו מקור' לפיכך כשצאין על דר מערכת ואדם חוטא בנדר אוחה מזה נחסרה מן החוטא וצנען נדרי' ננים מתים מומט והנה כשראחנה חנה שלא מלאה מקום להפיק ננים בנכהדרי גדולה עלתה למקום זי"ה שהוא מקום עלייה שהוא מקום הנדר שהוא מקום המשכת ננים ולכן כתבי ותתפלל חנה על יסוד' ותדור דר ליהו"ד ותאמר יהו"ד לנצרות אם ראה תראה צנעי' אמתוך לפיכך עוז אשר לא תדור נמשחור ולא תשלם כתיבי מולא שפתוך תשמור הוא הנדר הוא מקום השפתיים למעלה והידוע עוד הספירות יודע כל דודמת הלשון בפה הוא עוד הנביה למעלה והתצונן כי השפחת אדומות ואם חס ושלום אדם חוטא במקום זה מנדקקים צו הרבה לפיכך עוז אשר לא תדור שפתותך שושים נוספות ונר עובר והספירה הזאת נקראת :

תהלה זהו מקום ההלל הגדול הגמור שאין במקום הלל זה דילוג אלא הלל גמור מומט : **והנה** אודיעך בנ"מ שתמלא הלל בתורה בנביאים בכתובים הוא רמז לנבי"ה והנני רומז ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה להם להלל ולשם ולתפארת ולתתך עליון גדולי לפיכך להלל כל הנשמה תהלל יה שלשה תצות הללו מורות זו על גבי זו הנשמה תהלל י"ה והנפש היא לתפלה ולנצח שם ידו"ד ומה שתמלא הללי נפשי את ידו"ד זהו עוד הלל שאין גמור כגון הלל של ראש חודש וחול המועד של פסח ולא תמלא הללי נפשי את י"ה אלא השם הכל מצוה :

ודע כי בנ"מ שתמלא הלל גמור ז"ס הנבי"ה והתהלה והלל שאין גמור הוא עוד העלכות אלה תולדות פרץ לפיכך כל האומר תהלה לדוד בכל יום מוצטת לו שהוא בן עזר"ה עוד סוד המעלות שנו כאן לפיכך תמלא מוזמורים שמתחלת הללויה ומסיימתן הללויה כמה נפלאות גמחים במקום הללו כללית הנשמה מעולם התפלה ומחזרת לעולם התהלה הללויה צראש הללויה בנפך והידוע סודות הללו יצין עוד פסוקי דזמרה שמתחילין בהללויה ומסיימן בהללויה והתצונן כי הכל לתפלה ואין הכל לתהלה ודע כל האומר הלל גמור בכל יום הרי זה מתקן ומגדף אין משתמשין בכלי קדש בחול והמדה הזאת נקראת :

שופר גדול שתלוי צו כל מיני שמחות וכל מיני חירות וכל מיני גאולות וצטעה שמתעורר המדה הזאת לגאול את ישראל אז יהיה הקיצוץ מארבע כנפות הארץ לפי שזו היא המדה הנקראת :

סוחרת המקפת כ"ל ואין דבר מקפת אותה לפי שהמלכות כמה כמות אחרות מקיפות אותה לפיכך הוא בגלות זיניהם זאת ירושלים שנאמר בתוך הגוים שמתיה ומציבותיה ארצות שנא' היתה ירושלים לבדה זיניהם לפיכך תתפזרו ננים לארבע כנפות הארץ אבל בהתעורר הזינה שנקרא :

רחובות נקרא סוחרת עוצר לסוחר שהוא עוד של שופר גדול אז יהי' הקיצוץ גליות לגמרי וזש"ה והיה ציוס שהוא יתקע בשופר גדול וצאו האוצרים צאריך אשר והנדרים צאריך מלרים על מה אצד' הארץ הנדיק אצד מן הארץ ובתקיעת שופר גדול תחזור אציהם לצנלי' ותחזור השכינים לליון אבל חזע כי הממן תורה בסיני בשופר ילחם היתה תקיעה והנה יעקב עוד השופר וילחם חוקע לפיכך שופר של ראש השנה הוא עוד תקיעת שופר ילחם כתיבי מי יקום יעקב כי קטן הוא לפיכך והיה ציוס שהוא יתקע בשופר גדול ואז בתקיעת אותו שופר הוא קיצוץ גליות לגמרי שהרי אותו השופר גדול הוא והוא מושך לו כל גליות ישראל למעלה מן היריעות לגמרי ולא יעיקו עוד לרדך ולא יוספו עוד לטמא אותה לפי שירושלים תהיה דקעה ומתאחדת בנבי"ה לפיכך הרחיבי' אהלך ורחצה ונקצה למעלה למעלה וכתבי כי אוריש

שערי צדק

אורים גוים מפניך והרחצתי בגזלך ומשם ואילך לא יהיה מקום לכחות העוונות לעד ולעולם
ליכנס לירושלים כי בחקיעת שופר יכרתו ויאצדו הזרים והקטגוריי ולא ישאר לוחץ ומוחוץ וגם
את הגילולים ואת רוח העוונות אעביר מן הארץ והאלילים כליל יחלוק ואז יהיו כנפי הבינה
פרודות ופרושות על המלכות בסוד ידו"ד אדני זהו סוד ציוס הוא יהיה יהו"ד אחד ושמו
אחד ולא יהיה מקום פרעה לנחש ליכנס ואז ימחה זכרו ויאצדו מן הכבא שאנ' כי יד על כס
יה' ומלחמה ליהו"ד בעונק ואז יתמו חוטאים מן הארץ ורשעים עוד איני' צרכי נפשי את ידו"ד
הללויה הללויה בודאי כי משם יהיה הייחוד שלם למעלה ולמטה ואז הקליפות הנשואות
הראויות לישאר תעמודנה בחוץ צנוקויות ולא יריעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי ומה טעם כי
מלאה הארץ דיעה מלאה בודאי ולא ישאר מקום פנוי בכל הארץ הידוע שלא יהי' מלא דעת
ולא יהיה עין הדעת טוב ורע אלא כולו מלא טוב כמים לים ונכסים ועל אותה טעה כתיב כי
אז אהפוך אל עמים שפה צרורה לקרא כולם בשם ידו"ד ולעצרו כולם שכם אחד שכם אחד
ממש בודאי ועל זאת יתקנו בתפלה ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם ואז
הרשע כולה כעשן הבלה כי תעביד ונמשלת זרון מן הארץ ואז חרפת עמו יסיר מעל כל
הארץ והמדה הזאת נקרא בתורה בלשון סתם כיפוריים ומן המקום הזה יתכפרו עונות ישראל
בכל זמן לפי שהוא מקום התשובה ואין כפרה בלא תשובה והנה בכו"מ שתמלא בתורה כתוב
תוספת כפרה כעניין שבתות ור"ח ומועדים שיש בהן קרבן מוסף הוא סוד התגלות המדה
הזאת על מלכות בנסת הספע והאלילות שנתוסף באלותו היום מוספים זו קרבן ומוסף כלומר
תוספת כפרה כענין שאמר בתפלת ראשי חדשי' לעונך נחת זמן כפרה לכל תולדות סוף דבר
בכל מקום שתמלא בתורה לשון כפרה הוא סוד התשובה והפירוש והכפרה והכל מטעם שאמר
שהוא למעלה מן הצורות והשמים והוא מקום עולם הרוחניים וכשיפתחו שערי ציון אז יתראה
שערי האור בתלבו"ת באתון המזנים והסוד כתיב שער החלר הפנימי הפונה קדים יהי' סוד
ששת ימי המעשה וציוס השבת יפתח וציוס החודש יפתח דברים גדולים וגו' הנה לפיכך זהו
זמן כפרה והכני מוצא דע כי בהיות הכתר מתגלה אין מקום לפנים של זעם לעמוד לא מעט
ולא הרבה וסימן יאר ידו"ד פניו אליך ויחוקך הכל רמזו כי בנאור פנים העליונים אין מקום
לפנים של זעם וחנותי את אשר אחון לפיכך כל מיני כפרה תלוין בנאור הפנים העליונים כלומר
בגלוי הפנים ואותה טעה נקרא עת רצון בכל העולמות כולם :

ידע כי בהיות המלכות עומדת צר"ה לתת חשבון על כל אשר עשו ישראל כל השנה שעברה
היא עומדת בצורה וכלימה על מעשיהם של ישראל לפיכך מתכסא בנכסא ליום חגיגו
כמי שמתעטף ומתצטט להצטו והסם ית' פותח שערי אורה מר"ה עד י"ב שאלו הן שערי
ציו"ה וכשאותן שערים נפתחים אז כתיב דרשו ידו"ד בתמלא קראחו בהיותו קרו' יעזוב רשע
דרכו ואיז און ומחשבותיו ישוב אל יי' וירחמנו ואל אלדיו כי ירבה לבסלו המצין דרך זה
יצין סוד עשרת ימי תשובה למה נקרא ימי תשובה ימי תשובה ומשם ולפי ששערי ציו"ה ושערי
חירות ושערי גאולה ושערי כפרה פתוחות מר"ה עד יום כפור צין' ללצור צין' ליחיד לפיכך
דרשו יי' בתמלא קראחו בהיותו קרוב קרוב בודאי שאלמלא שערי ציו"ה פתוחות רחוק היה
הדרך מאל וכן הוא אומר מרחוק יי' נראה לי והטעם אהבת עולם אהבהך הט' אזכך וטעם :

ידע כי יום שנעקד יחזק על גבי מוצת ציקס אצרהם אצניו ע"ה שיפתחו שערים הללו לכל
ישראל להיות כפרה לכל מחמס והס' אורה לו לתת לו מתנה זו לצניו ולפתוח לפניהם
שערי תשובה וכה"א ויקרא אצרהם שם המקום ההוא יי' יראה אשר יאמר היום צהר יי'
יראה אותו היום הוא כפרה לזרעו של אצרהם הנקרא מדת אהבה ולפי שספירות הקדושים שהם
כתר חכמה ציו"ה ומתגלות ציוס שנעקד יחזק מר"ה עד יום כיפור השערים נפתחים בזכות
אהבה של אצרהם זהו מרחוק יי' נראה לי אהבת עולם אהבהך על כן משכתך חסד חסד
בודאי לפיכך יי"ה יום אחד ששני מיני כפרות נאחזים זו כפרת המלכות למעלה וכפרת הצנים
למטה וסימן וכן יעשה לאל מועד השוכן אחס בחוץ מומאחס יום הכפורים בודאי למעלה
ולמטה וכתיב וכפר על מקדש הקדש ואת אלמ מועד ואת המוצת יכפר ועל הכהנים ועל כל
עם הקהל יכפר ציוס כפורים הוא בודאי לא יום כפרה אלא יום כפורים והמצין סוד זה יצין
כמה

כמה גדול כח התשובה וכמה עולמות מתקן החוזר בתשובה ויבין כמה מעלה מקלבל וכמה גדרים פורץ מי שהוא חוטא למטה וכן הוא אומר כך רד כי שחת עמך צלמת צנים ומשחיתים צלמת הורסים צניינים ומקלקלים שורות ועוקרים נטיעות ומשחיתים עולמות ומשחיתים ליצירות למעלה נפשיים שפוטעים נדחים צלי ספק לפיכך כי יום כפורים הוא למעלה ולמטה וכן הוא אומר ונפשיכם שולח אהבם :

ודע כי בהתגלות סודות הצניע שהם סודות הכפרה אז כתיב כי ציום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם כתיב יכפר עליכם ולא כתיב אכפר אתכם והכל רמז כי שלשה ספורות העליונה קשורות צמלת הוא אנוניעית צמלת אתה תחתונה צמלת אתי כמה שערים פתוחים צמקום זה למי שיש לו עיניים :

ודע כי עבודות הנעשות ציום הכפורים צבד לכן הן עבודות היום ועבודות הנעשות צבדי וזה הן עבודות שאר הימים תמידין ומוספין והכל רמז צמקת יו"כ אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה צוא"ת אני בועה צואת יצא אהרן אל הקדש לפי שביום הזה אז מתגלה עולם הרחמים לפיכך צואת אני בועה והסוד נחמתי כעצ פשעך וכענן מחמך שובה אלי כי גאלתיך הכל מוצא והטעם שהכתב עם חכמינו מתגלה ציום הזה לפיכך לית רשות לשטן למקטין והנה שני שעירי יום הכפורי ושאר עניינים שעבודת יום זה מורים אותנו סוד התגלות דין ורחמים והלורך צעולם לכחות המלוכות והש"י נתן פרס לכל כח כפי מה שהוא שאלם היו כל הכחות שצעולם עומדות על משמרתם צתיקון הצריחה שסדרים הש"י היה הכל מוצה ואין שום מניק צעומדו צמקומו כלומר הכחות הפנימיות צפנים והכחות החיצונית צמקון וזהו שאמר הכתוב וירא אלדים את כל אשר עשה והנה טוב מאל צבל צהתהפכות הסדרים שסדרים צתחלה וככנסו חיצונית לפנים וילאו הפנימיות לחון אז נתקבלו השורות וכמחלק השכינה ונמלא הגליו' לפיכך לריך להתצונן צקדר הליכות פנימי וחילון ואז יבין נעשה אלדים הוא כי לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרוע וכתיב והאלדים עשה שיראו מלפניו וכתיב לצד זה ראה מלאתי אשר עשה האלדים את האדם ישר והמה צקשו משצונות רבים כלומר קלבל אדם הראשון התכוונות והסדר' והצנים מנאים לפנים והוליא עתורים לחון ואז נהפכה הקערה על פניה ונתקבלו כל הצניינים והסדרים וזהו סוד הכנסת ללם צהיכל כי ראתה גוים צאו מקדשה אשר לית לא יצאו צקהל כך וכתיב לא יוסף עוד לצא צך ערל ונמלא ונאמר לא יוסף לצא צך צליעל כלו ככרת צצל אלו עמוד כל הדברים על הסדר תיקומו הראשון היה טוב צמקומו ובהשתנות מקומו נשתנה עמומו ונראהו :

ודע כי בהתגלות הכתר אז יצאו לכל הדברים הפנימיים והחיצונית תועלת שפע והנאה וזהו סוד שני שעירי י"ב הפנימי והחילון והמנין זה יבין סוד השומר של סמאל וסוד ע' פרי החג ושאר מיני השפע שהיו צאים לאומות והסוד הגדול הכולל את הכל וכבר צך כל משפחות האדמה וסוד הנותן מטר על פני הארץ ושולח מים על פני חולות וכמדרומה לנו כי די צמה שרמזנו צמלת יום כפורים :

ודע כי צמפעול הכרמים יש צו כמה נמשכות לכחות החיצונית ע"י שפע הצל להם צהתגלות הצניע ע"י התלכות **ודע** כי הספי' הזאת היא סוד אות ה' של הש"י שהיא ה' ראשונה של שם המיוחד וזהו מקום הייחוד העליון והגני רומז **דע** כי צהיות לדיק מתאחד עם מלכותו יצא לו השפע מהצניק וכל מיני צרכה ואילנות ואם ח"ו ינמלא הפיכוד צין יסוד למלי אז יפסקו כמה מיני שפע ואיללי' לצא אל הת"ת וליסוד מן הצניע ואז מתאסף היסוד למעלה לפי שפסקה יניקתה מן הצניע וכן הוא אומר נפני הרעה נאסף הלידיק והמנין זה יבין שזו המדה נקראה **אם** וכן הוא אומר כי אם לצינה תקרא אל תקרי אם אלא אם וזהו שאמר הכתוב לא תקח האם על הצנים כמה סודות וכמה עיקרים פנימיים גנוזים צמקום זה והמנין זה יבין שלח תשלח את האם ואת הצנים תקח כך לפי שהאם לורך גדול הוא כך לעולם שכולו ארוך ודי כך צצנים צעולם הזה לפיכך ואת הצנים תקח כך והטעם שילוח האם למען ייעצ כך והארכת ימים והכל רמז לידעים :

ודע כי כמו שהמדה הזאת נקרא לך עליון כנגד לך תחתון כך כתיב יד"ו אדכ"י זו משפעת

שערי צדק

ונשפעת בזה איננה עילאה משפעת על איננה תחלה כחצי ישמה חזק ואמך ותכל ילדתיך א"ס וילדת' והכחוש שאמר ונפשיכם שולח אומכם כבד זיאלו נשער ראשון :

ודע כי השכינה הולכת עם ישראל בגלות אבל לך העליין לעולם לא זה ממקומו' כחצי כי אם לגינה חקרא ותצונה חתן קולה פקח עיניך כמו שכתבתי לך בעיני הדינה וסודיה כי זה חבנה וחבנה עולם התחמון ועולם העליין והש"י ייטו בדרך האמת אמן סלה :

השם התשיעי' לפסיר' הוא שם י"ד ואע"פ שג' ספירות עליונות נמשכות בזה השם והנה היור רוח לפסירות ה"י הנקראת חכמה וה' רוחות בנינה וקולו של י"ד הוא קוד הבתר הנקרא אין סוף לפי שאין לבתר אות מקוונת אלא נאמרת בקולו של י"ד רוחו לא"ס והנה אלו ה"ג ספירות נמשכות' בל' ובהן נאמרת ר"ס בקול' ה' ע"י ת"ת ובה"ת נאמרת ספיר' העשירי' ע"י יסוד :

ודע כי י"ס זכ"מ הוא קוד עולם הרמזים ודע כי י' הוא כסא ל"ה ה' אחרונה היא כסא לאות ו' והש"י מתייחד בשם יו"ד ית' ולפיכך עזי וזמרת י"ה ויהי לי ליטועה כלומר זמרת עולם שאין סביו לו מקטרג ולוחץ ולר' אלוים זמרת אמת כי הזמירות במקום המבור הם הלוך בעינין יו"ד וענין אצורה ולפיכך זמירות היו לי חוקיך בנית מבורי נותן זמירות בליה עת הזמיר הגיע זמיר עריים יענה וברא הזלזל במזמירות ולפיכך מזמור לרוד ויעקב אבינו אמר קחו לכם מזמרת הארץ בכלים ומעולם הרמזים המעיד עליהם ולפיכך אמר ואל שדי יתן לכם רמזים לפני האיש נחמלל באל שדי לזמיר ללחמיו די ולפיכך קחו מזמרת הארץ ראש בנה כח האצות גדול ולפיכך מן הצינור קראתי י"ה עבדי במדבר י"ה שהיה עולם הרמזות שאין שם מלכים וכבר זיאלו שעולם המלכות והאצות הוא מן המצויות ולמטה והקוד מקום המערכת הלוין ויעתק משם ויחפור בחר אחרת ולא דנו עליה מעט ויקרא שמה רחובות לפי שאין שם מלכות לשום שר עליין ולפיכך על ידי רחובות העליונים וזה לבאר שבע זהו קוד ועל משם בחר שבע והקוד קחו מזמרת הארץ בכלים ואל שדי יתן לכם רמזים והידע סודות הכלו יודע מדוע נקרא מלכים ונקרא פרע' כי שני אלו סמכים זה לזה ולפיכך הולכו להיות הכיסים והנשללות במלכים ובפרעה כי במקום המלכים שם מצינו הפורענות ופרעה הקריב ופרעה קרב מצינו ליה אלא ופרעה הקריב את ישראל לאציהם שבמזים מה כחצי בחר' וישאל בני ישראל את עיניהם והנה מלכים נוסע אחריהם וייראו מלך וילעקו בני ישראל אל י" והנה נעם י" בחר פקדון נקוד לשם מוסר לנו וכחצי ואלה הגוים אשר היתה י" לבנות בהם את ישראל וכחצי תחת אשר לא עבדת את י" אלקיך ועבדת את אלוים :

ודע כי בהתחלק ישראל אפילו מעט מהיכל המלך מיד פוגעים בהן מיני חיות רעות דושים ואריות ונחשים ועקרבים וכו' שם ישראל פורלים הגדר שבצבא הסיכל ופורץ גדר ישכנו נחש ח"ס אל תע ימין ושמאל הסר רגלך מרע אל תע' ללך ישמעאל שהוא נח מלכיהם שהוא ימין שהרי ישמעאל מקטרג' עומדת סביבו ושמאל ללך ילחם שהוא מקום הפה' ושני הפורענות אלא הדבק בתפלתו שהוא הק"ו האנושי ואיך ירא מעל רע שהרי אלה עומד נהיכל פנימי נהיכל המעדני' מקום מנוחה אין סוף ואין פגע רע ח"ס ואחם הדבקים ביו' אלליכם חיים כולכם היום וגו' ושעור פסוק וכחצי יש דרך ישר לפני איש ואחרית' דרכי מות וא"ס אל תע ימין ושמאל וכו' שאלה מולא ישר או מישרים אלו תן שני מדות הנקראים :

זרועות וכן מישרים וישר הוא בהתחלק הספירות כל אחד מהם על מקומו ח"ס ישר יחזו פנימו אומכם כי ישרים דרכי י" ולדריקים ילכו גם ופושעים יכשלו גם הכל מחזק לידוע האמת :

ודע והאמן כי בהתחלק כל הספירה על התכונה נקראים ג"כ : **מישרים** אומכם יש דרך ישר לפני איש ואחריתו דרכי מות ושעור מקום הזכרים ומקום הנקבות בפסוק זה ע"כ זכ"מ שאלה מולא נצורה שם י"ה הוא מקום הרחובות אין סוף ואין פגע רע ולפיכך כחצי כי יד על כס י"ה נאמרת הוא על כס י"ה הכל מצויר וכחצי עזי וזמרת י"ה ויהי לי ליטועה זה בהלחמו פרעה אצל לעמיד לבא מה כחצי עזי וזמרת י"ה ויהי לי ליטועה וכחצי אורך כי אפעת צי יסוד אפך ותנחמני ח"ס אם עוונות תשעור י"ה אדכ"י מי יעמוד הכל רוחו והספירה הזאת נקראת :

מחשבה זכ"מ ח"ס המעשה מן הכתר זהו מקום התפשטות החפץ והאלימות ח"ס קולו של יו"ד המחלת התפשטות ה' והי' נקודה מחשבות זהו מקום נקרא עמק אשרי מי שיגיע למקום זה זהו סוד הפנים הפנימיים וע"ז אמר שלמה עמק עמק מי ימלאנו ב' פעמים עמק הצינה ולפנים מן הצינה עמק החכמה הנקראת מחשבה ושתי מדות הללו נאמרות בכתר והסוד מאוד עמק מחשבות' הן נפלאות זהו המחשבה הנקראת זכ"מ :

עומק ח"ס ספר יצירה לפי שהמחשבה נקראת סודרה וסודרה חכמה וצינה כי טוב סודרה ומסר כסף כמה נפלאות רמזים כי סודרה של כסף אע"פ שהוא מקום הסוד כמה רבים ומקטרגים סביבותיה אבל כי ליושבים יהיה לפנים יהיה סודרה לאכול לשבעה ולמכסה עתיק הכל רמז ולפיכך ציקש אצרהם מערת המכסה וקנה אותה ואלה צני עפרן וצני חת צד' ואלה שקל כסף עובר לסוחר כי טוב סודרה ומסר כסף ולפיכך המחשבה היא המקפת את כל הספירות של מטה מן הכתר זהו סוד ספר יצירה עומק רום ועומק תחת עומק מזרח ועומק מערב עומק לפון ועומק דרום עומק טוב ועומק רע כל הדברים' שבעולם שחת הכתר ככללים במחשבה והמחשבה מקפת את כולם וסודרה עליה ולפיכך מאוד עמק מחשבות' מים עמוקים כלל איש ואיש תבונות ידלנה עמק עמק מי ימלאנו והמזין עיקרים הללו יתבונן בכמה מקומות שכתב בחרה לשון מחשבה כי לא מחשבותי מחשבותיכם והנה כללאל והעושים במלאכת לאמר זהו לחשוב מחשבות לעשות זהו ובכסף ובנחשת- וכחצי מעשה חושב מעשה רוקם מעשה חושב צורות שהוא רומז לעולם המחשבה מעשה רוקם צורות שהם רמז מן הרוחות ולמעט הכל ומזאר :

והנני רומז זכ"מ אומר עלה במחשבה ואמר ירד במחשבה ויסב אל העלייה וישכב שמה ואמר ירד למרכבה דע כי המרכבה היא למטה מן המחשבה ולמעט וכל' המרכבה כללם עד המחשבה' ולפיכך אמר עלה במחשבה ומחשבה ולמעט ירד למרכבה זכאן סוד פנים ואחור לזן ושחור סוד שמים וארץ זכאן סוד רחמים ודין זכאן סוד העינים עיניו כיונים על אפיקי מים רחמים זחלז יושבת על מלאות סוף דבר זהו מעומק לפי שהיוד דבקה בכתר עליון אינה מתפדרת מנונו ונקרא :

אין סוף ולפי עמק עמק מי ימלאנו מאוד עמק מחשבות' והנני רומז עומק המחשבה עליו נאמר שיר המעלות ומעקים קראתי' י"י העולה עד המקום הנקרא ממעומקים תפלתו צלי ספק מתקבלת שהרי הוא דבק בכת"ר ועולה לעולם הסוד והרחמים ויפק רלון סוד רמז הנה ולפיכך רחוק מה שהיה ועומק עמק מי ימלאנו אונם הם ששטת ח"ל מתפלל לשם לכות מלא אשה מלא טוב ויפק רלון מה' ויפק רלון ממש ח"ס ממרחק תביא לחמה ולפיכך הכל גלוי לעין כל משכיל חו היא הספירה נקרא :

רצון שהרלון והמחשבה מתאחדים בכת"ר ענין אחד זה המקום שלא השיג נצח צבועם לדעת מתנת הרלון והמחשבה ולפיכך במקום הזה מתאחדים ענין רשע וטוב לו ענין לדיק ורע לו ולפיכך אמר צענין מיתחו של רבי עקיבא הראשני תורתו הראני שכרו ראה שחומכיך את צטרו צמקולים אמר זו תורה חו סברה ח"ל שחוק כך עלה במחשבה' ולפיכך כחצי אני אעביר כל עוצי על פניך וקראתי צסם י"י לפניך ומותי את אשר אחון אלו הן הפנים שלא נכנס בהן משה רבינו ע"ה ולא צריה צבועם וע"ז נאמר והחכמה מאין תמלא תהום אמר לא צי היא וים אמר וגו' באוננו שמענו אלהים הדין דרכה :

ודע כי זהו הנקרא רלון' צאין גבול לפי שמתחצרת צאין סוף ולפיכך יו"ד וקולו של יו"ד פותח את ידך ומשביע לכל מי רלון ולפיכך ציוסף ורלון שוכני סכ"ה תבואתה לראש יוסף ולפיכך מראש הררי קדם וכבר ידעת שהכתר נקרא הרר' קד"ס יוסף המשיך לו הרלון מן הכתר ברכות שמים מעל ברכות תהום רוצלת תחת ולפיכך צבור שורו הרר לו ואינו מתייבא מתקטרו שטן צין קרני שור ולפיכך בן פורת יוסף בן פורת עלי עין הנה עין י"י אל יראיו הכל רמז :

ודע כי הזוכה לישא צה זוג הראויה לו מן המקום הזה הוא שואב לישא אשה ההגונה לו והרי הוא סוד אדם צודאי ואם חטא אדם ולא זכה לישא אשה הראוי' לה יקדמנו אחד צדמתי

שערי צדק

ברחמים ח"ם גדול תשמענו בקבלה פה אל פה בעז"ה ולפי' כתיב מלא אשה מלא טוב ויסק רלון ניי' והיודע סוד זה יצין סוד ויצן יי' אלקים את הללע אשר לקח מן האדם לאשה ויביאה אל האדם וכתיב ויאמר האדם זאת הפעם עלם ונעלמי וצער וצפרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לוקחה זאת וארז"ל בנשכת נדה ויצן יי' אלקים את הללע אשר לקח מן האדם ונלמד שנתן הקב"ה צינ"ה יתירה בנשכה ויתר נבאש וכתיב ותלא לאה לקראתו ותאמר אלי תנא כי טכור טכרתיך וכתיב ונצני יטשכר יוד' בינה לעיתי' הכל ידעו מן האם כי אם לבינה תקרא ולפיכך צעון נדרים אשתו של אדם ונתה ח"ו והמצין טעם זה יצין מה שאמרו ראוי' היתה צת טבע לרוד נשטת ימי בראשית אלא שאלה פנה ולפעמים ישא אשה בתולה ואינה צת זוגו ולפיכך אמרו עם הארץ טכטא צת כהן זוגו אינו עולה יפה או היא קצרתו או הוא קוצרה וכתיב בגדו צנים זרים ילדו עתה יאכל חדש חלקיהם ולפיכך כתיב כי אם לבינ"ה תקרא ולפיכך אמרו מלא אשה מלא טוב ויסק רלון ניי' ואין מנייה אלא דבר שאבד לו לאדם ולפיכך אמר דוד כי אני לללע נכון ומכאזי נבדי תמיד לללע ודאי אכל לפי שזכה יוסף העדיק לבת זוג ראיה ואמר ורלון' שוכני סנה ולפיכך ידע שכורה אף אני זכור אחננו עליון לנעלי ארץ ולפיכך נחמנה פרכם על העולם וכתיב ויכלכל יוסף את אציו ואת אחיו ולפיכך ארין יוסף הלך צמדצר עם ארין הצרית :

ודע כי בתחלת התפילה כתיב ארז"י שפתי תפתח ופי' יגיד תהלתך ולצפוף כתיב יהיו לרלון אמרי פי והתזקון ונה שאמר צעניין אשר יעקב אמר נאשר שניה לחמו והוא יתן מעדני מלך ולא פי' יתר ונשה רצינו פי' כל המפתחות ואמר צדק וצנים אשר יהי רלון אחיו וטובל צמון רגלו טובל צמון רגלו צדאי' הכל נוצר והטעם לפי' שהוא מושך מן הרלון' (פירוש ארז"י הגי' אל כתר נקרא שמן כי שמן באת"ש צ"ש צי"ט שהוא בגימטרי' את"ה) חתו וטובל צמון רגלו והכני נוצר נאשר טלדצק צדקון הוא טובל צמון רגלו וזו הספירה נקרא' : **ראשית** כל' הראש הננושך מן הכתר ובראשית זה נבראו כל הנצרים ונאללו כל מיני אלילות ח"ם בראשית צדא אלקים וסוד של צ' בראשית גדולה שחרגס ירושלמי בכתובת' כל' בראשית צדקון סוד המהשנה זו עושה הכל ונמסר ראשית זה נאללו כל הדברי' הנקראי' ראשית כל אחד על מקומו לפי מיני האלימות ולפי צריאות העולמות כך סוד כל אחד מהם כתיב יי' קניי ראשית דרכו קדם ונפעליו מלא כתי' קודש ישראל ליי' ראשית תצוהם כתיב ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק ספון כתיב ראשית חכמה יראת יי' והנה סוד בראשית סוד הספי' השנייה הנמשכת מן הכתר צבור אות יוד' וזו היא הספירה הנקראת : **חכמה** כתיב ה' קניי ראשית דרכו קדם ונפעליו מלא קדם הוא קולו של יוד' ארז"י הוא סוד הצינ"ה ח' צניה אז יסיר נשה אז יסיר ישראל ונעולם נכסתי מלא ונקדמי ארץ נכון כסאך מלא ח"ם חכמה שאמר שלמה כל זה נסיתי בכתוב"ה אמרתי אהבתי והיא רחוק' נומני וכבר בחרנו רחוק וזה שהיה ועמוק עמוק וני' ינאלנו ממרחק תציא לחמה וא"ת והא כתיב וז' נתן חכמה לשלמה אלא זו חכמה אחידה הנקראת מלכות ונתת מלכות רלה שלמה להכנס לחכמה הנקרא' ראשית המהשנה הדבק בכתר ואמר כל זה נסיתי בכתוב"ה הנקראת מלכות אמרתי לחכמה אגיע עד הרלון שהוא סוד חכמה ראשונה והיא רחוקה נומני :

ודע כי יש חכמה חלונה ונקראת חכמה צני קדם היא חכמה שנתן אברהם לצני הפילגשים וכתיב ויתן אברהם את כל אשר לו ליחזק ולצני הפילגש' אשר לאברהם נתן אברהם נחת וישלח ועל יחזק צנו צעדות חי קדמה אל ארץ קדם ולפיכך ותרצ חכמה שלמה מחכמה כל צני קדם ומה שאמר וישלח ועל יחזק צנו כמו שאמר וישלחו מן המהנה כל לרוע וכל אז אומנם בכתוב"ה נמשכות מה כתיב עמוק עמוק וני' ינאלנו :

ודע כי הכתוב שאמר ונה רצו ונעשיך יי' כולם בכתוב"ה עשית הכתוב זה רמז בכתוב"ה נמשכות בכתוב"ה אחידה והכל ענין אחד ומה שהתחיל ב' יצירה בל"ג נתיבות חכמה חקק יי' לצאות באת כתיב ובלז כל חכם לב נחתי חכמה והחכמה בלז והסוד כי אותיות השם אינה מתלצשת בלות אחר אלא בשתי אותיות הללו ובכתוב"ה עליונה כתיב יי' בכתוב"ה יסד ארץ כונן פומים בתצונה וכתיב ציוס עשות יי' אלקים ארץ ושמים וכתיב בראשית צדא אלקים את השמים ואת הארץ וכתיב וני' חכם ויצן אלה נכון וידעם כי יסרים דרכי יי' וגו' צפוקו הזה

הזה הוא סוד הספיר וסוד כל כוחות החילונות שמקיפין להם מנחון והנה צפוק זה אומר סדר האלילות הספירות והמשכס מן הכתר הנקרא אי"ן סו"ק לפי שהחכמה נאללת מן האי"ן שהוא א"ס שאין מושג וכו"ל והחכמה"ה מאין תמלא ח"ס קולו של יו"ד לפי שהאי"ן אין לו אחר ומקיימת ולפיכך נקרא אי"ן אין למעלה אי למטה בית קיבול לשפע הספ"ה ולפיכך והחכמה מאין תמלא לדיק להקריב אדם ייחוד אלילות החכמה"ה צנינה והצנינה צדעת ח"ס מי חכם ויזן אלה יקרב הצנינה לחכמה כבוד וידעם יקרב הדעת לצנינה כי ישרים סוד גבורה וגדולה הנאחזים צדעת זה מנחן זה מנחן כי ישרים ודאי זה מול זה דרכי י"י אלו נלח והוד שוקיו עמודי י"י דרכי י"י צדאי צים דרכין ולדיקים ילכו צם לדיק ולדק לפיכך לדיקים כתיב ונ"מ חקר יו"ד אחת לדיק ולדק ופוטעים יכשלו צם מוקס הפוטעים והמכשלים סניצ רשעים יתהלכון והמכשלות את הרשעים וישלחו מן הנמכה כל לרוע וכל צו וכל עמל לנפש צדד ישצ מנחן לממנה מושצו ויולא אחרו המולה וילאח שמה חוץ וילא אל נמחן לממנה לא יצא אל חוץ הממנה ופוטעים יכשלו צם כי ים מוקס שהוא מכשול לרשעים כתיב דרך רשעי"ה צאפלה לא ידעו צמה יכשלו ולפני עור לא תתן מכשול ולפיכך זאת ירושלים צתוך הגוים שמתים וסניצותיהם ארלות וילא צן אשה ישראלית ותלא דינה צת לאה הכל רמוז ומנואר לפיכך מי חכם וישמר אלה ויתצוננו חסדי ה' :

והמבין פסוק זה יצין סוד ויאמר י"י לאדם הראשון לעבדה ולשמרה לעבדה ומצפנים ולשמרה מנחון ולעשות גדרים וסייגים לשמירת הגן שלא יכנסו כחות העומאה לפניס אותם הנקראים פשעים ושצר פשעים ומעמים יחדיו ועוצי יו"ד יכלו לפיכך אמרה תורה לעשות סייגים לחורה להיכלות ושמירתם את משמרתם לצלתי עשות ומקורות התועבות אשר נעשו לפניכם ולא תעמאו צהם אי י"י אלהיכם ומקורות מנוש מוקס הגדר והסייג נקרא חוק חק נתן ולא יעצור לפיכך ושמירתם את משמרתם אם אי שומתי חוק וסייג כ"ש מה שאתם לריכים להסיס סייגים וגדרים מפני יזר הרע שצכס ולפיכך עשו משמרת למשמרת חסו שארז"ל ועשו סייג לחורה ואין הכל נעשה אלא על יד חכמה וצנינה מי חכם וישמר אלה ויתצוננו חסדי יו"ד לדיק להקיף התצונה אל מוקס המסד כי המסד הוא מוקס אחיות השמים והלרים והלוררים ולפיכך צמקס גדולה וגבורה לדיק שומרה חסו סוד שמירת המוקדש שמה השם לכהנים וללוים והנה הכל רמוז פנימי וחיון אומר הכתוב צשמירת המוקדש תמיד ואת' וצינך אתך לפני אהל העדות כלומר כהני"ו ולוים שומרים צמקדש תמיד ואתה וצינך אתך אשרי יודעי הסתרים לפי שסניצ המוקדש כמה מנחות של עומאה הנה מעמו שלשלו"ה ששים גבורים סניצ לה כולם אחרי"ה חרצ מלומדי מלחמה ולפיכך מי חכם וישמר אלה וכתיב ויניחאו צגן ערן לעבדה ולשמרה ולפיכך שצת זכור ליום ושומר ללילה תשת חשך ויהי לילה צו תרמוש כל חיחו יער הכפירים שואגים לערף תוצת השמש יאספון ולפיכך ויניחאו צגן ערן וכו' ולא עשה כן אלא הכניסם להיכל ולפיכך נתקלקלו כל המדרים ופוטעים יכשלו צם צם מנוש כי סניצ רשעים יתהלכון ולפיכך צן חכם ישמח אצ וצן כסיל תוגת אמו וכתיב חכם צני ישמח צני אי ואתיבה חורפי דצר הרי כך ומנואר קלת סדר מעלות סוד חכמה ראשונה וחכמה אחרונה וקלת חכמי הקבלה אמרו חכמה צראש וחכמה צפוק והכני רמוז הזוכה לחכמה אחרונה זוכה לחכמה ראשונה וכן הוא או' יפצ חכמתא לחכמינן וצלב כל חכם לצ כתיב חכמה וכתיב ויהי אם שמוע שמוע וכתיב ואם יפנה צצנך ולא שמוע הכל מנואר :

ועתה התצונן ושמירתם את משמרתם כתיב עקצ אשר שמוע אצרהם צקולי וישומר משמרתם ואמרו ח"ל אפילו ערצו תצטלין קיים אצרהם אצינו ע"ה כל כך עשה סייגים סניצ כנסת ישראל כי כל מה שראו ז"ל ועשו סייגין לחורה לא עשו אלא כנגד הסייגי"ה שעשה אצרהם צתמלה וגלוי תמלא צעלמא הוא הצן סוד גדול גלוי לעינים ח"ס המנוחמו"ה סניצ אצרה"ה וסוד מנעותיו וענייניו שעשה מיני משמרת סניצ התורה צאמת לפיכך אמרה תורה עקצ אשר שמוע אצרהם צקולי וישומר משמרתם מלתי מקותי וחורותי שני תורות תורה שצככז ותורה שצכז"פ ושתימן מתחילות ממוקס אצרהם כלומר מן התפארת שהוא סוד הגדולה והגבורה עד הלאה ומן הזרועות ולמטה השומרה לדיק גדול שזהו מוקס השמים החילוניים עד המלכות ולפיכך מנן אצרה"ה מנן דוד שניסן לריכין שמירה :

שערי צדק

ועתה התזכור צ"מ שתמלא בחרה שמירה וענין אברה' שאל' וישמור משמרתו וענין מה שזכרנו למעלה כמה עניינים עמוקי' רמזים ואחר שידעת זה התזכור כמה עניינים רמזים צמה שאמר הכתוב ראשית חכמה יראת ה' וכבר רמזנו לך ספירה זו נקראת חכמה ונקראת יראה כלומר מקום היראה כי המגיע לדעת קלת המעלות ספירה זו כמה הוא לרין ליראה לפני הש"י מרוב קלות האדם ושלמותו ומעלת הש"י והיראה בשני דרכים יראה פנימי' ויראה חיצוני' יראה חיצוני' למטה מן האהבה ויראה פנימי' למעלה מן האהבה ולפיכך יראה זו למעלה מאהבה כילד יראה חיצוני' היא סוד כל היראה מלעצור מל' המלך ולכלתי יעשה ולכלתי יתרג' ויחפץ צמאמר המלך וישפט בשפטים רעים זו היא יראה חיצוני' אצל יראה פנימי' היא צהיות האדם משיג מעלת הצורא ית' ורוב התענוגים ועושר וכבוד שהם צהיכליו ומזונוגים לעצמו אותם שהוא חפץ וצהגיע האדם לידיעת מעלה זו יפחד ויצל ויאמר שמה איני ראו' לעמוד צהיכל מלך כי לפי רוב מעלתו וגדול פחיתתו ומסורני ימלא צי ערות דבר ויוליאני לחון מהיכלו וממלא כל ימיו עומד ציראה ודאנה לכל ימלא צו המלך מוס או מסרון או ערות דבר ויוליאנו לחון כמו שאמר הפסוק ולא יראה צך ערות דבר וצז מאחריד וממלא זה ירא ודואג כל ימיו מרוב אהבתו וחצתו לידבק במלך ולהיות ממשרתיו וזו היראה שהיא למעלה מן האהבה ועל זה נאמר צאברה' כשרלה לשמוע את ילחק כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה וזו היא היראה הפנימי' כי המגיע למעלה זו הרי גופו ואשתו וצניו ונכסיו אינו כדאי למקדם על הצורא ית' כמו שקנה שיה מאה ככרי כסף וזהו צפרוטה אחת ולפיכך כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה וזו היא היראה הפנימי' שעליה מוסר אברהם אצניו ע"ה גופו ואשתו וצניו ונכסיו ונאמר צו אברהם אהצ' והגני רומז יראה למטה אהבה למעלה הימנה יראה למעלה מוננה והנה הכל רמז צענין מעלת הספירות :

ועתה התזכור צמה שאמר הכתוב ראשית חכמה יראת ה' וכתיב אשרי איש ירא ה' צמלותו חפץ מאד זו היא יראה הנקרא למעלה מן האהבה וכן אשרי ירא ידו' המלך צדרכיו אמנם צעבור תהיה יראתו על פניכם לכלתי מחמא יס פנימי וחיצוני צדצרים התזכור צעיקרים גדולים חדרים גדולים תלוינ' צעברה אשרי מי שימננו ה' ית' עינים לרשות ולהצין ועתה התזכור קוד יראה פנימי' וקוד יראה חיצוני' יראה פנימי' קוד מעלות המלך ית' קיום מלות עשה יראה חיצוני' קוד השמירה מן הקליפות חיצונה הנקראת ערלה וממלאה מלות לא תעשה :

ודע כי צהדבק קוד יראה זו צמלכות אז כתיב אשה יראת ידו' היא תהלהל היא תהלהל צודאי הכל רמז והכל ע"י הצנים הסגורים וספירה הזאת נקרא :

ערן כלומר המקום הנוצב מן הכתר כי ערן הוא לשון מקור וכהא אמרינן צשרה אמנו אחרי שפסק המקור מדוניה ולא היתה ראוי לילד וכשתחדשה צמקור הדונים אחרי צלותי היתה לי עדנה כלומר מקור החיים ומקור המלך כי המלך נמשך לאשה מן הדוני' ליודעים סתרי הצריאה ולפי הממשצה והרלון הוא קוד תחלת האלימות והשפע צצריאות הנקרא ערן כלומר מור הנמשך מן הכתר ונקרא מקור כמו שאדם רואה את המים היולאים מן המקור ואין אדם רואה את המקור שמונו תחלת המקור שהוא עמוק עמוק וכה"ל והסר יולא מעדן יולאים מן המקור וכלשון ערבי קורין למקור מעדן וכן תחלת השמשכה שהוא קוד חכמה ראשונה נמשך מן הכתר הנקרא א"ס לפיכך עמוק עמוק מי ימלאנו וכתיב מים עמוקים עלה צלל איש ואיש תצינו ידלנה :

רפיכך קוד הערכנה וייחוד השלם אינו רומז ונהר יולא מעדן להסקות את הגן ונהר יולא מעדן קו האמלעי הנמשך מהכתר על ידי חכמה וצני' להסקות את הגן מלכות עד כאן היחוד אצל מוס יפרד והיה לארבעה ראשים ומלכאן ואילך קוד עולם הפירוד קוד ארבע מנחות שכינה וההיכלות ושאר השרי' המנוונים נפרדו כולם זה מזה אצל והנהר היולא מעדן להסקות את הגן זהו קוד אדו' תפארת מלכות קוד הייחוד זהו קוד שלשה ספירות של שצח ויצרך אלהים את יום השציעי ויקדש אותו כי צו שצח מכל מלאכתו כי צו שצח צודאי קוד המנוחה צמלכות וכל הנעשה צעולם על ידי נעשה לפיכך ערן צודאי והכתוב מכריז ואומר יטע ה' אלקים גן צעדן מקדם קוד ערן היולא מהכתר רלון מאין גבול מאין סוף והנה הצנים

הצניע הוא סוד הטהר היולא מן החכמה להשקות כנסת ישראל כתיב ירוין מרשן ציתך ונחל עורכך תתקם נחל עורכך מונש וכתיב הנחל יעלה על שפתו וזה ומה כל עץ מאלל פרי לא ירעבו ועליהו לא יבול לפיכך לריך הגן שמירה ויניחשו בנן עדן לעזרה ולשמירה וזהו סוד שמיר' המקדש למטה והידוע סוד עדן יודע סוד אליהו וספס דרך המעלות והליטרות עד הגיעם אל המלכות והספירה הזאת נקראת :

יש לפי ספירה של מעלה היונה נקראת אין כלומר אינה מושגת לפיכך נרמזת צקולו של יוד אל המושגת שהיא סוד המפסטר' המפץ הנקרא יש צבור אות יוד של שם המיוחד : **ודע** כי יעקב אבינו ע"ה כשהגיע סוד הקולס למעלות הידועים כנסת ישראל וצח"ת והנה י"י נבז עליו ויאמר הגיע להאיל עליו עמה מיני שפע מן החכמה והצניע לפי שהוא סוד קו האמלעי וכשעלה למעלה מן הכתפים ונחלחו צמתי אלו הספירות נחלחו ככתר אז התחיל לומר אכן יש י"י במקום הזה ואנכי לא ידעתי כי עד עתה עד הכתפים היה עולה. ועתה נחלחו בספירה הנקראת יש לפיכך ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה ויירא מנג מקום היראה ועל שמו נקרא נורא ובימין נורא תהיות עושה פלא נורא תהלות מונש לפיכך עושה פלא מקום הנפלאות הוא ספירה עליונה כתיב אורך על כי נוראות נפלאים מנשין עושה נפלאות גדולות לצדו לעושה נפלאות לצדו והנני רומז בעניין גדול זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום י"י :

דע כי צעשו י"י הניסים והנפלאות צמדנר שאלו וחקרו ע"י מטה ומריצה ואמרו על ריב בני ישראל ועל נקותם את י"י לאמור היש י"י צקרבנו אם אין רלו לעשות הכא בג' ספירות הללו במקום שאין הצדל ופירוד כלל כי אין הוא סוד הכתר י"ש היא סוד החכמה והצניע ועתה חמד והאמן כי הטוב הגדול הגנוז למעלה הוא סוד ג' ספירות הללו שהם סוד ע"ה והטוב הגנוז לצדיקים נקרא עליות כמו שנצטרנו צומעלת צי"ה כי צ"ה שנוכר צי"ה התנוק שהיא מתצרת לכת"ר ולחכמ"ה והנה העה"צ שגא' זו מה רב עונך אשר לפני ליראך ליראך מונש נקרא יש שגא' להנחיל אורחי יש ואולרותיהם אונלל אורחי מונש כי במקום האהבה עולין לחכמ"ה ולצני"ה שהוא סוד יש והנחלה הזאת לפונה לאזהבך וליראך והכל מוצא :

ודע כי במקום הנקרא יש הוא סוד התחלת המרכבה צבור דין ורחמים לפיכך ואולרותיהם אונלל ואולרות י"ה אונלל וכתיב יראת י"י היא אולרו וצדעת חדרים יונללו אלל הספירות הן סוד תפילין שצראש שמיני הקצ"ה שהוא תפארת צהגיע הדעת וזההאחז הכתר צבור החכמה והצניע צבור קו האמלעי העולה עד למעלה כי כשעלה יעקב אבינו ע"ה והתאחז צמתי אילו הספירות אז כתו עליו והרכבתך על צמותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך וזהו סוד הנח' תפילין ישראל של ראש וסוד וראו כל עמי הארץ כי שם י"י נקרא עליך ויראו מנך כי היראה והצניע הם שתי פרשיות של תפילין שצראש והנני מוצא צעזרת המלמד לאדם דעת כתיב ועץ החיים צמוד הגן החיים מונש החיים הם הצניע ומקורם החכמה והעץ שלהם דעת וזהו התפארת וזהו סוד הקצ"ה מניח תפילין ואתה תראה כמה היא מעלת מלות תפילין וכמה למטה אז כמה הוא עניין ציטולה וכמה הוא עניין גדול שאמר כל הדולה לקבל עליו עול מלכות שמים שלימה יפנה ויטול ידיו ויניח תפילין ויקרא ק"ש וראה נפלאות גדולות לענין כל ד' פרשיות שבתפילין שצראש צד' פרשיות :

פרשה ראשונה קדש לי כל צבור שמיים והיה כי יציאך שלישיית שמע ישראל דביעת והיה אם שמוע. והנני מוצא לך כבר ידעת כי סוד הייחוד צמתי מקומות ייחוד המלכות בתפארת על ידי יסוד ייחוד הת"ת צכתר ע"י חכמה וצינה. וכתיב ציוס שהוא יהיה י"י אחד ושמו אחד אחד ייחוד עליון ואחד צייחוד מלכות וסוד תפילין שצראש וד' פרשיות הם סוד ייחוד התפארת צכתר ע"י חכמה וצינה כילד.

פרשה ראשונה קדש לי כל צבור מונש החכמה הוא סוד הזכורה ראשית הכל. צראשית צרא אלקים וכתיב כי הוא ראשית אונו לו משפט הזכורה הכי מתאחז התפארת צכתר ע"י חכמה פרשה קדש לי כל צבור. פרשה שניה והיה כי יציאך הוא סוד יליאת מלרים להילכותיה שגאמר והיה כי ישאלך בך מחר לאמר ואמרת אליו צחק יד סוד חזק יד הוא צינה

שערי צדק

צדקה שמונח שואצת היד הולילנו יהו"ה ומלכים ונצית עבדים. עיין בפלגות ונצית עבדים ומזרועות ולמטה הוא צית עבדים ומלכים ראש הממשלות שבעצורו ויחי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרגו יהו"ה כל זכור בארץ מלכים וגו' זה ראש כל הממשלו ששערי האומות שהוא זכור שלה לפיכך ויהרגו' כל זכור בארץ מלכים כי אצרהם אצירו ע"ה ירד למלכים ומלכים ראש לכל ממשלות השמים מלכים שניה לא"י לפיכך קוד מלכים הוא זכור שצאומות למכה ומלכים צבאריהם והכל נוכח זכור עליון קדש לי כל זכור קוד תחת זכורי מלכים. לפיכך וכל אלהי מלכים חשש שפטים אבי י"י ווי עשה צאלקי מלכים הצדקה שהיא למעלה הימנה. והיא קמוכה לה לפיכך נזכרה ילידת מלכי צדקה כי פעמים כלומר ע"י צדקה ילאו מלכים שיש לה כי שערים ונפתחו לישראל. ולא ילאו מלכים שאלמלא נפתחו כי שערי צדקה אין יכולת לישראל ללכת ומלכים כתיב אלו לא הוליא הקנ"ה אלת אבותינו ומלכים הרי אנו ונצי צדקנו ומשועבדים היינו לפרעה צמלרים לפי ששור של מלכים הוא זכור ואין יכול לו אלא הצדקה שיש למעלה היינו צי שערים כי צדקה חלום כל חירות וכל גאולה לפי שהיא למעלה מכל השמים ונקרא רחוקות. כי מן הזרועות ולמטה הם השמים והגליות לפיכך גלות מלכים תחילת הגליות. ואצרהם ירד למלכים והנה הצדקה שיש לה כי שערים כשנפת' נמלא הגאולה והחירות והקוד הגדול וספרת לך שבע שנות שנים יוצל היא שנת המוש' שנה חסיה לכס וכתיב שנתה היוצל הוא' תשבו איש אל אחוזתו לזי יולאי עבדים לחירות לפי שאין צמקום הזה גלות ולא שר ולא לר לפי גאולה תהי' לו וציוצל ילא לפי פ' והיה כי יצא' שהיא שנייה לתפילין הוא קוד הצדקה וקוד היוצל והחירות והגאולה לפי כתיב צמקום הפרעה והיה לאות על ידך ולטוטפות צין עיניך כי צמקום יד. יד מוש. הולילנו יד"ו ומלכים והרי לך קוד גדול מפורש כי צמקום הם יצא צמקום ליד כי זה גבורות חס גבורה לפיכך כי צמקום יד. שאין ילידת מלכים אלא צמקום יד. לפיכך זה היא פרעה שנייה לתפילין. נמלאת למד ששתי פרשיות ראשונות קדש לי כל זכור. והיה כי יצאך זוהי קוד חכמה וצדקה. פרעה שלישיית שמוע ישראל. ואצרת זו מדת אצרת נדחתו של אצרהם הספירה הקנ"ה גדולה כתיב וכתבתם על מצוות ציתך וצבעריך. אלו הם כי שערי צדקה כי לרין לייחד עמם גדולה וגבורה שיענקו מהם לשערי צדקה לפיכך וצבעריך פרעה רביעית והיה אס שמוע קוד הגבורה כי כל הפרעה הזאת מדברת על העונותין השמרו לכס וגו' וקרה אף ידו. הרי לך מוצא ארבע פרשיות שנתפילין שם קוד ייחוד הכת"ר הכתוב על ידי חכמה וצדקה שצתי פרשיו' ראשונות צתפירת גדולה וגבורה שצתי פרשיות אחרונות נמלאת למד כי צתפילין שצראש מתאחד תפירת צתפירת וצדקה וגדולה וגבורה נעשה הכל ענין א' והנה התפארת שהוא קו האנלטי מתאחד אלו פרשיות ארבע שהן ידו"ר צבור הכת"ר שהוא קולו של יו"ד שהוא דבקה צתפירת ונמלא ו' של שם המיוחד מתאחד למעלה ונעשה כל שם ספירות ו' אחד עולם אחד ענין אחד לפיכך הקנ"ה מניח תפילין הקנ"ה מוש שהוא קוד התפארת. הרי לך מוצא קוד תפילין שצראש והעטם שצרה והתועלת. וקוד הקנ"ה מניח תפילין שנתפילין שצראש הם קוד ייחוד העליון. אמנם תפילין של יד הוא קוד ייחוד מלכות צת"ת לפיכך והיה לאות על ידכ"ה עם ידו"ד כי ציארנו לך כי גבורה שהיא קוד י"ד נשלמה הפרשיות שנתפילין והם קוד ו' ספירות ה' מן הפרשיו' קוד ד' ספירות מתאחדות צתפירת שהוא קוד ו' צצח' עליון על ידי פרשיות ונמלא מתאחד נשלמה אחריות יה"ו כשמועיות הספירות לי"ד שהוא קוד הגבורה שהוא קוד פרעה ד'. והנה משיכת מכולם אחי' צי"ד שהוא צבור יצ"ו ולרין למקום ה' אחרונה לי"ד לפיכך והיה לאות על ידה סמכותם לעד לעולם נמלא מלכות שהיא קוד י' אחרונה של שם סמכותם ליד שהוא קוד ד' פרשיו' ההאחרו צתפירת נחם על יד קשר של יד צלורת הקשר של תפילין של יד הדומה צלורת יו"ד שהיא קוד יוד קטנה הנקרא יסוד כי יוד גדולה חכמה עליונה יוד' קטנה יסוד. לפיכך צדית מילה הוא קוד גילוי אור יוד. נמלאת המלכות נקשרת צתפירת ע"י הגבורה הנקרא י"ד שהיא קוד פרשיות לפיכך נסמכת מלכות ליד צבור והיה לאות על ידכ. לאות מוש וקוד אור צדית קדש הוא יסוד הוא קוד קשר של תפילין של יד צלורת יוד לפיכך. נמלא תפילין של יד צתמאל. שאומות את המלכות עמה נמלא השם המיוחד מתאחד שצתי מני יחוד. צענין תפילין לפיכך נקראו תפילין של ראש קדושה חמורה. ותפילין של

של יד קדושה קלה כל דבר במקומו'. והנני מצאח יוחר. **דע** כי תפילין כשהם נרשחו של אדם ראוי להניח שתייהן כדי לייחד מלכות תפארת וייחוד תפארת זכ"ר ואם אין נרשחו אדם אלא תפילין אחת מניח אותה אף על פי שאינה מייחד לגמרי מייחד אותה בספירות הסמוכה לאותה תפילין שנייה. והנן עוד כל זמן שנייה מניח של יד תחילה כי כן קדר העולמו' וסייחוד אצל כשחולץ של ראש תחלה כי זהו קדר הנכון שאלמלה אין המלכות מתוקנת לא יופיע הכתר ע"י הצינה להשפיע אל"י בתפארת וכונו כן קדר ומפיק נתיים עזירה היא וכונו מפריד אלוף והעיקר שלא לשוח ולדבר משעה שצריך צרכה ראשונה כדי שיתאחדו יחד שלם כאחד.

אמנם ש"ן של ג' ראשין רצו להתאחד יחד ספירות עליונות בתפארת. נסוד יה"ו נסוד תפילין של ראש ש"ן של ד' ראשים קוד תפילין של יד נקשר ה' אחרונה שהוא קוד מלכות נקשר עם יה"ו ונעשה השם כולו אחד נסוד השם אחד. עתה התצוק כילד המלכות נקשרת נראש ונקרלה עטר"ה מתאחדת עם הכתר נסוד של ג' ראשין וסוד ש"ן של ד' ראשים לפיכך ש"ן של ד' ראשים הלכה למש"ה מסיני. ואחר שנאמר זה תצין כונה הוא כח של מנות תפילין של ראש ושל יד בתפילין כתיב י"י עליהם יחיו וזהו קוד הקצ"ה מניח תפילין והכל רצו נתלמוד והנני מצאח כילד הייחוד נדיבור כתיב יו"ד אלהינו קוד הקצ"ה מניח קוד הייחוד של שם נד' אותיות כנו הוא אומר השם ראשון רצו לאות ראשונה של שם שהיד יו"ד הכולל קוד הכת"ר העליון והסכונה נסוד אות קולו של יו"ד ויו"ד עלמה. אלקינו קוד הצינה שהיא קוד אות ה' ראשונה של שם יו"ד קוד התפארת שהוא קוד אות ו' של שם שהוא אות ג'. אחד הוא קוד הייחוד אות ה' אחרונה של שם קוד מלכות. וכשהוא מאריך באחד לריך להאריך עד שתעלה המעשה למקו' שהתחיל מתחילה כילד מתחילתן התחיל מקומו של יו"ד לחכמה לצינה ולתפארת עד שיגיע למלכות נסוד אחד.

עתה לריך להאריך נמלה אחד עד שיקשור המלכות נסוד שהיא קולו של וי"ו שהיא התפארת ומתפארת לצינה שהיא קוד י"י ומצינה לחכמה ומחכמה לכתר שהיא קולו של י"ל יוד שהוא אי"ן סו"ף. נמלא הקורא פסוק אחד נק"ש מייחד הספירות למעלה לנחה ומעלה למעלה וכן ענין הקדושה בכל מקום שתמלא קדוש הוא קוד היכלות הטהרה וסייחוד טהרה הוא להתרחק מנחות המינוים וממלאת הקדושה תוספת אלינו' מן הכתר שהוא מקום הקדושה ולפי שהדבר כן הוא נמלא נבזיר קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו ונמלא בקרה קרה הוא טהור הוא והקדוש קוד למד והטהרה קוד מ"ס זה קוד אלינות. חס קוד הפסק לפיכך קדושה נכונים טהרה נלויים שנאמר' את אהרן ואת בניו תקדים וקדשת אותם וכה תעשה להם לטהרם כ"י והעבירו חער על כל נשרם. ובעלם השמים לטהרם. נטהרו את המזבח טהור יאמר. ואחר שרמזנו זה דע כי הקדושה היא קוד רצו המעשה אלינות מן הכת"ר וסוד קדוש קדוש קדוש סודו הוא אלא אות קדושה מנ' ספי' עליונות לאמלעית וממלעית לאחרונות מן האחרונות מתאחד כל קדושה נמלכות. והנני מצאח קדוש קדוש הן קוד גדולה נצורה תפארת מקבלת אלינות. שפע הקדושה מן הכתר והסכונה והצינה וממלא לנ"ח הו"ד יסוד כתיב אחריו י"י נצאות וממלא למלכות כתיב מלא כל הארץ כבודו. הרי לך קוד הייחוד והקדושה כילד מתאחדים נעשר ספירות. ומה שתראה הקדושה שאמר יעשי' כ"י ואראה את י"י יושב על כסא רם ונשא אל יעלה נדעתך שאין כתיב אלא אדני' את אדני' נצאות ראו עיני ע"י הכסא וזהו מקום הקדושה. לפיכך שרפים עומדים מועיל לו סביב היסוד עומדים שרפים שם כנפים לאחד כי למעלה מן הזרועות אין מלאך ולא שרף ולא שר אלא כל מקום שתמלא כענין זה הוא למעלה מייסוד ומלכות כדכתיב ראיתי את יו"ד יושב על כסאו וכל נבא השמים עומדים עליו מיימינו ומשמאלו עליו הוא למעלה מייסוד ומלכות. אלו הן שבעים שרים שמוקפים את התפארת ונצאותו מקום הדין של סנהדרין גדולה כדאמר לעיל אצל במקומו' שתמלא כתוב על יו"ד סתם זו למעלה מן הת"ת כמו ותתפלל חסה על יו"ד השלך על יו"ד יתקן וכיוצא בזה. ועתה ראוי לנו שנגמור נקדום זה להכנס למסירה עשירית והשם יתצק יורינו האמת.

השם העשירי למסירות הוא השם הנקרא **אדיה** והוא השם המור' על הספירה הנקרא אין שהיא כתר שנודעת היא לעלמה ואין מושגת זולתה. חסו לשון אדי"ה והנה הספירה הזאת

שערי צדק

הזאת היא עולם כרחמי' הגמורות שאין עמם תערוכות דין צעולם אלא כולו רחמים וגמורים כמו שנבאר בעז"ה.

תדע

כשעלה השם יתצדק ושה רצונו עליו השלום אל מלרים אחר לפניו רצונו של עולם באיה מדה אחת שולחני אם צדחת הדין או צדחת הרחמים. וכהא אמרינן ואמרו לי מה שמו מה אומר עליהם. א"ל צדחת הרחמים אני שולחך והנני מנבאר.

תדע

כי יש שם שנקרא מדת הדין גמור הוא שם אלרים. ויש שם שנקרא רחמי' והוא יודי' יתצדק אבל יש בו קלת תערוכות דין לפי ששם ידו"ד יתצדק הוא סוד התפארת והוא קו האמצעי והוא כולו ברחמים וצדק כמו שידעת כבר. ואמר לו ושה רצונו עליו השלום רצון העולמים אם תשלחני צדחת הדין למלרים אינם יולאים ומשם לעולם וא"ל צדחת הדין גמור אלא אפילו צדחת ידו"ד יתצדק שהוא כולו ברחמים וצדק אין ישראל יולאים ומשם לפי שישראל היו שקועין בעצודה זרה במלרים לפיכך לא היו ראויין ליגאל לא מעט ולא הרבה כמו שנבאר ביחזקאל ציוס צמרי בישראל ואשר ידי לזרע צית יעקב. ואודיע להם בארץ מלרים כי ציוס הוא נשאתי ידי להם להוליאם מארץ מלרים אל ארץ אשר תרתי להם זאת חלב ודבש ואמרת להם איש שיקולי עיניהם השליכו ובגלולי מלרים אל תיטמאו. וימרו צי ולא אבו שמוע לי איש שיקולי עיניהם לא השליכו וכתיב לשפוך חמתי עליהם לצלות אפי' צהם בארץ מלרים ואעשה למען שמי לצלתי הקל עיני הגוים אשר הנה בתוכם ואוליאם מארץ מלרים הרי לך שלא היו ראויין ליגאל אפילו על ידי השם יתצדק שהוא מדת הרחמים הכלול בצאתו שעה אחר לו הקדוש צדק הוא מלך מדה שהיא כלולה מעט או הרבה אינם ראויין ליגאל אבל הן נגאלים צדחת שכול' רחמי' גמורי' שהוא סוד הכתר שהוא עולם הרחמים והוא אד"ד שאין בו דין לא מעט ולא הרבה. והסוד ואעשה למען שמי ומשם זהו השכינה שהיתה עמם בגל' שידה עם יעקב אצונו עליו השלום שנאמר אנכי ארד עמך ומלרימה ואנכי אעלך גם עלה. כי יעקב ראה שלא יהיו צניו ראויין ליגאל. לפיכך ירדה שכינה עמם וצא השם יתצדק להוליא את השכינה ילאו ישראל השרוין עמה וזהו ואעשה למען שמי. זו היא השכינה וכבר ביארונו שהיא נקרא.

יש

וזהו סוד ענין שנאמר ונעשה לנו שם לפיכך אחר השם יתצדק למטה אהיה אשר אהיה אני השם העליון שאינו מושג. ונודע לזולתי לך אמור להם שוב אהיה שלחני אליכם. וסוד שנאמר ומוחתי את אשר אחון. אף על פי שאינם רחמים. וכל זה מן הטעם שכתבנו אצריהם צין הצמרים שג' אשר כרת את אצריהם ושזעוהו ליתחך ויעמידה ליעקב לחק שאמר לו אנכי ארד עמך ומלרימה ואנכי אעלך גם עלה וזהו גם עלה כלומר צדתי להוליא שכינה מוולרים אוליא את צניך עמה. זה טעם שהשכינה גולה עם ישראל בכל מקום. וזהו סוד שנאמר אני יהוה צעתה אחיטנה ומה שאמרו זכו אחיטנה לא זכו צעתה שצא להוליא שכינה. וימשכו ישראל עם השכינה שהם נאחזים בה אפילו צטומאחם שנאמר השוכן אתם צתוך צטומאחם. וזהו היא ענין יליאת מלרים ואעשה למען שמי ומשם זהו שאמר הכתוב כלו הפך לצן סוד הוא.

כבר

ביארונו לך שהשכינה היא סוד הגאולה. והחירות שהוליאם ישראל מוולרים. והטעם לפי שהצינה נקשרת בצח"ר שהיא עולם הרחמים. והכתר צעלמו הוליאם מוולרים על ידי שהצינה והספירה הזאת נקראת.

הוא

והטעם לפי שאין צכל הנמלחות כולן מי שיגיע לכח"ר עליון. לפי שאין הדבר מושג למלא זלמו לפיכך נקרא אד"ד לעלם אחיטתו הוא מושג ולא לזולמו והנה הצינה שהיא ספירה שליטת לא הגיע ושה רצונו עליו השלום לידיעת אחיטתה ק"ו זולמו והנה נקרא אין מוטעם זה אין מי שישיג על אחיטתה ועל ענין הנהגתו בעולם או ענין חפלו צצריאותו או לדעת מה טעם דבר זה או דבר זה כך ודי לך צזה המעט שרומזי לך מן השמות הקדושים אם תזכה עדיין ותשמע מונוי צעזרת השם יתצדק והס"י למען רחמי' ותסדיו הוא יפתח לבנו צמורתו ויכנו למן שכתוב כי מלאה הארץ דעה את ידו"ד כמים לים מכסים. סליק צמורת דשמיא סידרת קדוה בגזי רזי' וזהו יכנו צעלמו רחמי' לעלם לעלמא אמן. כן יהי רצון.

